

ORDENANÇA FISCAL GENERAL

Índex

Capítol I	DISPOSICIONS GENERALS
Article 1r.	Caràcter de l'Ordenança
Article 2n.	Àmbit d'aplicació i competència
Article 3r.	Interpretació
Capítol II	ELS TRIBUTS
Secció 1a:	CONCEPTE, FINALITATS I CLASSES DE TRIBUTS
Article 4t.	Concepte, finalitats i classes de tributs
Article 5è.	Principis de l'ordenació i aplicació del sistema tributari
Secció 2a:	LA RELACIÓ JURIDICOTRIBUTÀRIA
Article 6è.	La relació jurídic-tributària
Article 7è.	Indisponibilitat del crèdit tributari
Secció 3a:	LES OBLIGACIONS TRIBUTÀRIES
Subsecció 1a:	L'obligació tributària principal
Article 8è.	Obligació tributària principal
Article 9è.	Fet imposable
Article 10è.	Meritació i exigibilitat
Article 11è.	Exempcions
Subsecció 2a:	Altres obligacions tributàries materials
Article 12è.	Obligacions entre particulars resultants del tribut
Article 13è.	Obligacions tributàries accessòries
Article 14è.	Interès de demora
Subsecció 3a:	Obligacions tributàries formals
Article 15è.	Obligacions tributàries formals
Secció 4a:	DRETS I GARANTIES DELS OBLIGATS TRIBUTARIS
Article 16è.	Drets i garanties dels obligats tributaris
Secció 5a:	LES OBLIGACIONS I ELS DEURES DE L'ADMINISTRACIÓ TRIBUTÀRIA MUNICIPAL
Article 17è.	Obligacions i deures de l'Administració tributària municipal
Capítol III	ELS OBLIGATS TRIBUTARIS
Secció 1a:	CLASSIFICACIÓ D'OBLIGATS TRIBUTARIS
Article 18è.	Obligats tributaris
Article 19è.	Subjectes passius: contribuent i substitut del contribuent
Article 20è.	Contribuent
Article 21è.	Substitut
Article 22è.	Obligats a repercutir i obligats a suportar la repercussió

Secció 2a:	SUCCESSORS
Article 23è.	Successors de persones físiques
Article 24è.	Successors de persones jurídiques i d'entitats sense personalitat
Secció 3a:	ELS RESPONSABLES
Article 25è.	Responsabilitat tributària
Article 26è.	Responsables solidaris
Article 27è.	Responsables subsidiaris
Secció 4a:	LA CAPACITAT D'ACTUAR I LA REPRESENTACIÓ
Article 28è.	Determinació de la capacitat d'actuar
Article 29è.	Representació: legal i voluntària
Secció 5a:	EL DOMICILI FISCAL
Article 30è.	Determinació del domicili fiscal
Article 31è.	Comunicació i canvi de domicili fiscal
Capítol IV	ELEMENTS DE QUANTIFICACIÓ DE L'OBLIGACIÓ TRIBUTÀRIA
Article 32è.	Base imposable: concepte i mètodes de determinació
Article 33è.	Estimació directa
Article 34è.	Estimació objectiva
Article 35è.	Estimació indirecta
Article 36è.	Base liquidable
Article 37è.	Tipus de gravamen
Article 38è.	Índexs i coeficients
Article 39è.	Quota tributària
Capítol V	EL DEUTE TRIBUTARI
Secció 1a:	CONCEPTE
Article 40è.	Deute tributari
Secció 2a:	EXTINCIÓ DEL DEUTE TRIBUTARI
Article 41è.	Formes d'extinció del deute tributari
Article 42è.	El pagament
Article 43è.	Terminis de pagament
Article 44è.	Persones que poden fer el pagament
Article 45è.	Imputació de pagaments
Article 46è.	Consignació del pagament
Secció 3a:	LA PRESCRIPCIÓ
Article 47è.	Prescripció
Article 48è.	Còmput dels terminis de prescripció
Article 49è.	Interrupció dels terminis de prescripció

Article 50è.	Extensió i efectes de la prescripció
Secció 4a:	ALTRES FORMES D'EXTINCIÓ
Article 51è.	Normes generals de compensació
Article 52è.	Compensació d'ofici
Article 53è.	Compensació a instància de l'obligat tributari
Article 54è.	Efectes de la compensació
Article 55è.	Insolvència
Secció 5a:	LES GARANTIES DEL DEUTE TRIBUTARI
Article 56è.	Dret de prelación de la Hisenda municipal
Article 57è.	Hipoteca legal tàcita
Article 58è.	Afecció de béns
Article 59è.	Mesures cautelars
Article 60è.	Garanties per a l'ajornament o fraccionament del deute tributari
Capítol VI	PRINCIPIS GENERALS DE L'APLICACIÓ DELS TRIBUTS
Secció 1a:	INFORMACIÓ I ASSISTÈNCIA ALS OBLIGATS TRIBUTARIS
Article 61è.	Deure d'informació i assistència als obligats tributaris
Article 62è.	Consultes tributàries escrites
Secció 2a:	COL·LABORACIÓ SOCIAL EN L'APLICACIÓ DELS TRIBUTS
Article 63è.	Àmbit de la col·laboració social
Article 64è.	Obligacions d'informació
Article 65è.	Caràcter reservat de les dades amb transcendència tributària
Secció 3a:	UTILITZACIÓ DE NOVES TECNOLOGIES
Article 66è.	Objecte i àmbit
Article 67è.	Drets dels ciutadans i limitacions
Article 68è.	Aplicacions sotmeses a aprovació
Article 69è.	Validesa dels documents i de les còpies
Secció 4a:	FASES DELS PROCEDIMENTS TRIBUTARIS
Article 70è.	Formes d'iniciació
Article 71è.	Tràmits i procediments per via telemàtica
Article 72è.	Desplegament de les actuacions i procediments tributaris
Article 73è.	Finalització dels procediments tributaris
Secció 5a:	LIQUIDACIONS TRIBUTÀRIES
Article 74è.	Liquidacions tributàries: concepte i classes
Article 75è.	Competència
Article 76è.	Notificació de les liquidacions tributàries
Secció 6a:	OBLIGACIÓ DE RESOLDRE I TERMINIS DE RESOLUCIÓ
Article 77è.	Obligació de resoldre
Article 78è.	Terminis de resolució
Article 79è.	Efectes de la falta de resolució expressa
Article 80è.	La caducitat
Secció 7a:	PROVA
Article 81è.	Prova
Article 82è.	Presumpcions en matèria tributària
Secció 8a:	NOTIFICACIONS
Article 83è.	Notificacions en matèria tributària
Article 84è.	Lloc de pràctica de les notificacions

Article 85è.	Persones legitimades per rebre les notificacions
Article 86è.	Notificació per compareixença
Secció 9a:	COMPROVACIÓ I INVESTIGACIÓ
Article 87è.	Facultats de comprovació i investigació
Article 88è.	Pla de control tributari
Capítol VII	ACTUACIÓ I PROCEDIMENTS DE GESTIÓ TRIBUTÀRIA
Secció 1a:	NORMES GENERALS
Article 89è.	Actuacions de la gestió tributària municipal
Article 90è.	Formes d'iniciació
Article 91è.	Declaració tributària
Article 92è.	Autoliquidació
Secció 2a:	PADRONS, MATRÍCULES I REGISTRES
Article 93è.	Àmbit i contingut
Article 94è.	Formació
Article 95è.	Aprovació i notificació
Article 96è.	Altes i baixes: efectes
Secció 3a:	EXEMPCIONS, BONIFICACIONS I REDUCCIONS
Article 97è.	Establiment
Article 98è.	Interpretació
Article 99è.	Sol·licitud i reconeixement
Secció 4a:	PROCEDIMENTS DE GESTIÓ TRIBUTÀRIA
Article 100è.	Procediments de gestió tributària
Article 101è.	Procediment de devolució
Article 102è.	Procediment iniciat mitjançant declaració
Article 103è.	Procediment de verificació de dades
Article 104è.	Procediment de comprovació de valors
Article 105è.	Procediment de comprovació limitada
Capítol VIII	ACTUACIONS I PROCEDIMENTS D'INSPECCIÓ
Article 106è.	Funcions i facultats
Article 107è.	Procediment d'Inspecció
Article 108è.	Actes d'Inspecció
Article 109è.	Aplicació del mètode d'estimació indirecta
Article 110è.	Conflicte en l'aplicació de la norma tributària
Capítol IX	ACTUACIONS I PROCEDIMENTS DE RECAPTACIÓ
Secció 1a:	NORMES GENERALS
Article 111è.	Disposició general
Article 112è.	Paralització cautelar
Article 113è.	Competència per al cobrament
Secció 2a:	MITJANS DE PAGAMENT
Article 114è.	Pagament en efectiu i enumeració dels mitjans de pagament
Article 115è.	Domiciliació bancària
Article 116è.	Domiciliacions durant el període voluntari
Article 117è.	Pagament amb targeta de crèdit i dèbit
Article 118è.	Transferència bancària
Article 119è.	Xecs
Secció 3a:	AJORNAMENT I FRACCIONAMENT DEL PAGAMENT

Article 120è.	Competència i terminis
Article 121è.	Sol·licitud
Article 122è.	Inadmissió de sol·licituds d'ajornament i fraccionament
Article 123è.	Procediment
Article 124è.	Garanties
Article 125è.	Aval
Article 126è.	Garanties no dineràries
Article 127è.	Dispensa de garanties
Article 128è.	Procediment en cas de manca de pagament
Secció 4a:	RECAPTACIÓ EN PERÍODE VOLUNTARI
Article 129è.	Anuncis de cobrament
Article 130è.	Terminis d'ingrés i recàrrecs per declaració extemporània
Secció 5a:	RECAPTACIÓ EN PERÍODE EXECUTIU
Article 131è.	Iniciació del període executiu
Article 132è.	Iniciació del procediment de constrenyiment
Article 133è.	Notificació de la provisió de constrenyiment
Article 134è.	Oposició a la provisió de constrenyiment
Article 135è.	Conservació d'actuacions
Article 136è.	Acumulació de deutes
Article 137è.	Costes del procediment
Article 138è.	Suspensió
Article 139è.	Execució de garanties
Article 140è.	Embargament de béns
Article 141è.	Quantia i prelació de béns a embargar
Article 142è.	Diligència d'embargament i anotació preventiva
Article 143è.	Embargaments de béns o drets en entitats de crèdit o de dipòsit
Article 144è.	Alienació dels béns embargats
Article 145è.	Finalització del procediment de constrenyiment
Secció 6a:	DECLARACIÓ DE CRÈDITS INCOBRABLES
Article 146è.	Concepte
Article 147è.	Procediment
Article 148è.	Efectes
Article 149è.	Baixes per referència
Article 150è.	Revisió d'insolvència i rehabilitació de crèdits incobrables
Article 151è.	Baixes d'ofici
Secció 7a:	CONCURRENCIA DE PROCEDIMENTS
Article 152è.	Procediments
Article 153è.	Convenis
Capítol X	INFRACCIONS I SANCIONS TRIBUTÀRIES
Secció 1a:	DISPOSICIONS GENERALS
Article 154è.	Principis de la potestat sancionadora en matèria tributària
Article 155è.	Subjectes responsables de les infraccions i sancions tributàries
Article 156è.	Infraccions tributàries: concepte i classes
Article 157è.	Sancions tributàries: classes, graduació i no concurrència
Article 158è.	Reducció de les sancions
Article 159è.	Extinció de la responsabilitat derivada de les infraccions i de les sancions
Secció 2a:	CLASSIFICACIÓ DE LES INFRACCIONS I SANCIONS TRIBUTÀRIES
Article 160è.	Classificació de les infraccions tributàries
Article 161è.	Infracció tributària per deixar d'ingressar, dins el termini establert, la totalitat o part del deute tributari que hagi de resultar d'una autoliquidació
Article 162è.	Infracció tributària pel fet de no presentar de forma completa i correcta les declaracions o

Article 163è.	documents necessaris per a la pràctica de les liquidacions Infracció tributària per l'obtenció indeguda de devolucions derivades de la normativa de cada tribut
Article 164è.	Infracció tributària per sol·licitar indegudament devolucions
Article 165è.	Infracció tributària per la sol·licitud indeguda de beneficis o incentius fiscals
Article 166è.	Infracció tributària per la manca de presentació, dins de termini, d'autoliquidacions o declaracions sense perjudici econòmic
Article 167è.	Infracció tributària per l'incompliment de l'obligació de comunicar el domicili fiscal
Article 168è.	Infracció tributària per la presentació incorrecta d'autoliquidacions o declaracions sense que es produeixi perjudici econòmic
Article 169è.	Infracció tributària per la contestació o presentació de forma incorrecta de requeriments individualitzats d'informació o declaracions d'informació exigides amb caràcter general
Article 170è.	Infracció tributària per incompliment de les obligacions d'utilització del número d'identificació fiscal o d'altres números o codis
Article 171è.	Infracció tributària per resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària
Secció 3a:	PROCEDIMENT SANCIONADOR EN MATÈRIA TRIBUTÀRIA
Article 172è.	Regulació i competència
Article 173è.	Procediment per a la imposició de sancions tributàries
Article 174è.	Suspensió de l'execució de les sancions
Capítol XI	REVISIÓ D'ACTES EN LA VIA ADMINISTRATIVA
Secció 1a:	DISPOSICIONS GENERALS
Article 175è.	Contingut de la sol·licitud o de l'escrit d'iniciació
Secció 2a:	PROCEDIMENTS ESPECIALS DE REVISIÓ
Article 176è.	Declaració de nul·litat de ple dret
Article 177è.	Declaració de lesivitat d'actes anul·lables
Article 178è.	Revocació dels actes d'aplicació dels tributs i d'imposició de sancions
Article 179è.	Rectificació d'errors
Secció 3a:	DEVOLUCIÓ D'INGRESSOS
Article 180è.	Devolucions derivades de la normativa de cada tribut
Article 181è.	Devolució d'ingressos indeguts: Titulars i contingut del dret a la devolució
Article 182è.	Supòsits de devolució d'ingressos indeguts
Article 183è.	Procediment per al reconeixement del dret a la devolució
Article 184è.	Instrucció
Article 185è.	Resolució
Article 186è.	Execució
Article 187è.	Altres normes aplicables
Secció 4a:	RECURSOS I RECLAMACIONS ECONÒMIQUES ADMINISTRATIVES
Article 188è.	Recurs d'alçada
Article 189è.	Competències Reclamació econòmica administrativa
Secció 5a:	SUSPENSÍO
Article 190è.	Suspensió
Secció 6a:	EL CONSELL TRIBUTARI
Article 191è.	Naturalesa i funcions
Article 192è.	Composició
Article 193è.	Queixes i suggeriments
Secció 7a:	EXECUCIÓ DE RESOLUCIONS
Article 194è.	Resolucions administratives

Article 195è.	Resolucions judicials
Secció 8a:	REEMBOSSAMENT DEL COST DE LES GARANTIES
Article 196è.	Àmbit d'aplicació
Article 197è.	Garanties, el cost de les quals és objecte de reembossament
Article 198è.	Determinació del cost
Article 199è.	Procediment
Disposició addicional	
Disposició final	

ORDENANÇA FISCAL GENERAL

Capítol I

DISPOSICIONS GENERALS

Art. 1r. Caràcter de l'Ordenança. 1. Aquesta Ordenança fiscal general es dicta a l'empara d'allò que disposa l'article 106è.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, el Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, la Llei 1/2006, de 13 de març, per la qual es regula el règim especial del municipi de Barcelona, la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, els seus reglaments de desenvolupament i altres normes concordants.

2. Aquesta Ordenança conté els principis bàsics i les normes generals de la gestió, inspecció, recaptació i revisió aplicables a tots els tributs municipals. Amb caràcter general, cal considerar aquests principis i normes com a parts integrants de les ordenances fiscals reguladores de cadascun dels tributs en tot allò que no regulin expressament.

Art. 2n. Àmbit d'aplicació i competència. 1. Les ordenances fiscals són d'aplicació en el terme municipal de Barcelona i s'han d'aplicar d'acord amb els criteris de residència efectiva i de territorialitat, segons s'escaigui.

2. Aquesta Ordenança es dicta per a:

A) Regular aquells aspectes procedimentals que puguin millorar i simplificar la gestió, de possible determinació per l'Ajuntament.

B) Regular aquells aspectes comuns a diverses ordenances fiscals i evitar-ne així la reiteració.

D) Regular les matèries que necessitin concreció o desenvolupament per part de l'Ajuntament.

E) Informar als ciutadans de les normes i procediments el coneixement dels quals pugui facilitar el compliment de les seves obligacions tributàries.

3. L'Administració tributària municipal està integrada pels òrgans i entitats de dret públic municipals que, en l'àmbit de les seves competències, desenvolupen les funcions regulades als capítols VI al XI d'aquesta Ordenança.

Art. 3r. Interpretació. 1. Les normes tributàries s'hauran d'interpretar d'acord amb allò que disposa l'apartat 1 de l'article 3r del Codi Civil.

2. Les normes d'aquesta Ordenança s'hauran d'entendre, mentre els termes emprats no siguin definits per l'ordenament tributari, de conformitat amb el seu sentit jurídic, tècnic o usual, segons s'escaigui.

3. Per decret de l'Alcaldia, difós al públic mitjançant la seva inserció en el Butlletí Oficial de la Província, es poden emetre disposicions interpretatives i aclaridores pel que fa a aquesta Ordenança i a les ordenances reguladores dels tributs municipals, d'obligada aplicació pels òrgans de l'Administració tributària municipal.

4. No s'admetrà l'analogia per estendre més enllà dels seus termes estrictes l'àmbit del fet imposable o el de les exempcions, bonificacions i altres beneficis tributaris.

Capítol II

ELS TRIBUTS

Secció 1a: Concepte, finalitats i classes de tributs

Art 4t. Concepte, finalitats i classes de tributs. 1. Els tributs municipals són els ingressos públics que consisteixen en prestacions pecuniàries exigides per l'Administració tributària municipal com a conseqüència de la realització del supòsit de fet a què la llei vincula el deure de contribuir, amb la finalitat primordial d'obtenir els recursos necessaris per al sosteniment de les despeses públiques. També podran utilitzar-se com a instruments de la política econòmica i per atendre la realització dels principis i les finalitats que conté la Constitució.

2. Els tributs es classifiquen en impostos, taxes i contribucions especials:

a) Els impostos són els tributs exigits sense contraprestació, el fet imposable dels quals està constituït per negocis, actes o fets que posen de manifest la capacitat econòmica del contribuent.

b) Les taxes són els tributs el fet imposable dels quals consisteix en la utilització privativa o

l'aprofitament especial del domini públic, la prestació de serveis o la realització d'activitats en règim de dret públic que es refereixin, afectin o beneficiïn de manera particular l'obligat tributari, quan els serveis o activitats no siguin de sol·licitud o recepció voluntària per als obligats tributaris o no es prestin o realitzin pel sector privat.

c) Les contribucions especials són els tributs el fet imposable dels quals consisteix en l'obtenció per l'obligat tributari d'un benefici o d'un augment de valor dels seus béns com a conseqüència de la realització d'obres públiques o de l'establiment o ampliació dels serveis públics de caràcter local.

Art. 5è. Principis de l'ordenament i aplicació del sistema tributari. 1. L'ordenament del sistema tributari es basa en la capacitat econòmica de les persones obligades a satisfer els tributs, i en els principis de justícia, generalitat, igualtat, progressivitat, equitativa distribució de la càrrega tributària i no confiscatorietat.

2. L'aplicació del sistema tributari es basa en els principis de proporcionalitat, eficàcia i limitació de costos indirectes derivats del compliment d'obligacions formals i ha d'assegurar el respecte dels drets i garanties dels obligats tributaris.

Secció 2a: La relació juridictributària

Art. 6è. La relació jurídictributària. 1. La relació jurídictributària és el conjunt d'obligacions i deures, drets i potestats originats per l'aplicació dels tributs.

2. Els elements de l'obligació tributària no poden ser alterats per actes o convenis dels particulars, que no produeixen efectes davant l'Administració, sense perjudici de les seves conseqüències juridicoprivades.

3. Els convenis o pactes municipals no poden establir beneficis fiscals i en cap cas poden alterar les obligacions tributàries que es deriven de la Llei o de les Ordenances fiscals.

Art. 7è. Indisponibilitat del crèdit tributari. El crèdit tributari és indisponible llevat que la Llei estableixi una altra cosa.

Secció 3a: Les obligacions tributàries

Subsecció 1a: L'obligació tributària principal

Art. 8è. Obligació tributària principal. L'obligació tributària principal consisteix en el pagament de la quota tributària.

Art. 9è. Fet imposable. 1. El fet imposable és el pressupòsit fixat per la llei per configurar cada tribut municipal, la realització del qual origina el naixement de l'obligació tributària principal.

2. La llei pot completar la delimitació del fet imposable mitjançant la determinació de supòsits de no-subjecció.

Art. 10è. Meritació i exigibilitat. 1. La meritació és el moment en què s'entén realitzat el fet imposable i en què es produeix el naixement de l'obligació tributària principal.

La data de la meritació determina les circumstàncies rellevants per a la configuració de l'obligació tributària, llevat que l'ordenança reguladora de cada tribut municipal disposi una altra cosa.

2. L'ordenança reguladora de cada tribut municipal establirà, quan ho disposi la llei, l'exigibilitat de la totalitat de la quota o quantitat que s'hagi d'ingressar, o només d'una part, en un moment diferent al de la meritació del tribut municipal.

Art. 11è. Exempcions. Són supòsits d'exempció aquells en què, malgrat que es realitzi el fet imposable, la llei eximeix del compliment de l'obligació tributària principal.

Subsecció 2a: Altres obligacions tributàries materials

Art. 12è. Obligacions entre particulars resultants del tribut. 1. Són obligacions entre particulars, resultants del tribut, les que tenen per objecte una prestació de naturalesa tributària exigible entre obligats tributaris.

2. Entre d'altres, són obligacions d'aquest tipus les que es generen com a conseqüència d'actes de

repercussió o d'ingrés a compte previstos legalment.

Art. 13è. Obligacions tributàries accessòries. 1. Són obligacions tributàries accessòries les prestacions pecuniàries que s'han de satisfer a l'Administració tributària municipal i l'exigència de les quals s'imposa en relació amb una altra obligació tributària.

2. Tenen la naturalesa d'accessòries les obligacions de satisfer l'interès de demora, els recàrrecs per declaració extemporània i els recàrrecs del període executiu, així com les altres que imposi la llei.

Art. 14è. Interès de demora. 1. És una prestació tributària accessòria que s'exigeix als obligats tributaris i als subjectes infractors com a conseqüència de la realització d'un pagament fora de termini o de la presentació d'una autoliquidació o declaració de la qual resulti una quantitat a ingressar, una vegada finalitzat el termini establert en la normativa tributària, del cobrament d'una devolució improcedent o en la resta de supòsits previstos en la normativa tributària.

L'exigència de l'interès de demora tributari no requereix la intimació prèvia de l'Administració ni la concurrència d'un retard culpable de l'obligat.

2. L'interès de demora s'exigeix, entre d'altres, en els casos següents:

a) Quan finalitzi el termini de pagament en període voluntari d'una liquidació o d'una sanció, sense que se n'hagi fet l'ingrés.

b) Quan finalitzi el termini establert per a la presentació d'una autoliquidació o d'una declaració sense que hagi estat presentada, o hagi estat presentada incorrectament, llevat el que disposa l'article 130è relatiu a la presentació de declaracions o autoliquidacions extemporànies sense requeriment previ.

c) Quan se suspengui l'execució de l'acte, excepte en el cas de recursos contra sancions, durant el temps que transcorri fins a l'acabament del termini de pagament en període voluntari, obert per la notificació de la resolució que posi fi a la via administrativa.

d) Quan s'iniciï el període executiu, llevat quan sigui exigible el recàrrec executiu o el recàrrec de constreyniment reduït.

e) Quan l'obligat tributari hagi obtingut una devolució improcedent.

f) Quan es procedeixi a l'ajornament o fraccionament del deute.

g) En particular, en d'altres supòsits previstos en les Ordenances fiscals de cada tribut.

3. L'interès de demora es calcula sobre l'import no ingressat dins de termini o sobre la quantia de la devolució cobrada improcedentment, i resulta exigible durant el temps en què s'estengui el retard de l'obligat, llevat allò previst a l'apartat següent.

4. No s'exigeixen interessos de demora des del moment en què l'Administració tributària municipal incompleixi, per causa que li sigui imputable, algun dels terminis fixats per resoldre, fins que es dicti la resolució esmentada o s'interposi recurs contra la resolució presumpta. Entre d'altres supòsits, no s'exigeixen interessos de demora a partir del moment en què s'incompleixin els terminis màxims per a notificar la resolució de les sol·licituds de compensació, l'acte de liquidació o les resolucions dels recursos administratius, sempre que, en aquest últim cas, s'hagi acordat la suspensió de l'acte recorregut.

Aquest últim apartat no s'aplica en cas d'incompliment del termini per resoldre les sol·licituds d'ajornament o fraccionament del pagament.

5. En els casos en què sigui necessària la pràctica d'una nova liquidació com a conseqüència d'haver estat anul·lada una altra liquidació per una resolució administrativa o judicial, es conserven íntegrament els actes i tràmits no afectats per la causa d'anul·lació, amb el manteniment íntegre del seu contingut, i l'exigència de l'interès de demora sobre l'import de la nova liquidació. En aquests casos, la data d'inici del còmput de l'interès de demora és la del dia següent al del venciment del termini d'ingrés en període voluntari de la liquidació anul·lada i es meritara fins la data de la nova liquidació, sense que el final del còmput pugui ser posterior al termini màxim per a executar la resolució.

6. L'interès de demora és l'interès legal del diner vigent en el transcurs del període en què aquell interès resulti exigible, incrementat en un 25%, llevat que la Llei de pressupostos generals de l'Estat n'estableixi un altre diferent.

Això no obstant, en els casos d'ajornament, fraccionament o suspensió de deutes garantits en la seva totalitat mitjançant un aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o mitjançant un certificat d'assegurança de caució, l'interès de demora exigible és l'interès legal.

7. Els interessos de demora en els supòsits de revisió de beneficis fiscals contraris a la normativa de la Unió Europea es regiran pel que disposa l'esmentada normativa.

Subsecció 3a: Obligacions tributàries formals

Art. 15è. Obligacions tributàries formals. 1. Són obligacions tributàries formals les que, sense tenir caràcter pecuniari, són imposades per la normativa tributària als obligats tributaris, deutors o no del tribut, i el compliment de les quals està relacionat amb el desenvolupament d'actuacions o procediments tributaris.

2. A més de les que puguin legalment establir-se, els obligats tributaris, en les seves relacions amb l'Administració tributària municipal, han de complir les obligacions següents:

a) Utilitzar el número d'identificació fiscal que han d'haver sol·licitat en els termes establerts en l'article 23è del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.

b) Presentar declaració del domicili fiscal i dels seus canvis o modificacions.

c) Presentar declaracions, autoliquidacions i comunicacions.

d) Portar i conservar llibres de comptabilitat i registres, així com els programes, fitxers i arxius informàtics de suport i els sistemes de codificació utilitzats que permetin la interpretació de les dades, quan l'obligació es compleixi amb utilització de sistemes informàtics. S'ha de facilitar la conversió d'aquestes dades a format llegible quan la seva lectura o interpretació no sigui possible pel fet d'estar encriptats o codificats.

e) Expedir i lliurar factures o documents substitutius i conservar les factures, documents i justificants que tinguin relació amb llurs obligacions tributàries.

f) Aportar a l'Administració tributària municipal llibres, registres, comptes anuals, balanços, documents o informació que l'obligat hagi de conservar en relació amb el compliment de les obligacions pròpies o de tercers, així com qualsevol dada, informe, antecedent i justificant amb transcendència tributària, a requeriment de l'Administració o en declaracions periòdiques. Quan la informació exigida es conservi en suport informàtic, s'ha de subministrar en l'esmentat suport quan així es requereixi.

g) Facilitar la pràctica d'inspeccions i comprovacions administratives.

Secció 4a: Drets i garanties dels obligats tributaris

Art. 16è. Drets i garanties dels obligats tributaris. Constitueixen drets dels obligats tributaris, entre d'altres, els següents:

a) Dret a ser informats i assistits per l'Administració tributària municipal sobre l'exercici de llurs drets i en el compliment de llurs obligacions tributàries.

b) Dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut i les devolucions d'ingressos indeguts que siguin procedents amb abonament de l'interès de demora previst a l'article 14è d'aquesta Ordenança, sense necessitat de requerir-ho a l'Administració tributària municipal.

c) Dret a ser reemborsats de la manera que fixa la Llei general tributària, del cost dels avals i altres garanties aportades per suspendre l'execució d'un deute tributari, ajornar o fraccionar el pagament del deute, si l'acte o el deute és declarat totalment o parcialment improcedent per sentència o resolució administrativa ferma, amb abonament de l'interès legal, sense necessitat d'efectuar-ne requeriment, així com a la reducció proporcional de la garantia aportada en els supòsits d'estimació parcial del recurs o de la reclamació interposada.

d) Dret a utilitzar les llengües oficials a Catalunya, d'acord amb allò previst a l'ordenament jurídic.

e) Dret a conèixer l'estat de tramitació dels procediments en què siguin part.

f) Dret a conèixer la identitat de les autoritats i persones al servei de l'Administració tributària municipal, sota la responsabilitat de les quals es tramiten les actuacions i els procediments tributaris en què tinguin la condició d'interessats.

g) Dret a sol·licitar, al seu càrrec, certificació i còpia de les declaracions presentades, així com dret a obtenir còpia segellada dels documents presentats davant l'Administració, sempre que els aportin juntament amb els originals per a la seva confrontació, i dret a la devolució dels originals dels documents esmentats, en el supòsit que no hagin de constar a l'expedient.

h) Dret a no aportar els documents ja presentats per ells mateixos i que estiguin en poder de l'Administració actuant, sempre que l'obligat tributari indiqui el dia i procediment en què els va presentar.

i) Dret, en els termes legalment previstos, al caràcter reservat de les dades, informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària municipal, els quals només poden ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos, la gestió dels quals tingui encomanada aquesta Administració i per a la imposició de sancions, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers, amb l'excepció dels supòsits previstos per la llei.

j) Dret a ser tractat amb respecte i consideració pel personal al servei de l'Administració tributària.

k) Dret al fet que les actuacions de l'Administració tributària municipal que requereixin llur intervenció

es duguin a terme de la forma menys onerosa, sempre que això no perjudiqui el compliment de les seves obligacions tributàries.

l) Dret a formular al·legacions i a aportar documents que hagin de ser tinguts en compte pels òrgans competents, en redactar la proposta de resolució corresponent.

m) Dret a ser escoltat en el tràmit d'audiència, amb caràcter previ a la proposta de resolució. Es pot prescindir d'aquest tràmit quan se subscriuguin actes amb acord o quan en la norma reguladora del procediment estigui previst un tràmit d'al·legacions posterior a l'esmentada proposta. En aquest últim cas, l'expedient es posarà de manifest en el tràmit d'al·legacions, que no podrà tenir una durada inferior a 10 dies, ni superior a 15.

n) Dret a ser informat dels valors dels béns immobles que hagin de ser objecte d'adquisició o transmissió.

o) Dret a ser informat, a l'inici de les actuacions de comprovació o inspecció, sobre la naturalesa i l'abast d'aquestes actuacions, així com de llurs drets i obligacions, en el curs de les actuacions, que s'han de desenvolupar en els terminis legalment establerts.

p) Dret al reconeixement dels beneficis o règims fiscals aplicables.

q) Dret a formular queixes i suggeriments en relació al funcionament de l'Administració tributària municipal.

r) Dret al fet que les manifestacions amb rellevància tributària dels obligats es recullin a les diligències esteses als procediments tributaris.

s) Dret dels obligats a presentar davant l'Administració tributària municipal la documentació que estimin convenient i que pugui ser rellevant per a la resolució del procediment tributari que s'estigui desenvolupant.

t) Dret a obtenir còpia, al seu càrrec, dels documents que integrin l'expedient administratiu en el tràmit de posada de manifest d'aquest expedient.

Aquest dret es pot exercir en qualsevol moment en el procediment de constreyniment.

Secció 5a: Les obligacions i els deures de l'Administració tributària municipal

Art. 17è. Obligacions i deures de l'Administració tributària municipal. 1. L'Administració tributària municipal està subjecta al compliment de les obligacions de contingut econòmic establertes en la Llei general tributària. Tenen aquesta naturalesa l'obligació de realitzar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, la de retornar ingressos indeguts, la de reemborsar els costos de les garanties i la de satisfer interessos de demora, en els termes establerts a la Llei general tributària i en aquesta Ordenança.

2. L'Administració tributària municipal està subjecta, també, als deures establerts a la Llei general tributària i a la present Ordenança en relació amb el desenvolupament dels procediments tributaris i a la resta de l'ordenament jurídic.

Capítol III

ELS OBLIGATS TRIBUTARIS

Secció 1a: Classificació d'obligats tributaris

Art. 18è. Obligats tributaris. 1. Són obligats tributaris les persones físiques o jurídiques i les entitats a les quals la normativa tributària imposa el compliment de les obligacions tributàries.

2. Pel que fa als tributs municipals, entre d'altres, són obligats tributaris:

a) Els subjectes passius: contribuents i substituïts del contribuent.

b) Els obligats a repercutir.

c) Els obligats a suportar la repercussió.

d) Els successors.

e) Els beneficiaris de supòsits d'exempció, devolució o bonificacions tributàries, quan no siguin subjectes passius.

3. També tenen caràcter d'obligats tributaris les persones o entitats a les quals la normativa tributària imposa el compliment d'obligacions tributàries formals.

4. Tenen el caràcter d'obligats tributaris, en la regulació dels tributs en què així s'estableixi, les

herències jacents, comunitats de béns, patrimonis protegits i altres entitats que, sense personalitat jurídica, constitueixin una unitat econòmica o un patrimoni separat, susceptibles d'imposició.

5. També tenen el caràcter d'obligats tributaris els responsables als quals es refereix l'article 25è d'aquesta Ordenança.

6. La concurrència de diversos obligats tributaris en un mateix pressupòsit d'una obligació determina que quedin solidàriament obligats davant l'Administració tributària municipal al compliment de totes les prestacions, llevat que per llei es disposi expressament una altra cosa.

Quan l'Administració només conegui la identitat d'un titular, ha de practicar i notificar les liquidacions tributàries a nom d'aquest titular, el qual està obligat a satisfer-les, si no sol·licita la seva divisió. A aquest efecte, perquè procedeixi la divisió, el sol·licitant haurà de facilitar les dades personals i el domicili dels altres obligats al pagament, així com la proporció en què cada un d'ells participi en el domini o dret transmès.

Art. 19è. Subjectes passius: contribuent i substitut del contribuent. És subjecte passiu l'obligat tributari que, segons la llei, ha de complir l'obligació tributària principal, així com les obligacions formals que li són inherents, sigui com a contribuent, o com a substitut d'aquest.

No perd la condició de subjecte passiu qui hagi de repercutir la quota tributària a altres obligats, llevat que la llei de cada tribut disposi una altra cosa.

Art. 20è. Contribuent. És contribuent el subjecte passiu que realitza el fet imposable.

Art. 21è. Substitut del contribuent. És substitut del contribuent el subjecte passiu que, segons la llei, està obligat a complir, en lloc del contribuent, l'obligació tributària principal, és a dir, el pagament de la quota tributària a l'Administració tributària municipal, així com les obligacions formals que li són inherents.

El substitut pot exigir del contribuent l'import de les obligacions tributàries satisfetes, llevat que la llei indiqui una altra cosa.

Art. 22è. Obligats a repercutir i obligats a suportar la repercussió. 1. És obligat a repercutir, la persona o entitat que, d'acord amb la llei ha de repercutir la quota tributària a altres persones o entitats i que, llevat que la llei disposi una altra cosa, ha de coincidir amb aquell que realitza l'operació gravada.

2. És obligat a suportar la repercussió, la persona o entitat a qui, segons la llei, s'ha de repercutir la quota tributària, i que, llevat que la llei disposi una altra cosa, ha de coincidir amb el destinatari de les operacions gravades. El repercutit no està obligat al pagament davant l'Administració tributària municipal, però ha de satisfer al subjecte passiu l'import de la quota repercutida.

Secció 2a: Successors

Art. 23è. Successors de persones físiques. 1. Morts els obligats tributaris, les obligacions tributàries pendents s'han de transmetre als hereus, sense perjudici del que estableix la normativa civil respecte de l'adquisició de l'herència.

Les referides obligacions tributàries s'han de transmetre als llegataris en les mateixes condicions que les establertes per als hereus, quan l'herència es distribueixi en llegats i en els supòsits en què s'institueixin llegats de part alíquota.

En cap cas no es transmeten les sancions. Tampoc no es transmet l'obligació del responsable, llevat que se li hagi notificat l'acord de derivació de responsabilitat, abans de la mort del causant.

2. No ha d'impedir la transmissió als successors de les obligacions tributàries meritades, el fet que a la data de la mort del causant, el deute tributari no estigués liquidat, cas en què les actuacions es duren a terme amb qualsevol dels successors, i s'ha de notificar la liquidació resultant de les esmentades actuacions, a tots els interessats que constin a l'expedient.

3. Mentre l'herència estigui jacent, el compliment de les obligacions tributàries del causant correspon al representant de l'herència jacent.

Les actuacions administratives que tinguin per objecte la quantificació, determinació i liquidació de les obligacions tributàries del causant s'han de realitzar o continuar amb el representant de l'herència jacent. Si a la finalització del procediment, els hereus no són coneguts, les liquidacions s'han de realitzar a nom de l'herència jacent.

4. El procediment per a la recaptació davant dels successors *mortis causa* és l'establert a l'article 177è.1 de la Llei general tributària i 127è del Reglament general de recaptació.

Art. 24è. Successors de persones jurídiques i d'entitats sense personalitat. 1. Les obligacions tributàries pendents de les societats i entitats amb personalitat jurídica dissoltes i liquidades en les quals la llei limita la responsabilitat patrimonial dels socis, partícips o cotitulars, es transmeten a aquests, que queden solidàriament obligats fins al límit del valor de la quota de liquidació que els correspongui i altres percepcions patrimonials rebudes per ells en els dos anys anteriors a la data de dissolució que minorin el patrimoni social que hauria de respondre d'aquestes obligacions, sense perjudici del que preveu l'article 42.2.a) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Les obligacions tributàries pendents de les societats i entitats amb personalitat jurídica dissoltes i liquidades en les quals la llei no limita la responsabilitat patrimonial dels socis, partícips o cotitulars, es transmeten íntegrament a aquests, que queden solidàriament obligats al seu compliment.

2. El fet que el deute tributari no estigui liquidat en el moment de produir-se l'extinció de la personalitat jurídica de la societat o entitat, no impedeix la transmissió de les obligacions tributàries meritades als successors, i que les actuacions es puguin realitzar amb qualsevol d'ells.

3. En els supòsits d'extinció o dissolució sense liquidació de societats i entitats amb personalitat jurídica, les obligacions tributàries pendents d'aquestes es transmeten a les persones o entitats que succeeixin o que siguin beneficiàries de la corresponent operació. Aquesta norma també és aplicable a qualsevol supòsit de cessió global de l'actiu i passiu d'una societat i entitat amb personalitat jurídica.

4. En cas de dissolució de fundacions o entitats que, sense personalitat jurídica, constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptible d'imposició, les obligacions tributàries pendents d'aquestes societats o fundacions es transmeten als destinataris dels béns i drets de les fundacions o als partícips o cotitulars de les esmentades entitats.

5. Les sancions que puguin escaure per les infraccions comeses per les societats i entitats a les quals es refereix aquest article són exigibles als seus successors, en els termes establerts als apartats anteriors i, si s'escau, fins al límit del valor determinat de conformitat amb el que disposa l'apartat 1 d'aquest article.

6. El procediment per a la recaptació davant els successors de persones jurídiques i entitats sense personalitat és l'establert a l'article 177è. 2 de la Llei general tributària i 127è. 4 del Reglament general de recaptació.

Secció 3a: Els responsables

Art. 25è. Responsabilitat tributària. 1. La llei pot configurar com a responsables del deute tributari municipal, juntament amb els deutors principals, altres persones o entitats, solidàriament o subsidiàriament. A aquests efectes, es consideren deutors principals, els obligats tributaris de l'apartat 2 de l'article 18è d'aquesta Ordenança.

2. Llevat d'un precepte legal exprés en sentit contrari, la responsabilitat és sempre subsidiària.

3. Llevat el que s'estableix a l'apartat 3r de l'article 26è d'aquesta Ordenança, la responsabilitat s'estén a la totalitat del deute tributari exigint en període voluntari.

Transcorregut el termini voluntari de pagament concedit al responsable sense que hagi realitzat l'ingrés, s'inicia el període executiu i li són exigibles els recàrrecs i els interessos que procedeixen.

4. La responsabilitat no inclou les sancions, llevat de les excepcions que s'estableixen per llei.

En els supòsits en què la responsabilitat inclogui les sancions, quan el deutor principal hagi tingut dret a la reducció que preveu l'article 188.1.b) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, el deute derivat ha de ser l'import que sigui procedent sense aplicar la reducció corresponent, si s'escau, al deutor principal i s'ha de donar tràmit de conformitat al responsable en la proposta de declaració de responsabilitat.

La reducció per conformitat és la que preveu l'article 188.1.b) de la Llei general tributària. La reducció obtinguda pel responsable se li ha d'exigir sense més tràmit en cas que presenti qualsevol recurs o reclamació contra l'acord de declaració de responsabilitat, fundat en la procedència de la derivació o en les liquidacions derivades.

Als responsables del deute tributari els és aplicable la reducció que preveu l'article 188.3 de la Llei general tributària.

Les reduccions previstes en aquest apartat no són aplicables als supòsits de responsabilitat pel pagament de deutes de l'article 42.2 de la Llei general tributària.

5. Llevat que una norma amb rang de llei disposi una altra cosa, la derivació de l'acció administrativa per exigir el pagament del deute tributari als responsables requereix que l'Administració tributària municipal dicti un acte administratiu en què, amb l'audiència prèvia de l'interessat, es declari la responsabilitat i se'n determini l'abast.

Amb anterioritat a aquesta declaració, l'Administració tributària municipal pot adoptar les mesures cautelars de l'article 59è d'aquesta Ordenança i realitzar actuacions d'investigació amb les facultats previstes en l'article 106è d'aquesta Ordenança i l'article 162è de la Llei general tributària.

La derivació de l'acció administrativa als responsables subsidiaris requereix la declaració prèvia de fallit del deutor principal i dels responsables solidaris.

6. Els responsables tenen dret de reemborsament davant del deutor principal, en els termes previstos a la legislació civil.

7. El procediment per exigir la responsabilitat és l'establert en els articles 174è a 176è de la Llei general tributària.

Art. 26è. Responsables solidaris. 1. En els supòsits de responsabilitat solidària previstos per les lleis, en cas de manca de pagament del deute pel deutor principal, sense perjudici de la responsabilitat d'aquest deutor, l'Administració tributària municipal pot reclamar als responsables solidaris el pagament del deute.

S'entén produïda la manca de pagament del deute tributari una vegada ha transcorregut el període voluntari de pagament sense que s'hagi satisfet.

2. Són responsables solidaris del deute tributari, entre d'altres que puguin establir les lleis, les persones o entitats següents:

a) Les que siguin causants o col·laborin activament en la realització d'una infracció tributària. La seva responsabilitat també s'estén a la sanció.

b) Sense perjudici d'allò disposat en el paràgraf a) anterior, els partícips o cotitulars de les entitats a què es refereix l'article 18è.4 d'aquesta Ordenança, en proporció a les seves respectives participacions, en relació a les obligacions tributàries materials de les esmentades entitats.

c) Les que succeeixin per qualsevol concepte en la titularitat o exercici d'explotacions o activitats econòmiques, per les obligacions tributàries contraïdes de l'anterior titular i derivades del seu exercici. La responsabilitat també s'estén a les obligacions derivades de la falta de pagament dels ingressos a compte practicats o que s'hagin hagut de practicar.

Qui pretengui adquirir la titularitat d'explotacions i activitats econòmiques i vulgui limitar la responsabilitat solidària, té dret, amb la conformitat prèvia del titular actual, a sol·licitar de l'Administració una certificació detallada dels deutes, sancions i responsabilitats tributaris derivats del seu exercici.

L'Administració tributària municipal ha d'expedir la certificació esmentada en el termini de 3 mesos, a comptar des de la sol·licitud. En aquest cas, la responsabilitat de l'adquirent queda limitada als deutes, sancions i responsabilitats continguts en la certificació.

Si la certificació s'expedeix sense esmentar deutes, sancions o responsabilitats, o no es facilita en el termini assenyalat, el sol·licitant queda exempt de la responsabilitat.

Quan no s'hagi sol·licitat el certificat, la responsabilitat abasta també les sancions imposades o que puguin imposar-se.

La responsabilitat solidària per successió en la titularitat o exercici d'explotacions o activitats econòmiques no és aplicable en els supòsits següents:

- Adquisicions d'elements aïllats, llevat que les esmentades adquisicions, realitzades per una o diverses persones o entitats, permetin continuar l'explotació o activitat.

- Successió *mortis causa*.

- Adquisició d'explotacions o activitats econòmiques pertanyents a un deutor en situació de concurs de creditors quan l'adquisició tingui lloc en un procediment concursal.

3. També són responsables solidaris del pagament del deute tributari pendent, i si s'escau, del pagament de les sancions tributàries, inclosos el recàrrec i l'interès de demora del període executiu, quan s'escaigui, fins l'import del valor dels béns o drets que s'hagin pogut embargar o alienar per l'Administració tributària municipal, les persones o entitats següents:

a) Les que siguin causants o col·laborin en l'ocultació o transmissió de béns o drets de l'obligat al pagament amb la finalitat d'impedir l'actuació de l'Administració tributària municipal.

b) Les que, per culpa o negligència, incompleixin les ordres d'embargament.

c) Les que, amb coneixement de l'embargament, la mesura cautelar o la constitució de la garantia, col·laborin o consentin l'aixecament dels béns o drets embargats o d'aquells béns o drets sobre els quals s'hagi constituït la mesura cautelar o la garantia.

d) Les persones o entitats dipositàries dels béns del deutor que, una vegada rebuda la notificació de l'embargament, col·laborin al seu aixecament o el consentin.

Art. 27è. Responsables subsidiaris. Són responsables subsidiaris, entre d'altres que puguin establir les lleis, les persones o entitats següents:

a) Sense perjudici d'allò que disposa el paràgraf a) de l'apartat 2n de l'article 26è d'aquesta Ordenança, els administradors de fet o de dret de les persones jurídiques que, havent comès infraccions tributàries, no hagin realitzat els actes necessaris que són propis del seu càrrec per al compliment de les obligacions i deures tributaris, hagin consentit l'incompliment per part dels qui depenguin d'ells, o hagin adoptat acords que possibilitin les infraccions. La seva responsabilitat també s'estén a les sancions.

b) Els administradors de fet o de dret d'aquelles persones jurídiques que hagin cessat en les seves activitats, per les obligacions tributàries meritades d'aquestes que es trobin pendents en el moment del cessament, sempre que no hagin fet el necessari per al seu pagament o hagin adoptat acords o pres mesures causants de l'impagament.

c) Els integrants de l'administració concursal i els liquidadors de societats i entitats en general que no hagin realitzat les gestions necessàries per al compliment íntegre de les obligacions tributàries meritades amb anterioritat a les esmentades situacions i imputables als respectius obligats tributaris. De les obligacions tributàries i sancions posteriors a les esmentades situacions, n'han de respondre com a administradors, quan tinguin atribuïdes funcions d'administració.

d) Els adquirents de béns afectes al pagament del deute tributari, en els termes de l'article 79è, de la Llei general tributària i 58è d'aquesta Ordenança.

e) Les persones o entitats que tinguin el control efectiu, total o parcial, directe o indirecte, de les persones jurídiques o en les quals concorri una voluntat rectora comuna amb aquestes, quan resulti acreditat que les persones jurídiques han estat creades o utilitzades de forma abusiva o fraudulenta per a eludir la responsabilitat patrimonial universal davant la Hisenda municipal i existeixi unicitat de persones o esferes econòmiques, o confusió o desviació patrimonial. La responsabilitat s'estén a les obligacions tributàries i a les sancions de les esmentades persones jurídiques.

f) Les persones o entitats de les quals els obligats tributaris tinguin el control efectiu, total o parcial, o en les quals concorri una voluntat rectora comuna amb aquests obligats tributaris, per les obligacions tributàries d'aquests, quan resulti acreditat que les esmentades persones o entitats hagin estat creades o utilitzades de forma abusiva o fraudulenta com a mitjà d'elusió de la responsabilitat patrimonial universal davant la Hisenda municipal, sempre que concorrin, ja sigui una unicitat de persones o esferes econòmiques, ja sigui una confusió o desviació patrimonial. En aquests casos, la responsabilitat s'estén també a les sancions dels esmentats obligats tributaris.

Secció 4a: La capacitat d'actuar i la representació

Art. 28è. Determinació de la capacitat d'actuar. Pel que fa als tributs municipals, tenen capacitat d'actuar, a més de les persones a qui correspon d'acord amb les normes del dret, els menors d'edat i els incapacitats en les relacions tributàries derivades de les activitats l'exercici de les quals els estigui permès per l'ordenament jurídic, sense assistència de la persona que exerceixi la pàtria potestat, la tutela, la curatela o la defensa judicial. S'exceptua el supòsit dels menors incapacitats, quan l'extensió de la incapacitació afecti l'exercici i defensa dels drets i interessos de què es tracti.

Art. 29è. Representació: legal i voluntària.1. Per les persones que no tinguin capacitat d'actuar, han d'actuar en nom seu els seus representants legals.

2. Per les persones jurídiques han d'actuar les persones que, en el moment en què es produeixin les actuacions tributàries corresponents, siguin titulars dels òrgans als quals correspongui la seva representació, per disposició de la Llei o per un acord vàlidament adoptat.

3. En els supòsits d'entitats, associacions, herències jacents i comunitats de béns que, sense personalitat jurídica, constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptibles d'imposició, ha d'actuar en representació seva, la persona que l'exerceixi, sempre que l'acrediti fefaentment. En cas que no s'hagi designat cap representant, s'ha de considerar com a tal qui aparentment n'exerceixi la gestió o la direcció i, si no n'hi ha, qualsevol dels membres o partícips que integren o componen l'entitat o comunitat.

4. L'obligat tributari amb capacitat d'actuar pot fer-ho mitjançant un representant, que pot ser un assessor fiscal, amb el qual s'han de portar a terme les actuacions administratives successives, llevat es faci manifestació expressa en contra.

5. Per a interposar recursos o reclamacions, desistir-ne, renunciar a drets, assumir o reconèixer obligacions en nom de l'obligat tributari, sol·licitar devolucions d'ingressos indeguts o reemborsaments i en els restants supòsits en què sigui necessària la signatura de l'obligat tributari, en els procediments

regulats en els capítols VI a XI d'aquesta Ordenança, s'ha d'acreditar la representació amb poder suficient, mitjançant un document públic o privat amb la signatura legitimada notarialment o mitjançant declaració per compareixença personal davant l'òrgan administratiu competent.

A aquest efecte són vàlids els documents normalitzats de representació que aprovi l'Administració tributària municipal.

6. Per als actes de simple tràmit, es presumeix concedida la representació.

7. Quan es presenti per mitjans telemàtics qualsevol document davant l'Administració tributària, el presentador ha d'actuar amb la representació que sigui necessària en cada cas.

8. Quan concorrin diversos titulars en una mateixa obligació tributària, es presumeix atorgada la representació a qualsevol d'ells, llevat de manifestació expressa en contrari. La liquidació que resulti de les esmentades actuacions s'ha de notificar a tots els titulars de l'obligació.

9. La manca o la insuficiència de l'apoderament no impedeix considerar realitzat l'acte de què es tracti, sempre que se n'aporti l'apoderament o es corregeixi el defecte en el termini de 10 dies, que l'òrgan administratiu competent ha de concedir amb aquesta finalitat.

10. A l'efecte de les seves relacions amb l'Administració tributària municipal, els obligats tributaris no residents a Espanya han de designar un representant amb domicili en territori espanyol, quan hi operin a través d'un establiment permanent, quan ho estableixi expressament la normativa tributària o quan, per les característiques de l'operació o activitat realitzada o per la quantia de la renda obtinguda, així ho requereixi l'Administració tributària.

Secció 5a: El domicili fiscal

Art. 30è. Determinació del domicili fiscal.1. Als efectes tributaris municipals, el domicili fiscal és:

a) Per a les persones físiques, el de la seva residència habitual, entenent-se per tal la que figuri al padró d'habitants, llevat de prova en contrari.

No obstant això, en el cas de les persones físiques que desenvolupin principalment activitats econòmiques, l'Administració tributària municipal pot considerar com a domicili fiscal, el lloc on estigui efectivament centralitzada la gestió administrativa i la direcció de les activitats desenvolupades. Si no es pot determinar l'esmentat lloc, ha de prevaldre aquell on radiqui el major valor de l'immobilitzat en el qual es realitzin les activitats econòmiques.

b) Per a les persones jurídiques i les entitats a què es refereix l'apartat 4 de l'article 18è de la present Ordenança, el seu domicili social, sempre que la gestió administrativa i la direcció dels negocis hi estiguin efectivament centralitzades. En altres casos, serà el domicili en què es dugui a terme l'esmentada gestió o direcció.

Quan no es pugui determinar el lloc del domicili fiscal d'acord amb els criteris anteriors, ha de prevaldre aquell on radiqui el valor més elevat de l'immobilitzat.

c) Per a les persones o entitats no residents a Espanya, el domicili fiscal és el que determini la normativa reguladora de cada tribut. En defecte de regulació, el domicili és el del representant a què fa referència l'article 29è de la present Ordenança.

Tanmateix, les persones o entitats residents a l'estranger que exerceixin activitats en el terme municipal de Barcelona tenen el seu domicili fiscal en el lloc on duguin a terme la gestió administrativa efectiva i la direcció dels seus negocis. Si no es pogués determinar l'esmentat lloc, ha de prevaldre aquell on radiqui el valor més elevat de l'immobilitzat.

Art. 31è. Comunicació i canvi de domicili fiscal.1. Els obligats tributaris, així com els seus representants, administradors o apoderats, han de comunicar mitjançant declaració expressa, a l'Administració tributària municipal, tant el seu domicili fiscal com els canvis que es produeixin. A aquest efecte, els terminis de presentació de la comunicació del canvi de domicili són els següents:

a) Les persones físiques que desenvolupin activitats econòmiques, així com les persones jurídiques i la resta d'entitats, han de complir l'obligació de comunicar el canvi de domicili, segons l'article 48è, apartat 3r de la Llei general tributària, en el termini d'un mes a partir del moment en què es produeixi el canvi de domicili.

b) Les persones físiques que no desenvolupin activitats econòmiques han de comunicar el canvi de domicili en el termini de 3 mesos des que es produeixi el canvi referit.

2. La comunicació del nou domicili fiscal té plena validesa davant de l'Administració tributària municipal des de la seva presentació.

3. L'Administració municipal pot rectificar el domicili tributari dels obligats mitjançant la comprovació pertinent.

4. La declaració de canvi de domicili a altres efectes administratius, com pot ser el padró d'habitants, no substituirà la declaració tributària expressa de canvi de domicili fiscal.

Capítol IV

ELEMENTS DE QUANTIFICACIÓ DE L'OBLIGACIÓ TRIBUTÀRIA

Art. 32è. Base imposable: concepte i mètodes de determinació. 1. La base imposable és la magnitud dinerària o d'altra naturalesa que resulta del mesurament o valoració del fet imposable.

2. L'ordenança fiscal reguladora de cada exacció estableix els mitjans i els mètodes per determinar-ne la base imposable, d'acord amb els règims següents:

- a) Estimació directa.
- b) Estimació objectiva.
- c) Estimació indirecta.

3. El règim d'estimació directa és el que s'aplica amb caràcter general. Això no obstant, la llei pot establir els supòsits en què sigui d'aplicació el mètode d'estimació objectiva, el qual ha de tenir, en tot cas, caràcter voluntari per als obligats tributaris.

4. L'estimació indirecta té caràcter subsidiari respecte dels altres mètodes de determinació i s'ha d'aplicar quan es produeixi alguna de les circumstàncies previstes a l'article 35è d'aquesta Ordenança.

Art. 33è. Estimació directa. La determinació de les bases en règim d'estimació directa pot utilitzar-se pel contribuent i per l'Administració tributària municipal, segons el que disposi la normativa de cada tribut. A aquest efecte, l'Administració tributària municipal ha d'utilitzar les declaracions o documents presentats, les dades consignades en els llibres i registres comprovats administrativament i els altres documents, justificants i dades que tinguin relació amb els elements de l'obligació tributària.

Art. 34è. Estimació objectiva. L'estimació objectiva es pot utilitzar per a la determinació de la base imposable mitjançant l'aplicació de les magnituds, índexs, mòduls o dades previstes a la normativa de cada tribut.

Art. 35è. Estimació indirecta. 1. El mètode d'estimació indirecta s'aplica quan l'Administració tributària municipal no pugui disposar de les dades necessàries per a la determinació completa de la base imposable, com a conseqüència d'alguna de les circumstàncies següents:

- a) Falta de presentació de declaracions o presentació de declaracions incompletes o inexactes.
- b) Resistència, obstrucció, excusa o negativa a l'actuació inspectora.
- c) Incompliment substancial de les obligacions comptables o registrals.

d) Desaparició o destrucció, fins i tot per motiu de força major, dels llibres i registres comptables o dels justificants de les operacions anotades en aquests registres.

2. Les bases o rendiments s'han de determinar mitjançant l'aplicació de qualsevol dels mitjans següents o d'uns quants conjuntament:

- a) Aplicació de les dades i antecedents disponibles que siguin rellevants a tal efecte.
- b) Utilització dels elements que indirectament acreditin l'existència dels béns i de les rendes, com també dels ingressos, vendes, costos i rendiments que siguin normals en el respectiu sector econòmic, ateses les dimensions de les unitats productives o familiars que s'hagin de comparar en termes tributaris.
- c) Valoració de les magnituds, índexs, mòduls o dades que concorrin en els respectius obligats tributaris, segons les dades o antecedents de què es disposi de supòsits similars o equivalents.

3. Quan resulti aplicable el mètode d'estimació indirecta, s'ha de seguir el procediment previst a l'article 109è d'aquesta Ordenança.

Art. 36è. Base liquidable. La base liquidable és la magnitud resultant de practicar a la base imposable, si s'escau, les reduccions establertes per la llei.

Art. 37è. Tipus de gravamen. 1. El tipus de gravamen és la xifra, coeficient o percentatge que s'aplica sobre la base liquidable per a obtenir com a resultat la quota íntegra.

2. Els tipus de gravamen poden ser específics o percentuals i s'han d'aplicar, segons disposi l'ordenança fiscal pròpia de cada tribut, a cada unitat, conjunt d'unitats o tram de base liquidable.

El conjunt de tipus de gravamen aplicables a les diferents unitats o trams de base liquidable s'anomena tarifa.

3.L'ordenança fiscal, d'acord amb allò determinat a la llei, pot preveure l'aplicació d'un tipus zero, així com de tipus reduïts o bonificats.

Art. 38è. Índexs i coeficients.1. Els índexs i coeficients són els factors aplicables a la base liquidable o a la tarifa, dins els límits legalment establerts, d'acord amb determinades característiques associades al fet imposable.

2. Quan la corresponent ordenança fiscal estableixi l'aplicació d'índexs d'acord amb la via pública en la qual es produeixi el fet imposable, s'han d'aplicar les categories de vies públiques d'acord amb la classificació aprovada per l'Ajuntament, la qual constituirà l'annex de l'esmentada ordenança.

Els carrers que no figurin en la classificació es consideren de categoria fiscal "D", llevat que l'ordenança corresponent disposi una altra cosa.

Art. 39è Quota tributària. 1. La quota íntegra es determina d'acord amb:

a) L'aplicació dels tipus de gravamen a les bases liquidables, les tarifes, la quantia fixa assenyalada o l'aplicació conjunta d'alguns d'aquests sistemes.

b) Els factors correctors que, en cada cas, estableix cada ordenança.

2. La quota líquida és el resultat d'aplicar sobre la quota íntegra les deduccions i bonificacions que li són aplicables.

3. La quota diferencial és el resultat de minorar la quota líquida en l'import de les deduccions, pagaments fraccionats, retencions, ingressos a compte i quotes, conforme a la normativa de cada tribut.

Capítol V

EL DEUTE TRIBUTARI

Secció 1a: Concepte

Art. 40è. Deute tributari.1. El deute tributari està constituït per la quota o quantitat a ingressar que resulti de l'obligació tributària principal, o de l'obligació de realitzar pagaments a compte, determinada, conforme a la llei, en les ordenances reguladores de cada tribut.

2. Si s'escau, també poden formar part del deute tributari:

a) L'interès de demora.

b) Els recàrrecs sobre els ingressos corresponents a les autoliquidacions, declaracions-liquidacions i declaracions presentades fora de termini, sense requeriment previ.

c) Els recàrrecs del període executiu.

d) Els recàrrecs exigibles legalment sobre les bases o quotes.

3. Les sancions tributàries no formen part del deute tributari, però en la seva recaptació s'hauran d'aplicar les normes incloses en el capítol IX d'aquesta Ordenança.

Secció 2a: Extinció del deute tributari

Art. 41è. Formes d'extinció del deute tributari.1. El deute tributari s'extingeix per:

a) Pagament

b) Prescripció

c) Compensació

d) Insolvència definitiva

e) Condonació

f) Confusió de drets

El pagament, la compensació o la condonació tenen efectes alliberadors exclusivament per l'import pagat, compensat, deduït o condonat.

2. Els deutes només poden ser objecte de condonació, rebaixa o perdó en virtut de llei, en la quantia i amb els efectes que, si s'escau, la llei determini.

Art. 42è. El pagament.1. El deute tributari s'ha de satisfer en els terminis i en la forma que preceptui cada ordenança fiscal, i si no hi està previst, segons aquesta Ordenança fiscal general i amb els mitjans de pagament que enumera l'article 114è d'aquesta Ordenança.

2. S'entén que un deute tributari s'ha pagat en efectiu quan se n'ha ingressat l'import a les entitats que, en el seu cas, prestin el servei de caixa o a les entitats col·laboradores.

Art. 43è. Terminus de pagament. 1. Els terminis de pagament són els següents:

a) El pagament en període voluntari de les quotes dels tributs de cobrament periòdic, en el termini de 2 mesos, d'acord amb el calendari de cobraments que per a cada any aprova l'Administració tributària municipal.

b) El pagament en període voluntari de les quotes resultants de liquidacions, s'ha de fer en els terminis següents:

- Si la notificació de la liquidació s'efectua entre els dies 1 i 15 de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 20 del mes posterior o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.
- Si la notificació de la liquidació es realitza entre els dies 16 i l'últim de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 5 del segon mes posterior o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.

c) El pagament en període voluntari de les quotes resultants de les autoliquidacions, en el termini d'un mes a comptar des del dia en què es produeix la meritació.

2. Les taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal, així com per la prestació de serveis públics o la realització d'activitats administratives de competència local s'han de pagar en el mateix moment de la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal o la prestació del servei o l'activitat, o bé en els terminis establerts per l'ordenança respectiva.

3. Pels deutes tributaris liquidats per l'Administració tributària municipal que no han estat satisfets en el període voluntari s'ha d'iniciar el període executiu i la seva recaptació s'ha d'efectuar per la via de constrenyiment.

4. Una vegada iniciat el període executiu i notificada la provisió de constrenyiment el pagament del deute s'ha d'efectuar en els terminis següents:

a) Si la notificació de la provisió es realitza entre els dies 1 i 15 de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 20 de l'esmentat mes o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.

b) Si la notificació de la provisió es realitza entre els dies 16 i l'últim de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 5 del mes següent o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.

5. En el supòsit que s'hagi concedit un ajornament o fraccionament del pagament, cal atènyer-se a allò que disposen els articles 120è i següents d'aquesta Ordenança.

Art. 44è. Persones que poden fer el pagament. 1. Pot fer el pagament del deute tributari, en període voluntari o en període executiu, qualsevol persona, tant si té interès en el compliment de l'obligació com si no en té, i tant si el deutor el coneix i l'aprova com si l'ignora.

2. En cap cas, el tercer que pagui el deute està legitimat per a exercir davant l'Administració els drets que corresponguin a la persona obligada a fer el pagament, independentment de les accions de repetició que siguin procedents, d'acord amb el dret privat.

Art. 45è. Imputació de pagaments. 1. Els deutes tributaris són autònoms.

2. L'obligat al pagament de diversos deutes pendents pot imputar el pagament en període voluntari, al deute o als deutes que determini lliurement.

3. En aquells casos d'execució forçosa en què s'hagin acumulat diversos deutes del mateix obligat tributari i no es puguin satisfer totalment, cal aplicar el pagament al deute més antic. L'antiguitat es determina d'acord amb la data en què cada deute ha estat exigible.

4. El cobrament d'un deute de venciment posterior no extingeix el dret de l'Administració a percebre els anteriors que estiguin pendents.

Art. 46è. Consignació del pagament. Els obligats tributaris podran consignar l'import del deute tributari i les costes acreditades a la Tresoreria Municipal amb efectes suspensius.

Secció 3a: La prescripció

Art. 47è. Prescripció. 1. Prescriuen als 4 anys els drets següents:

a) El dret de l'Administració tributària municipal a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació corresponent.

b) El dret de l'Administració tributària municipal per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats i autoliquidats.

c) El dret a sol·licitar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties.

d) El dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties.

2. Prescriurà als deu anys el dret de l'Administració per a determinar i exigir el pagament del deute tributari derivat de la revisió de beneficis fiscals contraris a les normes de la Unió Europea.

Art. 48è. Càmput dels terminis de prescripció. 1. El termini de prescripció es comença a computar, en els diferents supòsits previstos per l'article anterior, de la manera següent:

a) El dret de l'Administració tributària municipal a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació corresponent, des del dia següent a aquell en què acabi el termini reglamentari per presentar la corresponent declaració o autoliquidació.

En els tributs de cobrament periòdic amb rebut, quan per determinar el deute tributari mitjançant l'oportuna liquidació no sigui necessari la presentació de declaració o autoliquidació, el termini de prescripció començarà el dia de meritació del tribut.

b) El dret a exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats o autoliquidats, des del dia següent a la data en què acabi el termini de pagament en període voluntari, sense perjudici d'allò que disposa l'apartat 2 d'aquest article.

c) El dret a sol·licitar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties, des del dia següent a aquell en què finalitzi el termini per a sol·licitar la devolució; o, en defecte de termini, des del dia següent a aquell en què la devolució es va poder sol·licitar; des del dia següent a la data en què es va realitzar l'ingrés indegut o des del dia següent a la finalització del termini per presentar l'autoliquidació, si l'ingrés indegut es va realitzar dins d'aquest termini; o des del dia següent a aquell en què sigui ferma la sentència o resolució administrativa que declari totalment o parcialment improcedent l'acte impugnat.

d) El dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties, des del dia següent a aquell en què finalitzin els terminis per a efectuar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, o des del dia següent a la data de notificació de l'acord de reconeixement del dret a percebre la devolució o el reemborsament del cost de les garanties.

e) el dret de l'Administració per a determinar i exigir el pagament del deute tributari derivat de la revisió de beneficis fiscals contraris a les normes de la Unió Europea comença a computar-se des de l'endemà en què els beneficis fiscals haguessin tingut efectes conforme a la normativa tributària.

2. El termini de prescripció per a exigir l'obligació de pagament als responsables solidaris comença a computar-se des de l'endemà de la finalització del termini de pagament en període voluntari del deutor principal.

No obstant això, en cas que els fets que constitueixen el pressupòsit de la responsabilitat es produeixin posteriorment al termini fixat en el paràgraf anterior, el termini de prescripció s'ha d'iniciar a partir del moment en què aquells fets hagin tingut lloc.

En el cas dels responsables subsidiaris, el termini de prescripció comença a computar-se des de la notificació de l'última actuació recaptadora practicada al deutor principal o a qualsevol dels responsables solidaris.

Art. 49è. Interrupció dels terminis de prescripció. 1. El termini de prescripció del dret de l'Administració tributària municipal a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació corresponent s'interromp per les accions següents:

a) Per qualsevol acció de l'Administració tributària duta a terme amb coneixement formal de l'obligat tributari, conduent al reconeixement, regularització, comprovació, inspecció, assegurament, i liquidació de tots o part dels elements de l'obligació tributària que sigui procedent, encara que l'acció es dirigeixi inicialment a una obligació tributària diferent com a conseqüència de la declaració incorrecta de l'obligat tributari.

b) Per la interposició de reclamacions o recursos de qualsevol classe, per les actuacions realitzades amb coneixement formal de l'obligat tributari en el decurs de les reclamacions i recursos esmentats, per la remissió del tant de culpa a la jurisdicció penal o per la presentació de denúncia davant el Ministeri Fiscal, així com per la recepció de la comunicació d'un òrgan jurisdiccional en què s'ordeni la paralització del procediment administratiu en curs.

c) Per qualsevol actuació fefaent de l'obligat tributari dirigida a la liquidació o autoliquidació del deute tributari.

2. El termini de prescripció del dret de l'Administració tributària municipal per a exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats i autoliquidats s'interromp per les accions següents:

a) Per qualsevol acció administrativa realitzada amb coneixement formal de l'obligat tributari, dirigida de forma efectiva a la recaptació del deute tributari.

b) Per la interposició de reclamacions o recursos de qualsevol mena, per les actuacions realitzades amb coneixement formal de l'obligat tributari en el decurs de les reclamacions i recursos, per la declaració de concurs del deutor o per l'exercici d'accions civils o penals dirigides al cobrament del deute tributari, així com per la recepció de la comunicació d'un òrgan jurisdiccional en què s'ordeni la paralització del procediment administratiu en curs.

c) Per qualsevol actuació fefaent de l'obligat tributari dirigida al pagament o extinció del deute tributari.

3. El termini de prescripció del dret a sol·licitar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties s'interromp per les accions següents:

a) Per qualsevol acte fefaent de l'obligat tributari que pretengui la devolució, el reemborsament del cost de les garanties o la rectificació de la seva autoliquidació.

b) Per la interposició, tramitació o resolució de reclamacions o recursos de qualsevol mena.

4. El termini de prescripció del dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties, s'interromp per les accions següents:

a) Per qualsevol acció administrativa dirigida a efectuar la devolució o el reemborsament.

b) Per qualsevol actuació fefaent de l'obligat tributari per la qual exigeixi el pagament de la devolució o el reemborsament.

c) Per la interposició, tramitació o resolució de reclamacions o recursos de qualsevol mena.

5. Produïda la interrupció, s'ha d'iniciar de nou el còmput del termini de prescripció a partir de la data d'interrupció, llevat d'allò que estableixen els apartats 6è a 9è d'aquest article.

6. Quan el termini de prescripció s'hagi interromput per la interposició de recurs davant la jurisdicció contenciosa administrativa, per l'exercici d'accions civils o penals, per la remissió del tant de culpa a la jurisdicció competent o la presentació de denúncia davant del Ministeri Fiscal o per la recepció d'una comunicació judicial de paralització del procediment, el còmput del termini de prescripció s'inicia de nou quan l'Administració tributària municipal rebí la notificació de la resolució ferma que posa fi al procés judicial o que aixequi la paralització, o quan es rebí la notificació del Ministeri Fiscal de retorn de l'expedient.

Quan el termini de prescripció s'hagi interromput per la declaració de concurs del deutor, el còmput s'inicia de nou quan esdevingui ferma la resolució judicial de conclusió del concurs. Si s'ha aprovat un conveni, el termini de prescripció s'inicia de nou en el moment de la seva aprovació per als deutes tributaris que no hi estiguin sotmesos. Respecte dels deutes tributaris sotmesos al conveni concursal, el còmput del termini de prescripció s'inicia de nou quan aquells siguin exigibles al deutor.

El que disposa aquest apartat no és aplicable al termini de prescripció del dret de l'Administració tributària per exigir el pagament quan no s'hagi acordat la suspensió en via contenciosa administrativa.

7. Interromput el termini de prescripció per a un obligat tributari, aquest efecte s'estén a tots els altres obligats, inclosos els responsables. Tanmateix, si l'obligació és mancomunada i únicament es reclama a un dels obligats tributaris la part que li correspon, el termini no s'interromp per als altres obligats.

Si existeixen diversos deutes liquidats a càrrec d'un mateix obligat al pagament, la interrupció de la prescripció només afecta el deute a què aquesta es refereixi.

La suspensió del termini de prescripció del dret de l'Administració tributària municipal a exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats o autoliquidats, per litigi, concurs o altres causes legals, respecte del deutor principal o d'algun dels responsables, causa el mateix efecte en relació amb la resta dels subjectes solidàriament obligats al pagament, ja siguin altres responsables o el mateix deutor principal, sense perjudici que puguin continuar contra ells les accions de cobrament que siguin procedents.

8. El termini de prescripció se suspendrà durant el temps en què la decisió de recuperació sigui objecte d'un procediment davant el Tribunal de Justícia de la Unió Europea.

Art 50è. Extensió i efectes de la prescripció. 1. La prescripció guanyada beneficia per igual tots els obligats al pagament del deute tributari, llevat d'allò que disposa l'apartat 10è de l'article anterior.

2. La prescripció s'aplica d'ofici, inclosos els casos en què s'hagi pagat el deute tributari, sense

necessitat que la invoqui o exceptui l'obligat tributari.

3. La prescripció guanyada extingeix el deute tributari.

4. Les obligacions formals vinculades a altres obligacions tributàries de l'obligat tributari únicament podran exigir-se mentre no hagi expirat el termini de prescripció del dret per a determinar aquestes últimes.

Secció 4a: Altres formes d'extinció

Art. 51è. Normes generals de compensació. 1. Els deutes tributaris, en període voluntari o executiu de recaptació, es poden extinguir totalment o parcialment per compensació amb els crèdits següents:

a) Els reconeguts per un acte administratiu ferm a favor de l'obligat tributari en concepte de devolucions d'ingressos indeguts i de devolucions derivades de la normativa de cada tribut.

b) Altres crèdits reconeguts per un acte administratiu ferm a favor de l'obligat tributari.

2. La compensació es pot fer d'ofici o a instància de part.

Art. 52è. Compensació d'ofici. 1. L'Administració tributària municipal ha de compensar d'ofici els deutes tributaris vençuts, líquids i exigibles que es trobin en període executiu. L'extinció del deute tributari es produirà en el moment d'inici del període executiu o, quan es compleixin els requisits exigits pels deutes i els crèdits, si aquest moment fos posterior. L'acord de compensació en declararà l'extinció.

2. Així mateix, durant el termini d'ingrés en període voluntari, s'han de compensar d'ofici les quantitats a ingressar i a retornar que resultin d'un mateix procediment de comprovació limitada o d'inspecció o d'una nova liquidació per haver estat anul·lada una altra anterior per resolució administrativa o judicial.

3. Són compensables d'ofici, una vegada transcorregut el termini d'ingrés en període voluntari, els deutes tributaris vençuts, líquids i exigibles que els ens de dret públic tinguin amb l'Ajuntament de Barcelona.

Art. 53è. Compensació a instància de l'obligat tributari. 1. L'obligat tributari pot sol·licitar la compensació dels deutes tributaris que estiguin tant en període voluntari com en període executiu de pagament. La sol·licitud de compensació ha de recollir les dades següents:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili fiscal de l'obligat al pagament i, si s'escau, de la persona que el representi.

b) Identificació del deute tributari, la compensació del qual se sol·licita, amb indicació si més no de l'import, concepte i data de venciment del termini d'ingrés en període voluntari.

c) Identificació del crèdit reconegut per l'Administració tributària municipal a favor del sol·licitant, la compensació del qual se sol·licita, indicant si més no l'import i la naturalesa d'aquest crèdit.

d) Declaració expressa de no haver cedit el crèdit.

e) Lloc, data i signatura del sol·licitant.

2. A la sol·licitud de compensació, s'hi ha d'adjuntar els documents següents:

a) Si el deute tributari, la compensació del qual se sol·licita, ha estat determinat mitjançant autoliquidació, el seu model oficial degudament emplenat, o bé, en el seu defecte, la indicació de la identificació del document i data de pagament.

b) Justificació d'haver sol·licitat certificació en què es reflecteixi l'existència del crèdit reconegut pendent de pagament, la data del seu reconeixement, i la suspensió, a instància de l'interessat, dels tràmits per al seu abonament mentre no es comuniqui la resolució del procediment de compensació.

Si el crèdit reconegut ofert en compensació deriva d'un ingrés indegut, o d'una devolució derivada de la normativa de cada tribut, enlloc de la certificació s'hi haurà d'adjuntar còpia de l'acte, resolució o sentència que el reconegui.

3. Si la sol·licitud de compensació es presenta en període voluntari i en acabar aquest termini està pendent de resolució, no s'iniciarà el període executiu del deute que concorre amb el crèdit ofert. Tanmateix, es meritara l'interès de demora que pugui correspondre, si s'escau, fins a la data del reconeixement del crèdit.

Si la sol·licitud es presenta en període executiu, se suspendran cautelament les actuacions de cobrament fins a la resolució de la sol·licitud.

4. L'extinció del deute tributari es produeix en el moment de la presentació de la sol·licitud o quan es compleixin els requisits exigits per als deutes i crèdits, si aquest moment fos posterior a aquesta presentació. L'acord de compensació ha de declarar l'esmentada extinció.

5. Si la sol·licitud de compensació no reuneix els requisits previstos o no s'adjunten els documents indicats en l'apartat 2 d'aquest article, es requerirà al sol·licitant perquè, en un termini de 10 dies,

comptats a partir del dia següent al de la notificació del requeriment, esmeni el defecte o aporti els documents preceptius, amb la indicació que, si no ho fa així, es tindrà per no presentada la sol·licitud i s'arxivarà sense més tràmit.

En particular, si la sol·licitud s'ha presentat en el període voluntari d'ingrés, se li advertirà que, si el termini d'ingrés ha transcorregut en acabar el termini assenyalat en el paràgraf anterior sense que s'hagi fet el pagament, ni aportat els documents, s'exigirà el deute per la via de constreyniment, amb els recàrrecs i interessos corresponents.

Quan el requeriment de subsanació s'hagi contestat dins de termini per l'interessat, però no s'entenguin esmenats els defectes observats, procedirà la denegació de la sol·licitud de compensació.

Aquest requeriment no s'efectuarà quan, examinada la sol·licitud i contrastades les dades que s'hi indiquin, amb les dades que consten a l'Administració tributària municipal, quedi acreditada la inexistència del crèdit pretès, o en el cas d'una devolució tributària, s'acrediti la inexistència de la sol·licitud de devolució. En aquest supòsit, es tindrà per no presentada la sol·licitud de compensació i se'n procedirà a l'arxivament sense més tràmit.

6. Si la compensació es denega i aquesta s'ha sol·licitat en període voluntari, el deute s'ha de satisfer, en el termini establert en l'article 43è de la present Ordenança, juntament amb els interessos de demora meritats des del dia següent al del venciment del termini d'ingrés en període voluntari. Un cop acabat el termini esmentat, si no es produeix l'ingrés, s'exigirà el deute pendent per la via de constreyniment. Si la compensació s'ha sol·licitat en període executiu i és denegada, s'iniciarà o es continuarà el procediment de constreyniment.

7. La sol·licitud de compensació no impedeix la sol·licitud d'ajornaments o fraccionaments del deute restant.

8. La resolució de les sol·licituds de compensació s'ha de notificar en el termini de 6 mesos a comptar des del dia de presentació de la sol·licitud al Registre General.

Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat cap resolució, la sol·licitud es podrà considerar desestimada als efectes d'interposar el recurs corresponent o esperar la resolució expressa.

Art. 54è. Efectes de la compensació.1. Un cop acordada la compensació, el crèdit i el deute queden extingits en la quantitat concurrent.

2. Com a conseqüència d'allò que disposa l'apartat anterior, l'Administració tributària municipal ha de notificar l'acord pel qual es declari extingit el crèdit compensat a l'interessat que servirà com a justificant de l'extinció del deute tributari i ha de practicar les operacions comptables que siguin necessàries.

3. Quan el crèdit sigui superior a l'import del deute tributari, l'Administració tributària municipal ha de practicar la liquidació minorant el crèdit i s'abonarà la diferència a l'interessat.

4. Quan el crèdit sigui inferior a l'import del deute tributari, la part del deute tributari no compensada seguirà el règim ordinari, i es procedirà al constreyniment, si no és ingressada en el termini establert en l'article 43è d'aquesta Ordenança, o es continuarà el procediment, si el deute ja estava constret, amb la possibilitat de practicar compensacions successives amb els crèdits que posteriorment poguessin reconèixer-se a favor de l'obligat al pagament.

Art. 55è. Insolvència.1. Els deutes tributaris que no s'hagin pogut fer efectius en els procediments de recaptació per insolvència provada, total o parcial, dels obligats tributaris i els responsables restants, s'han de declarar provisionalment extingits en la quantia procedent mentre no es rehabilitin dins els terminis de prescripció, d'acord amb l'article 150è d'aquesta Ordenança.

2. Si un cop vençut el termini de prescripció el deute no ha estat rehabilitat, queda definitivament extingit.

Secció 5a: Les garanties del deute tributari

Art. 56è. Dret de prelación de la Hisenda municipal.1. La Hisenda municipal gaudeix del dret de prelación per al cobrament dels crèdits tributaris vençuts i no satisfets, sempre que hi concorri amb creditors que no siguin de domini, penyora, hipoteca o qualsevol altre dret real degudament inscrit en el registre corresponent, abans de la data en què s'hi hagi consignat el dret de la Hisenda municipal, sense perjudici del que disposen els articles 57è i 58è de la present Ordenança.

2. En el cas de conveni concursal, els crèdits tributaris als quals afecti el conveni se sotmetran al que disposa la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Art. 57è Hipoteca legal tàcita. En els tributs que graven periòdicament els béns o els drets inscriptibles

en un registre públic o els seus productes directes, certs o presumptes, la Hisenda municipal té preferència sobre qualsevol altre creditor o adquiridor, encara que aquests hagin inscrit els seus drets, per cobrar els deutes meritats i no satisfets corresponents a l'any natural en què s'exigeixi el pagament i a l'any immediatament anterior.

Art. 58è. Afecció de béns. 1. Els adquiridors de béns afectes per llei al pagament del deute tributari han de respondre subsidiàriament amb aquests béns, per derivació de l'acció tributària, si el deute no es paga.

2. Els béns i drets transmesos estan afectes a la responsabilitat del pagament de les quantitats, liquidades o no, corresponents als tributs que gravin les esmentades transmissions, qualsevol qui en sigui el posseïdor, llevat que aquest posseïdor resulti ser un tercer protegit per la fe pública registral o es justifiqui l'adquisició dels béns amb bona fe i just títol.

Art. 59è. Mesures cautelars. 1. Per a assegurar el cobrament del deute tributari, i l'eficàcia de la resolució que pogués recaure en els diferents procediments tributaris, l'Administració tributària municipal podrà adoptar mesures cautelars de caràcter provisional quan existeixin indicis racionals que els esmentats cobraments i eficàcia es puguin veure frustrats o greument dificultats.

La mesura cautelar s'ha de notificar a l'interessat amb l'expressió dels motius que en justifiquen l'adopció.

2. Les mesures cautelars han de ser proporcionades al dany que es pretén evitar i en la quantia estrictament necessària per a assegurar el cobrament del deute. En cap cas s'han d'adoptar mesures que puguin produir un perjudici de difícil o impossible reparació.

3. Les mesures cautelars podran consistir en:

a) La retenció del pagament de devolucions tributàries o d'altres pagaments que hagi de realitzar l'Administració tributària municipal.

b) L'embargament preventiu de béns i drets, del qual es practicarà, en el seu cas, anotació preventiva en el Registre corresponent.

c) La prohibició d'alienar, gravar o disposar de béns i drets.

d) Qualsevol altra legalment prevista.

Els efectes seran els establerts a l'article 81è de la Llei general tributària.

Art. 60è. Garanties per a l'ajornament o fraccionament del deute tributari. Quan s'acordi el fraccionament o l'ajornament del deute tributari, l'Administració tributària municipal pot exigir la constitució de les garanties establertes en l'article 124è i següents de la present Ordenança.

Capítol VI

PRINCIPIS GENERALS DE L'APLICACIÓ DELS TRIBUTS

Secció 1a: Informació i assistència als obligats tributaris

Art. 61è. Deure d'informació i assistència als obligats tributaris. L'Administració municipal donarà als obligats tributaris la necessària informació i assistència sobre els seus drets i obligacions a través dels canals d'atenció establerts, telefònic, telemàtic i presencial amb cita prèvia, i mitjançant les actuacions que es relacionen a continuació:

a) Assistència als obligats en la realització de declaracions, autoliquidacions i comunicacions tributàries.

Quan l'assistència es materialitzi en la confecció de declaracions, autoliquidacions i comunicacions de dades a sol·licitud de l'obligat tributari, l'actuació de l'Administració tributària municipal consistirà en la transcripció de les dades aportades pel sol·licitant i en la realització dels càlculs corresponents. Emplenat el model, es lliurarà per a la seva revisió, per a la verificació de la correcta transcripció de les dades i la signatura per l'obligat tributari, si ho considera oportú.

Les dades contingudes a les declaracions, autoliquidacions o comunicacions de dades confeccionades per l'obligat tributari amb l'assistència de l'Administració tributària municipal no la vincularan en l'exercici de les competències de comprovació i inspecció que puguin desenvolupar-se amb posterioritat.

b) Comunicacions i actuacions d'informació.

c) Respostes a consultes escrites.

d) Publicació en el Butlletí Oficial de la Província dels textos de les Ordenances Fiscals i de les seves modificacions, com també dels decrets d'Alcaldia pels quals es poden emetre disposicions interpretatives i aclaridores pel que fa a aquesta Ordenança i a les ordenances reguladores de cada tribut.

e) **Publicació en Norma, Portal Jurídic de Barcelona (<https://ajuntament.barcelona.cat/norma-portal-juridic/>) dels textos de les Ordenances Fiscals i de les seves modificacions.**

f) Difusió per mitjans electrònics, a través de la pàgina web de l'Institut Municipal d'Hisenda (ajuntament.barcelona.cat/hisenda), dels textos de les Ordenances Fiscals i de les normes tributàries.

Art. 62è. Consultes tributàries escrites. 1. Els obligats tributaris poden formular consultes degudament documentades a l'Administració tributària municipal pel que fa al règim, la classificació o la qualificació tributària que els correspongui en cada cas, en la forma, l'abast i efectes previstos en els articles 88è i 89è de la Llei general tributària i en els articles 65è a 68è del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.

2. Igualment, podran formular consultes, sempre que estiguin degudament documentades, els col·legis professionals, les cambres oficials, les organitzacions patronals, els sindicats, la federació d'associacions de veïns, les associacions de consumidors, les associacions o fundacions que representin interessos de persones amb discapacitat, les associacions empresarials i les organitzacions professionals, així com les federacions que agrupin els organismes o les entitats esmentats, quan es refereixin a qüestions que afectin la generalitat dels seus membres o associats.

3. Sense perjudici del seu caràcter vinculant per a l'Administració tributària municipal en la seva relació amb el consultant, d'acord amb el que disposa l'article 89è.1è de la Llei general tributària, la contestació a les consultes tributàries escrites té caràcter informatiu per a l'obligat tributari, el qual no podrà interposar-hi cap recurs. Tanmateix, si que podrà fer-ho contra l'acte o actes administratius que es dictin posteriorment en aplicació dels criteris manifestats en la contestació.

4. La competència per evacuar les consultes esmentades recau en l'Alcalde/essa o en el Regidor o l'òrgan municipal que tingui atribuïdes per delegació de l'Alcalde/essa la competència de resolució dels recursos en matèria tributària.

5. L'Administració tributària municipal procedirà a arxivar, amb notificació a l'interessat, aquelles consultes tributàries que no reuneixin els requisits establerts en aquest article i no siguin esmenats en el termini de 10 dies.

Secció 2a: Col·laboració social en l'aplicació dels tributs

Art. 63è. Àmbit de la col·laboració social. 1. La col·laboració social en l'aplicació dels tributs es pot instrumentar mitjançant acords de l'Administració tributària municipal amb altres administracions públiques, entitats, institucions i organismes representatius de sectors o interessos socials, laborals, empresarials o professionals.

2. Aquesta col·laboració es pot referir, entre d'altres, als aspectes següents:

a) Campanyes d'informació i difusió.

b) Formació i educació tributària.

c) Assistència en la realització d'autoliquidacions, declaracions i comunicacions.

d) Simplificació en el compliment i la tramitació de les obligacions i els deures tributaris.

e) Participació en la configuració dels criteris i principis inspiradors de les reformes relacionades amb l'exercici de les competències tributàries pròpies de l'Ajuntament.

f) Presentació d'autoliquidacions, declaracions, comunicacions o realització de qualsevol altre tràmit amb transcendència tributària, amb autorització prèvia dels obligats tributaris, mitjançant la utilització preferent de les noves tecnologies.

g) Correcció de defectes, amb autorització prèvia dels obligats tributaris.

h) Sol·licitud i obtenció de certificats tributaris, amb autorització prèvia dels obligats tributaris, mitjançant la utilització preferent de les noves tecnologies.

Art. 64è. Obligacions d'informació. 1. Les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, així com les entitats de l'article 18è.4 d'aquesta Ordenança, estan obligades a proporcionar a l'Administració tributària municipal tota classe de dades, informes, antecedents i justificants amb transcendència tributària relacionats amb el compliment de les seves pròpies obligacions tributàries o deduïts de les seves relacions econòmiques, professionals o financeres amb altres persones, d'acord amb la regulació dels articles 93è i 94è de la Llei general tributària.

2. La cessió de dades de caràcter personal que es faci a l'Administració tributària municipal, de conformitat amb les disposicions anteriors, no requerirà el consentiment de l'interessat.

Art. 65è. Caràcter reservat de les dades amb transcendència tributària. 1. Les dades, informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària municipal en el desenvolupament de les seves funcions tenen caràcter reservat i només poden ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la gestió dels quals tingui encomanada i per a la imposició de les sancions que procedeixin, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers, llevat que la cessió tingui per objecte les qüestions a què es refereix l'article 95è de la Llei general tributària.

2. L'Administració tributària municipal ha d'adoptar les mesures necessàries per garantir la confidencialitat de la informació tributària i el seu ús adequat.

Totes les autoritats o funcionaris que tinguin coneixement d'aquestes dades, informes o antecedents estan obligats al més estricte i complet sigil respecte a aquesta documentació. Amb independència de les responsabilitats penals o civils que puguin derivar-se, la infracció d'aquest particular deure de sigil es considerarà falta disciplinària molt greu.

3. L'Administració municipal garantirà les dades de caràcter personal d'acord amb allò disposat a la Llei orgànica de protecció de les dades de caràcter personal.

4. La Administració tributària municipal acordarà la publicació periòdica de llistats comprensius de deutors a la hisenda municipal per deutes o sancions tributaris, quan concorrin les circumstàncies de l'article 95bis de la Llei general tributària.

L'òrgan competent per dictar els acords de publicació serà el gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona.

Secció 3a: Utilització de noves tecnologies

Art. 66è. Objecte i àmbit. L'Administració tributària municipal ha d'utilitzar les tècniques i mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en el desenvolupament de les seves activitats, procediments i en les relacions amb els contribuents i els seus representants, d'acord amb allò disposat a la legislació del procediment administratiu comú, assegurant la disponibilitat, l'accés, la integritat, l'autenticitat, la confidencialitat i la conservació de les dades, informacions i serveis que es gestionin en l'exercici de les seves competències.

Els tràmits actualment operatius per via electrònica es troben al web de l'Institut Municipal d'Hisenda (ajuntament.barcelona.cat/hisenda).

Art. 67è. Drets dels ciutadans i limitacions. La utilització de les tècniques indicades a l'article anterior té les limitacions establertes per la Constitució i la resta de l'ordenament jurídic i no podrà generar, en cap cas, l'existència de restriccions o discriminacions de qualsevol naturalesa en l'accés dels contribuents a la prestació dels serveis o a qualsevol actuació o procediment administratiu.

Art. 68è. Aplicacions sotmeses a aprovació. 1. Els nous programes electrònics, informàtics i telemàtics que s'hagin d'utilitzar per l'Administració tributària municipal en l'exercici de potestats administratives seran objecte d'un Projecte d'incorporació de tràmits i procediments a la tramitació per via electrònica, en els termes que estableix l'Ordenança municipal reguladora de l'Administració electrònica, que ha de ser aprovat per decret de l'Alcaldia i publicat al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, excepte per als tràmits i procediments inclosos a l'annex I i II de l'esmentada Ordenança.

2. No és necessària l'aprovació i difusió pública dels programes i aplicacions de caràcter instrumental, és a dir, dels que facin tractaments d'informació auxiliars o preparatoris de les decisions administratives sense determinar el contingut d'aquestes decisions.

Art. 69è. Validesa dels documents i de les còpies. Els documents emesos pels òrgans de l'Administració tributària municipal que hagin estat produïts per mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en suports de qualsevol naturalesa, o els que emetin com a còpies d'originals emmagatzemats per aquests mateixos mitjans, així com les imatges electròniques dels documents originals o les seves còpies, tenen la mateixa validesa i eficàcia que els documents originals, sempre que se n'asseguri la integritat i la conservació, l'autenticitat de la seva voluntat, mitjançant sistemes d'identificació i verificació adequats i, si s'escau, la recepció per part de l'interessat.

En aquest supòsit, es podrà destruir el document origen, en els termes i amb les condicions que es fixin en la normativa de l'Ajuntament sobre conservació de documents.

Secció 4a: Fases dels procediments tributaris

Art. 70è. Formes d'iniciació. 1. Els procediments tributaris s'iniciaran d'ofici o a instància de l'obligat tributari, mitjançant autoliquidació, declaració, comunicació, sol·licitud o qualsevol altre mitjà previst en la normativa tributària.

2. Els documents d'iniciació de les actuacions i procediments tributaris han d'incloure, en tot cas, el nom i cognoms o raó social i el NIF de l'obligat tributari i, si s'escau, el de la persona que el representi.

La referència cadastral dels béns immobles ha de figurar en els documents en què constin fets, actes o negocis relatius als béns immobles.

3. L'Administració tributària municipal pot aprovar models i sistemes normalitzats d'autoliquidacions, declaracions, comunicacions, sol·licituds o qualsevol altre mitjà previst a la normativa tributària per als supòsits en què es produeixi la tramitació massiva de les actuacions i procediments tributaris.

Art. 71è. Tràmits i procediments per via telemàtica.

1. L'Administració tributària municipal impulsa la utilització preferent de mitjans electrònics en els procediments administratius, mitjançant la progressiva implantació d'aquests a través de la Seu Electrònica Municipal.

La ubicació de la Seu Electrònica de l'Ajuntament de Barcelona és l'adreça <https://seuelectronica.ajuntament.barcelona.cat>.

D'acord amb allò establert a la Llei 39/2015 d'1 d'octubre, s'estableix que han d'efectuar obligatòriament per mitjans electrònics els tràmits i procediments administratius operatius i els que progressivament s'incorporin a la Seu Electrònica de l'Ajuntament:

- ✓ Les persones jurídiques i les entitats sense personalitat jurídica
- ✓ Els professionals que actuïn en representació dels contribuents
- ✓ Qualsevol persona que actuï com a mandatari o en representació d'un contribuent obligat a relacionar-se electrònicament.

Mitjançant una disposició de caràcter general de la Comissió de Govern, es pot estendre aquesta obligació de relacionar -se electrònicament amb l'Administració municipal, ja sigui amb caràcter global o només per a determinats procediments, a certs col·lectius de persones físiques que, per raó de la seva capacitat econòmica, tècnica, dedicació professional o altres motius, quedi acreditat que tenen accés i disponibilitat als mitjans electrònics necessaris.

2. No obstant això, de conformitat amb l'article 13.1 e) de la Carta Municipal de Barcelona, l'alcalde, per decret, pot ampliar els supòsits en què s'hagin de presentar per mitjans telemàtics les declaracions, autoliquidacions, comunicacions, sol·licituds i qualsevol altre document amb transcendència tributària.

Art. 72è. Desplegament de les actuacions i procediments tributaris. En el desplegament de les actuacions i procediments tributaris, l'Administració sempre ha de facilitar als obligats tributaris l'exercici dels drets i el compliment de les seves obligacions, en els termes que preveu l'article 99è de la Llei general tributària i els articles 87 i següents del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.

Art. 73è. Finalització dels procediments tributaris. Posarà fi als procediments tributaris la resolució, el desistiment, la renúncia al dret en què es fonamenta la sol·licitud, la impossibilitat material de continuar-los per causes sobrevingudes, la caducitat, el compliment de l'obligació que hagi estat objecte de requeriment, o qualsevol altra causa prevista a la normativa tributària.

Secció 5a: Liquidacions tributàries

Art. 74è. Liquidacions tributàries: concepte i classes. 1. La liquidació tributària és l'acte resolutori mitjançant el qual l'Administració tributària municipal realitza les operacions de quantificació necessàries i determina l'import del deute tributari o de la quantitat que, si s'escau, resulti per a retornar o per a compensar.

2. Les liquidacions tributàries són provisionals o definitives.

3. Tenen la consideració de definitives:

- a) Les practicades en el procediment inspector amb la comprovació i investigació prèvies de la totalitat dels elements de l'obligació tributària.
- b) Les altres a les quals la normativa tributària atorgui aquest caràcter.
4. En els altres casos, les liquidacions tributàries tenen el caràcter de provisionals.
5. L'Administració tributària municipal no està obligada a ajustar les liquidacions a les dades consignades pels obligats tributaris en les autoliquidacions, declaracions, comunicacions, sol·licituds o qualsevol altre document.

Art. 75è. Competència. Les liquidacions són emeses i aprovades pels òrgans de l'Administració tributària municipal en l'àmbit de les seves competències.

Art. 76è. Notificació de les liquidacions tributàries. 1. Les liquidacions tributàries s'han de notificar als obligats tributaris en els termes que preveuen els articles 83è a 86è d'aquesta Ordenança i han d'indicar:

- a) La identificació de l'obligat tributari.
- b) Els elements determinants de la quantia del deute tributari.
- c) La motivació, quan la liquidació no s'ajusti a les dades consignades per l'obligat tributari o a l'aplicació o interpretació de la normativa realitzada per aquest, amb expressió dels fets i elements essencials que les originen, com també dels corresponents fonaments de dret.
- d) Els mitjans d'impugnació que puguin ser exercits, amb indicació dels terminis i dels òrgans davant dels quals han de ser interposats.
- e) El lloc, el termini i la forma en què s'ha de satisfer el deute tributari.
- f) El seu caràcter de provisional o definitiva.

2. En el cas de tributs municipals de cobrament periòdic per rebut, quan es produeixin modificacions de caràcter general dels elements integrants dels tributs, a través de les corresponents ordenances fiscals, no serà necessària la notificació individual de les liquidacions resultants, llevat els supòsits següents:

- a) La liquidació corresponent a l'alta en el padró, la matrícula o el registre respectius, mentre que les liquidacions successives es poden notificar col·lectivament mitjançant la publicació d'edictes que així ho adverteixin, amb la indicació dels recursos corresponents.
- b) L'increment de la base imposable sobre la resultant de les declaracions s'ha de notificar al subjecte passiu amb expressió concreta dels fets i els elements addicionals que l'hagin motivat, excepte quan la modificació tingui origen en actualitzacions o revisions de caràcter general autoritzades per les lleis.

3. Les ordenances fiscals de cada tribut poden establir supòsits en què la notificació expressa de les liquidacions no és preceptiva, sempre que l'Administració tributària municipal adverteixi per escrit sobre aquesta peculiaritat a l'obligat tributari o al seu representant, degudament acreditat en la declaració, el document o la notificació d'alta.

Secció 6a: Obligació de resoldre i terminis de resolució

Art. 77è. Obligació de resoldre. 1. L'Administració tributària municipal està obligada a resoldre expressament totes les qüestions que es plantegin en els procediments d'aplicació dels tributs iniciats d'ofici o a instància de part, així com a notificar la resolució expressa, llevat dels procediments relatius a l'exercici dels drets que únicament hagin de ser objecte de comunicació per l'obligat tributari i quan es produeixi la caducitat, la pèrdua sobrevinguda de l'objecte del procediment, la renúncia o el desistiment dels interessats. Això no obstant, quan l'interessat sol·liciti expressament que l'Administració tributària municipal declari que s'ha produït alguna de les circumstàncies esmentades, l'Administració quedarà obligada a resoldre aquesta petició.

2. Els actes de liquidació, els de comprovació de valor, els que imposin una obligació, els que deneguin un benefici fiscal o la suspensió de l'execució d'actes d'aplicació dels tributs, els que resolguin recursos i reclamacions, així com aquells altres que es prevegin en la normativa vigent, han de ser motivats amb referència als fets i fonaments de dret.

Art. 78è. Terminis de resolució. 1. El termini màxim en què s'haurà de notificar la resolució serà de 6 mesos, llevat que la normativa aplicable fixi un termini diferent. El termini s'ha de comptar:

- a) En els procediments iniciats d'ofici, des de la data de notificació de l'acord d'inici.
- b) En els procediments iniciats a instància de l'interessat, des de la data en què el document hagi tingut entrada en el Registre General de l'Ajuntament.

Queda exclòs el procediment de constreyniment, les actuacions del qual es podran estendre fins al

termini de prescripció del dret de cobrament.

2. Als únics efectes d'entendre complerta l'obligació de notificar dins del termini màxim de durada dels procediments, és suficient acreditar que s'ha realitzat un intent de notificació que contingui el text íntegre de la resolució.

En el cas de subjectes obligats o acollits voluntàriament a rebre notificacions practicades a través de mitjans electrònics, l'obligació de notificar dins del termini màxim de durada dels procediments s'entendrà acomplerta amb la posada a disposició de la notificació en la seu electrònica de l'Administració Tributària o en la direcció electrònica habilitada.

3. Els períodes d'interrupció justificada i les dilacions en el procediment per causa no imputable a l'Administració tributària municipal no s'han d'incloure en el còmput del termini de resolució.

Art. 79è. Efectes de la falta de resolució expressa. 1. Si venç el termini de resolució en els procediments iniciats a instància de part sense que s'hagi notificat la resolució expressa, es produiran els efectes que estableixi la normativa aplicable.

2. S'entenen desestimats quan no es notifica resolució expressa, transcorregut el termini establert per a resoldre'ls, els procediments següents:

- a) Les sol·licituds de concessió d'ajornaments i fraccionaments per al pagament de deutes tributaris, als 6 mesos des de la petició.
- b) Les sol·licituds de compensació de deutes i crèdits de la Hisenda municipal, a instància de l'interessat, als 6 mesos des de la seva petició.
- c) Les sol·licituds de beneficis fiscals, als 6 mesos des de la petició.
- d) Les sol·licituds de devolució d'ingressos indeguts, als 6 mesos des de la petició.
- e) Les sol·licituds de reemborsament del cost de les garanties, als 6 mesos des de la petició.
- f) Les sol·licituds de suspensió a les quals no s'adjunti garantia suficient, als 6 mesos des de la petició.
- g) Les sol·licituds de rectificació d'autoliquidacions, als 6 mesos des de la petició.
- h) El recurs d'alçada amb caràcter de reposició previ a la via contenciosa administrativa, al mes des de la interposició.

3. En els procediments iniciats d'ofici, quan no es notifiqui una resolució expressa, transcorregut el termini establert per a resoldre i es tracti de procediments dels quals es pogués derivar el reconeixement, la constitució de drets o altres situacions jurídiques individuals, els obligats tributaris poden entendre desestimats per silenci administratiu els possibles efectes favorables derivats del procediment.

Art. 80è. La caducitat. 1. En els procediments iniciats a instància de part, quan es produeixi la paralització per causa imputable a l'obligat tributari, l'Administració li advertirà que, transcorreguts 3 mesos, podrà declarar-ne la caducitat d'ofici.

2. En els procediments iniciats d'ofici, susceptibles de produir efectes desfavorables o de gravamen, quan hagi transcorregut el termini de resolució sense que s'hagi notificat resolució expressa, se'n produeix la caducitat, que pot ser declarada a instància de part o d'ofici.

3. La caducitat no produeix la prescripció dels drets de l'Administració tributària municipal, però les actuacions realitzades en els procediments caducats no interrompen el termini de prescripció ni es consideren requeriments administratius als efectes previstos a l'apartat 1 de l'article 27è de la Llei general tributària i a l'apartat 3 de l'article 130è d'aquesta Ordenança fiscal general.

4. Les actuacions realitzades en el decurs d'un procediment caducat, així com els documents i altres elements probatoris, han de conservar la seva validesa i eficàcia a efectes probatoris en altres procediments iniciats o que puguin iniciar-se amb posterioritat, en relació al mateix o a un altre obligat tributari.

Secció 7a: Prova

Art. 81è. Prova. 1. En els procediments d'aplicació dels tributs, qui faci valer el seu dret ha de provar-ne els fets constitutius.

2. Els obligats tributaris han de complir el seu deure de provar, si designen de manera concreta els elements de prova en poder de l'Administració tributària municipal.

3. Les diligències esteses en el curs de les actuacions i els procediments tributaris tenen naturalesa de documents públics i fan prova dels fets que motivin la seva formalització, llevat que s'acrediti el contrari.

Els fets continguts en diligències i acceptats per l'obligat tributari, així com les seves manifestacions,

es presumeixen certs i només poden ser rectificats per l'obligat tributari mitjançant prova d'haver incorregut en error de fet.

4. Per a la pràctica de la prova, en els procediments tributaris no és necessària l'obertura d'un període específic, ni la comunicació prèvia de les actuacions als interessats.

Art. 82è. Presumpcions en matèria tributària. 1. Les presumpcions establertes per les normes tributàries es poden destruir, mitjançant prova en contra, excepte en els casos en què una norma amb rang de llei ho prohibeixi expressament.

2. Perquè les presumpcions no establertes per les normes siguin admissibles com a mitjà de prova, és indispensable que entre el fet demostrat i aquell que es tracta de deduir hi hagi un enllaç precís i directe, segons les regles del criteri humà.

3. L'Administració tributària municipal pot considerar com a titular de qualsevol bé, dret, empresa, servei, activitat, explotació o funció qui figuri com a tal en un registre fiscal o en altres de caràcter públic, llevat de prova en contra.

4. Les dades i els elements de fet consignats en les autoliquidacions, declaracions, comunicacions i altres documents presentats pels obligats tributaris es presumeixen certs per a ells i només poden ser rectificats mitjançant prova en contra.

Secció 8a: Notificacions

Art. 83è. Notificacions en matèria tributària. El règim de les notificacions és el previst a les normes administratives generals, amb les especialitats establertes en la Llei general tributària i en aquesta secció.

Art. 84è. Lloc de pràctica de les notificacions. 1. En els procediments iniciats a sol·licitud de l'interessat, la notificació es practica en el lloc assenyalat a aquest efecte per l'obligat tributari o el seu representant, o, si no ho han fet, en el domicili fiscal de l'un o de l'altre.

2. En els procediments iniciats d'ofici, la notificació es pot practicar en el domicili fiscal de l'obligat tributari o el seu representant, en el centre de treball, en el lloc on es desenvolupi l'activitat econòmica o en qualsevol altre lloc adequat per a aquesta finalitat.

Art. 85è. Persones legitimades per rebre les notificacions. 1. Quan la notificació es practiqui en el lloc assenyalat a aquest efecte per l'obligat tributari o pel seu representant, o en el domicili fiscal de l'un o de l'altre, si no es troben presents en el moment del lliurament, pot fer-se càrrec de la notificació qualsevol persona **major de 14 anys** que es trobi en aquest lloc o domicili i faci constar la seva identitat, així com els empleats de la comunitat de veïns o de propietaris on radiqui el lloc assenyalat a efectes de notificacions o el domicili fiscal de l'obligat o el seu representant.

2. El rebuig de la notificació per part de l'interessat o el seu representant implica que aquesta es tingui per efectuada.

Art. 86è. Notificació per compareixença. 1. Quan no sigui possible efectuar la notificació l'interessat o el seu representant per causes no imputables a l'Administració tributària municipal, i s'hagi intentat fer, almenys dues vegades, en el domicili fiscal, o en el designat per l'interessat, si es tracta d'un procediment iniciat a sol·licitud seva, s'ha de fer constar a l'expedient les circumstàncies dels intents de notificació. Només cal un intent quan el destinatari consti com a desconegut en aquest domicili o lloc.

En aquest supòsit, tot tenint en compte allò que puguin establir disposicions amb rang de llei, s'ha de citar a l'interessat o al seu representant per tal de ser notificats per compareixença mitjançant anuncis, els quals es publicaran una sola vegada per a cada interessat, al Butlletí Oficial de l'Estat.

La compareixença s'ha de produir en el termini de 15 dies naturals, comptats des de l'endemà de la publicació de l'anunci. Transcorregut aquest termini sense compareixença, la notificació s'entendrà produïda a tots els efectes legals l'endemà del venciment del termini assenyalat.

2. Quan l'inici d'un procediment o qualsevol dels seus tràmits s'entenguin notificats perquè no ha comparegut l'interessat o el seu representant, se l'ha de tenir per notificat de les successives actuacions i diligències del procediment, amb independència del dret que l'assisteix a comparèixer en qualsevol moment del procediment.

Això no obstant, les liquidacions que es dictin en el procediment i els acords d'alienació dels béns embargats han de ser notificats segons allò que s'estableix en aquesta secció.

Secció 9a. Comprovació i investigació

Art. 87è. Facultats de comprovació i investigació. 1. L'Administració tributària municipal pot comprovar i investigar els fets, actes, elements, activitats, explotacions, valors i les altres circumstàncies determinants de l'obligació tributària, per tal de verificar el correcte compliment de les normes aplicables.

2. En el desenvolupament de les funcions de comprovació o investigació, l'Administració tributària municipal ha de qualificar els fets, actes o negocis realitzats per l'obligat tributari amb independència de la qualificació prèvia feta per l'obligat tributari.

3. L'Administració tributària municipal pot comprovar la concurrència de les condicions i requisits a què queden condicionats els actes de reconeixement o concessió de beneficis fiscals. Per això, aquests actes, quan no hagin estat objecte de comprovació prèvia, tindran caràcter provisional i l'Administració pot procedir a la comprovació posterior i, si s'escau, a la regularització tributària, sense procedir a la revisió prèvia dels esmentats actes.

Art. 88è. Pla de control tributari. L'Administració tributària municipal ha d'elaborar cada any un pla de control tributari que té caràcter reservat, encara que potestativament es facin públics els criteris generals que l'informin.

El pla de control tributari serà aprovat per la Regidoria que tingui les competències delegades per l'Alcaldia en matèria tributària.

Capítol VII

ACTUACIONS I PROCEDIMENT DE GESTIÓ TRIBUTÀRIA

Secció 1a: Normes generals

Art. 89è. Actuacions de la gestió tributària municipal. La gestió tributària municipal consisteix en l'exercici de les funcions administratives dirigides a:

- a) La recepció i tramitació de declaracions, autoliquidacions, comunicacions de dades i altres documents amb transcendència tributària.
- b) La comprovació i realització de les devolucions previstes en la normativa tributària.
- c) El reconeixement i la comprovació de la procedència dels beneficis fiscals d'acord amb la normativa reguladora del corresponent procediment.
- d) La realització d'actuacions de control del compliment de l'obligació de presentar declaracions tributàries i d'altres obligacions formals.
- e) La realització d'actuacions de verificació de dades.
- f) La realització d'actuacions de comprovació de valors.
- g) La realització d'actuacions de comprovació limitada.
- h) La pràctica de liquidacions tributàries derivades de les actuacions de verificació i comprovació realitzades.
- i) L'emissió de certificats tributaris.
- j) L'elaboració i el manteniment dels censos i padrons tributaris.
- k) La informació i l'assistència tributària.
- l) La realització de les altres actuacions d'aplicació dels tributs no integrades en les funcions d'inspecció i recaptació.

Art. 90è. Formes d'iniciació. La gestió tributària s'inicia:

- a) Per una autoliquidació, per una comunicació de dades o per qualsevol altra classe de declaració.
- b) Per una sol·licitud de l'obligat tributari, d'acord amb el que disposa l'article 70è de la present Ordenança.
- c) D'ofici, per l'Administració tributària municipal.

Art. 91è. Declaració tributària.1. Té la consideració de declaració tributària qualsevol document per mitjà del qual es manifesti o es reconegui davant l'Administració municipal la realització de qualsevol fet rellevant per a l'aplicació dels tributs municipals.

La presentació d'una declaració no implica l'acceptació o reconeixement per l'obligat tributari de la procedència de l'obligació tributària.

2. També es considera declaració tributària la presentació dels documents que continguin el fet imposable d'un tribut municipal o que el constitueixin.

3. L'Administració tributària municipal pot reclamar declaracions, i la seva ampliació, així com la correcció dels defectes advertits, quan sigui necessari per a la liquidació i la comprovació del tribut, com també la informació suplementària escaient.

Art. 92è. Autoliquidació. 1. L'autoliquidació és una declaració en què l'obligat tributari, a més de comunicar a l'Administració les dades necessàries per a la liquidació del tribut i altres de contingut informatiu, realitza per si mateix les operacions de qualificació i quantificació necessàries per a determinar i ingressar l'import del deute tributari o, si s'escau, determinar la quantitat que s'hagi de retornar o compensar.

2. Els obligats tributaris, en aquells tributs en què la corresponent ordenança reguladora hagi establert, d'acord amb la Llei, el sistema d'autoliquidació, han de presentar-la i satisfer-ne l'import a les entitats col·laboradores autoritzades dins del termini assenyalat a l'ordenança específica o, si no hi consta, en l'assenyalat a l'article 43è de la present Ordenança.

3. L'ordenança fiscal reguladora de cada tribut podrà establir, quan la complexitat del tribut així ho requereixi, que per practicar l'autoliquidació l'obligat tributari efectui una sol·licitud verbal o escrita prèvia, facilitant la documentació acreditativa del fet imposable i de les bases imposable i liquidable.

En aquest supòsit, d'acord amb el previst a l'article 61.a) de la present Ordenança fiscal general, l'Administració tributària municipal transcriurà les dades aportades pel sol·licitant i realitzarà els càlculs corresponents. Emplenat el model, es lliurarà a l'obligat tributari per a la seva revisió, la verificació de la correcta transcripció de les dades i la seva signatura.

Les dades contingudes a les autoliquidacions confeccionades amb l'assistència de l'Administració tributària municipal, no la vincularan en l'exercici de les competències de comprovació i inspecció que puguin desenvolupar-se amb posterioritat.

4. L'autoliquidació presentada per l'obligat tributari podrà ser objecte de verificació i comprovació. L'Administració ha de practicar, si s'escau, una liquidació complementària d'acord amb les dades consignades en la declaració, els documents que l'acompanyen i els antecedents que li constin.

En cas que el subjecte passiu hagi incorregut en una infracció tributària, s'ha d'instruir l'expedient sancionador corresponent.

Les autoliquidacions presentades fora de termini es regeixen segons allò que estableix l'article 130è d'aquesta Ordenança fiscal general.

5. Quan un obligat tributari consideri que una autoliquidació ha perjudicat d'alguna manera els seus interessos legítims, pot instar la seva rectificació, d'acord amb el procediment previst en els articles 126è a 128è del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs. Quan l'obligat tributari sol·liciti la rectificació per considerar que li és aplicable un benefici fiscal, s'ha d'entendre que aquesta sol·licitud equival a la sol·licitud del benefici.

La sol·licitud de rectificació d'una autoliquidació només es pot fer una vegada presentada la corresponent autoliquidació i abans que l'Administració tributària municipal hagi practicat la liquidació definitiva o, en el seu defecte, abans que hagi prescrit el dret de l'Administració tributària municipal a determinar el deute tributari mitjançant liquidació o el dret a sol·licitar la devolució corresponent. El termini màxim per a notificar la resolució del procediment de rectificació d'autoliquidacions és de 6 mesos, d'acord amb el previst a l'article 128.4 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi realitzat la notificació expressa de l'acord adoptat, la sol·licitud es podrà entendre desestimada.

Quan la rectificació d'una autoliquidació origini una devolució derivada de la normativa del tribut i hagin transcorregut 6 mesos sense que s'hagi ordenat el pagament per causa imputable a l'Administració tributària municipal, aquesta ha d'abonar l'interès de demora de l'article 14è d'aquesta Ordenança sobre l'import de la devolució que procedeixi, sense necessitat que l'obligat ho sol·liciti. A aquests efectes, el termini de 6 mesos es comença a comptar des de la finalització del termini per a la presentació de l'autoliquidació o, si aquest ha finalitzat, a partir de la presentació de la sol·licitud de rectificació.

Quan la rectificació d'una autoliquidació origini la devolució d'un ingrés indegut, l'Administració tributària municipal ha d'abonar l'interès de demora en els termes previstos a l'article 32è.2 de la Llei general tributària.

6. En les exaccions de cobrament periòdic, llevat que l'ordenança reguladora de cada tribut estableixi el contrari, el pagament de l'autoliquidació comporta l'alta en el registre, el padró o la matrícula corresponent, i té els efectes de notificació.

Secció 2a: Padrons, matrícules i registres

Art. 93è. Àmbit i contingut.1. Poden ser objecte de padró, matrícula o registre, llevat del que l'ordenança fiscal reguladora de cada tribut estableixi, els tributs municipals en què, per la seva naturalesa, hi hagi una continuïtat dels pressupòsits determinants de l'exigibilitat del tribut.

2. Els padrons, les matrícules o els registres en suport documental o informàtic han de contenir, a més de les dades específiques que cadascun requereixi, segons les característiques del tribut, les dades següents:

- a) Noms i cognoms o raó social o denominació complerta de l'obligat tributari.
- b) Número d'identificació fiscal de l'obligat tributari.
- c) Domicili fiscal o, si s'escau, domicili a l'estranger.
- d) Finca, establiment industrial o comercial o element objecte del tribut.
- e) Identificació de l'objecte fiscal (número de matrícula, referència cadastral, activitat, etc.).
- f) Base imposable.
- g) Base liquidable.
- h) Tipus de gravamen o tarifa.
- i) Quota assignada.

Art. 94è. Formació. 1. La formació dels padrons, matrícules o registres competència de l'Administració tributària municipal ha de prendre com a base:

- a) Les dades fiscals dels arxius municipals.
- b) Les declaracions i autoliquidacions dels obligats tributaris o els seus representants.
- c) Les dades fiscals lliurades per altres administracions o registres públics.
- d) Les dades resultants de les funcions de comprovació i investigació.

2. L'Administració tributària municipal elaborarà uns registres municipals com a resultat de confrontar tota la informació disponible als arxius municipals a fi de procedir a practicar les liquidacions anuals i els documents cobradoris, respectant en tot cas els drets dels obligats tributaris reconeguts en les lleis sobre confidencialitat de la informació i protecció de les dades de caràcter reservat.

Art. 95è. Aprovació i notificació.1. Cada any, els padrons, les matrícules o els registres són sotmesos a l'aprovació de l'alcalde o persona en qui delegui i s'han de publicar mitjançant edicte al Butlletí Oficial de la Província, produint els efectes de notificació col·lectiva de les liquidacions i en dos diaris de màxima difusió.

2. Els obligats tributaris podran examinar les dades contingudes en els padrons, matrícules o registres en el termini de 15 dies comptats a partir de l'endemà de la publicació de l'edicte de notificació col·lectiva de les liquidacions i podran presentar, si s'escau, el corresponent recurs d'alçada en el termini d'1 mes a partir del dia següent a l'acabament del termini anterior, sense perjudici del que també disposa el paràgraf 2n de l'article 188è.2 d'aquesta Ordenança.

En tot cas, l'Administració tributària municipal ha de garantir la confidencialitat de les dades de caràcter personal, protegides per la ~~Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal~~, Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals i el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell de 27 d'abril de 2016 relatiu a la protecció de les persones físiques en allò que respecta al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades), així com el caràcter reservat de les dades amb transcendència tributària establert a l'article 95è de la Llei general tributària.

3. El lloc per a examinar les dades contingudes en els padrons, matrícules o registres en el termini establert a l'apartat 2n és la seu de l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona.

Art. 96è. Altes i baixes: efectes.1. Les altes per declaració dels interessats o descobertes per l'acció investigadora de l'Administració tributària municipal tenen efectes a partir de la data en què neix l'obligació de contribuir d'acord amb el que disposa cada ordenança i seran incorporades al padró, la matrícula o el registre corresponent.

2. Les baixes o alteracions han de ser formulades pels obligats tributaris i comporten l'eliminació o la rectificació del padró, la matrícula o el registre corresponent, independentment de la comprovació per part de la inspecció.

Secció 3a: Exempcions, bonificacions i reduccions

Art. 97è. Establiment. 1. No es poden concedir altres exempcions, bonificacions o reduccions que les que la llei hagi autoritzat de manera concreta. La concessió o manteniment dels beneficis fiscals haurà de respectar la normativa de la Unió Europea.

2. En els actes d'aprovació de plans d'actuació sectorial o instruments de planejament, el Plenari del Consell Municipal pot establir beneficis fiscals en relació amb els tributs municipals autoritzats per la llei i sotmesos, en tot cas, als principis de capacitat econòmica i de justícia distributiva.

Art. 98è. Interpretació. 1. Les exempcions, bonificacions i reduccions s'han d'interpretar en sentit estricte. No es poden aplicar a d'altres persones que les taxativament previstes i només per a les seves obligacions tributàries pròpies i directes. Tampoc es poden estendre a altres supòsits que els específicament assenyalats.

2. Quan les ordenances respectives declari l'Estat exempt del pagament dels tributs, aquest benefici no podrà comprendre les entitats o organismes que, qualsevulla que sigui la seva relació o dependència amb l'Estat, gaudeixin de personalitat jurídica pròpia i independent i no tinguin reconeguda per la llei cap exempció especial.

Art. 99è. Sol·licitud i reconeixement. 1. Els subjectes passius han de sol·licitar l'aplicació de les exempcions, bonificacions o reduccions que s'escaiguin, en els terminis següents, llevat que l'ordenança reguladora de cada tribut o d'altra normativa aplicable n'estableixi uns altres:

a) Si es tracta de liquidacions que tenen origen en les declaracions dels subjectes passius, en formular la declaració.

b) Si es refereixen a exaccions municipals que, per la continuïtat del fet imposable, siguin objecte de padró, matrícula o registre, durant el període que s'inicia amb l'exposició al públic i finalitza transcorregut 1 mes a comptar des del dia següent a la data de finalització del període voluntari de pagament.

c) En el cas d'exaccions subjectes al sistema d'autoliquidació, els interessats hauran de formular la sol·licitud de benefici fiscal en presentar l'autoliquidació corresponent aplicant-hi, amb caràcter provisional, la bonificació o l'exempció que, segons el seu parer, s'hi escaigui.

En cas que la sol·licitud de benefici fiscal es formulés amb posterioritat a la presentació de l'autoliquidació, i llevat que la normativa reguladora del tribut de què es tracti ho estableixi altrament, serà d'aplicació allò que disposa l'article 92è.5 d'aquesta Ordenança.

d) En els casos en que no s'estableixi un règim diferent per part de les ordenances reguladores dels diferents tributs municipals, les sol·licituds de beneficis fiscals que es presentin quan s'hagi notificat l'inici d'actuacions inspectores per no haver-se practicat l'autoliquidació o, si s'escau, presentat la corresponent declaració, s'han de considerar extemporànies i, per tant, no són admissibles

e) En els altres casos, en el termini de recurs a l'Ajuntament de la liquidació practicada.

2. Els beneficiaris d'exempcions o bonificacions han de comunicar a l'Administració els fets que impliquen l'extinció del benefici fiscal.

3. El reconeixement dels beneficis fiscals produeix efectes des del moment que estableixi la normativa aplicable o, en el seu defecte, des del moment de la seva concessió.

4. El reconeixement de beneficis fiscals és provisional quan estigui condicionat al compliment de condicions futures o a l'efectiva concurrència de determinats requisits no comprovats en l'expedient. La seva aplicació està condicionada a la concurrència, en tot moment, de les condicions i requisits previstos a la normativa aplicable.

5. L'incompliment dels requisits exigits per a l'aplicació del benefici fiscal determinarà la pèrdua del dret a la seva aplicació des del moment que estableixi la normativa específica o, en el seu defecte, des que es produeixi el citat incompliment, sense necessitat de declaració administrativa prèvia.

6. En la revisió de beneficis fiscals contraris a la normativa de la Unió Europea s'aplicarà el que disposen els articles 260 a 268 de la Llei general tributària

Secció 4a: Procediments de gestió tributària

Art. 100è. Procediments de gestió tributària. Són procediments de gestió tributària, entre d'altres, els següents:

- a) El procediment de devolució iniciat mitjançant autoliquidació, sol·licitud o comunicació de dades.
- b) El procediment iniciat mitjançant declaració.
- c) El procediment de verificació de dades.
- d) El procediment de comprovació de valors.
- e) El procediment de comprovació limitada.

- f) El procediment per a la rectificació d'autoliquidacions, declaracions, comunicacions de dades o sol·licituds de devolucions.
- g) El procediment per a l'execució de les devolucions tributàries.
- h) El procediment per al reconeixement dels beneficis fiscals de caràcter pregat.
- i) El procediment de comprovació d'obligacions formals.

Art. 101è. Procediment de devolució. 1. El procediment de devolució s'ha d'iniciar mitjançant la presentació d'una sol·licitud de devolució

2. Quan el procediment de devolució s'iniciï mitjançant la presentació d'una sol·licitud davant l'Administració tributària municipal el termini per practicar la devolució comença a comptar-se des de la presentació de la sol·licitud

3. El procediment de devolució acaba per l'acord en què es reconegui o denegui la devolució sol·licitada, per caducitat o per l'inici d'un procediment de verificació de dades, de comprovació limitada o d'inspecció.

4. El fet d'haver-se acordat la devolució no impedeix la posterior comprovació de l'obligació tributària mitjançant els procediments de comprovació o investigació.

5. Quan es tracti d'una devolució d'ingressos indeguts, es liquidaran a favor de l'obligat tributari interessos de demora en el termes establerts a l'article 32è.2 de la Llei general tributària. Altrament, quan es tracti d'una devolució derivada de la normativa d'un tribut, es liquidaran interessos de demora a favor de l'obligat tributari d'acord amb allò previst a l'article 31è.2 de la Llei general tributària i a l'article 125è.2 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.

Art. 102è. Procediment iniciat mitjançant declaració. 1. Quan l'ordenança fiscal de cada tribut així ho estableixi, la gestió del tribut s'ha d'iniciar mitjançant la presentació d'una declaració per l'obligat tributari en què manifesti la realització del fet imposable i comuniqui les dades necessàries perquè l'Administració quantifiqui l'obligació tributària mitjançant la pràctica d'una liquidació provisional.

2. El procediment iniciat mitjançant declaració tributària presentada per l'obligat tributari acaba per liquidació provisional o per caducitat, sense perjudici que l'Administració tributària municipal pugui iniciar de nou aquest procediment, dins el termini de prescripció.

Art. 103è. Procediment de verificació de dades. 1. El procediment de verificació de dades podrà iniciar-se en els supòsits següents:

- a) Quan la declaració o autoliquidació presentada incorri en defectes formals o errors aritmètics.
 - b) Quan les dades declarades no coincideixin amb les contingudes en altres declaracions del mateix obligat tributari o amb les que obrin en poder de l'Administració tributària municipal.
 - c) Quan es requereixi l'aclariment o justificació d'alguna dada relativa a la declaració o autoliquidació presentada, sempre que no faci referència al desenvolupament d'activitats econòmiques.
- Quan s'aprecii una aplicació indeguda de la normativa que es desprengui de la mateixa declaració o autoliquidació presentada o dels justificants aportats.

2. Aquest procediment es pot iniciar:

- a) Mitjançant la notificació de la proposta de liquidació quan l'Administració tributària municipal disposi de les dades suficients per a formular-la, perquè en un termini de 10 dies, comptats a partir del dia següent al de notificació de la proposta, l'interessat pugui presentar al·legacions.
- b) Mitjançant requeriment de l'Administració perquè l'obligat tributari aclareixi o justifiqui les discrepàncies observades o les dades relatives a la seva declaració o autoliquidació.

3. Si no es presenten al·legacions en el termini establert, la proposta de liquidació es convertirà automàticament en liquidació provisional.

4. El procediment de verificació de dades finalitza d'alguna de les formes següents:

- a) Per resolució en què s'indiqui que no procedeix la pràctica de liquidació provisional o en què es corregeixin els defectes observats.
Per liquidació provisional, la qual ha d'ésser en tot cas motivada, amb referència succincta als fets i fonaments de dret que s'hi hagin tingut en compte.
- b) Per l'esmena, aclariment o justificació de la dada objecte del requeriment per part de l'obligat tributari, fent constar aquestes circumstàncies en diligència.
- c) Per caducitat, una vegada transcorregut el termini regulat a l'article 104è de la Llei general tributària sense haver-se notificat la liquidació provisional, sense perjudici que l'Administració tributària municipal també pugui iniciar de nou aquest procediment dins del termini de prescripció.

- d) Per l'inici d'un procediment de comprovació limitada o d'inspecció que inclogui l'objecte del procediment de verificació de dades.

5. La verificació de dades no impedeix la posterior comprovació del seu objecte.

Art. 104è. Procediment de comprovació de valors. L'Administració tributària municipal pot procedir a la comprovació del valor de les rendes, productes, béns i altres elements determinants de l'obligació tributària, d'acord amb els mitjans assenyalats en l'article 57è de la Llei general tributària i amb els requisits establerts a l'article 158è del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.

Art. 105è. Procediment de comprovació limitada. 1. En aquest procediment, l'Administració únicament podrà realitzar les actuacions següents de comprovació:

- a) Examen de les dades consignades pels obligats tributaris en les seves declaracions i dels justificants presentats o que es requereixin.

- b) Examen de les dades i antecedents en poder de l'Administració tributària municipal que posin de manifest la realització del fet imposable o del pressupòsit d'una obligació tributària, o l'existència d'elements determinants d'aquesta obligació no declarats o diferents dels declarats per l'obligat tributari.

- c) Examen dels llibres, registres i altres documents exigits per la normativa tributària o qualsevol altre de caràcter oficial, amb excepció de la comptabilitat mercantil, així com de les factures o documents justificatius de les operacions incloses en els esmentats llibres, registres i documents.

Tot i el previst en el paràgraf anterior, quan en el curs del procediment l'obligat tributari aporti, sense que hi hagi un requeriment previ a l'efecte, la documentació comptable que entengui pertinent a l'objecte d'acreditar la comptabilització de determinades operacions, l'Administració podrà examinar aquesta documentació només als efectes de constatar la coincidència entre el que figuri en la documentació comptable i la informació que disposi l'Administració Tributària.

L'examen de la documentació a que es refereix el paràgraf anterior no impedirà ni limitarà la ulterior comprovació de les operacions a que la mateixa es refereix en un procediment d'inspecció.

- d) Requeriments a tercers per tal que aportin la informació que estan obligats a subministrar, excepte informació sobre moviments financers.

2. Les actuacions de comprovació limitada s'han d'iniciar d'ofici, per acord de l'òrgan competent.

L'inici de les actuacions de comprovació limitada s'ha de notificar als obligats tributaris mitjançant comunicació que d'especificar el tribut o preu públic objecte de comprovació, període, naturalesa i abast d'aquestes actuacions i els ha d'informar dels seus drets i obligacions en el decurs d'aquest procediment de comprovació.

Quan les dades en poder de l'Administració tributària municipal siguin suficients per a formular la proposta de liquidació, el procediment pot iniciar-se mitjançant la notificació d'aquesta proposta.

3. El procediment de comprovació limitada finalitza:

- a) Per resolució expressa que ha d'incloure la liquidació provisional o, en el seu cas, manifestació expressa de la improcedència de regularitzar la situació tributària com a conseqüència de la comprovació realitzada. L'Administració no pot efectuar una nova regularització en relació amb el mateix objecte comprovat, excepte quan en un procediment de comprovació limitada o d'inspecció posterior es descobreixin fets o circumstàncies noves que resultin d'actuacions diferents de les realitzades i especificades en la resolució.

- b) Per caducitat, transcorregut el termini de 6 mesos des de l'inici del procediment, sense notificació de la resolució expressa. En aquest cas, l'Administració pot iniciar novament aquest procediment dintre del termini de prescripció.

- c) Per l'inici d'un procediment inspector que inclogui l'objecte de la comprovació limitada.

Capítol VIII

ACTUACIONS I PROCEDIMENT D'INSPECCIÓ

Art. 106è. Funcions i facultats. 1. Corresponen a la Inspecció de tributs, les funcions següents:

- a) La investigació dels supòsits de fet de les obligacions tributàries per al descobriment dels fets ignorats per l'Administració.

- b) La comprovació de la veracitat i exactitud de les declaracions presentades pels obligats tributaris.

- c) La comprovació dels requisits exigits per a l'obtenció de beneficis fiscals i devolucions tributàries.

d) La realització d'actuacions de verificació de dades, comprovacions de valors, comprovació limitada i d'obtenció d'informació relacionada amb l'aplicació dels tributs o preus públics.

e) La pràctica de les liquidacions tributàries resultants de les seves actuacions de comprovació i investigació.

f) La informació, als obligats tributaris, sobre els seus drets i obligacions tributàries i la manera d'acomplir-les, amb motiu de les actuacions inspectores.

g) L'assessorament i informe als altres òrgans de l'administració municipal.

h) Totes les altres funcions que s'estableixin en d'altres disposicions o li siguin encomanades per les autoritats competents.

2. Quan les actuacions inspectores ho requereixin, el personal municipal que desenvolupa funcions d'inspecció, pot entrar en les finques, locals de negoci i altres establiments o llocs en els quals es desenvolupin activitats o explotacions sotmeses a gravamen, existeixin béns subjectes a tributació, es produeixin fets imposables o supòsits de fet de les obligacions tributàries o n'existeixi alguna prova.

Quan la persona sota la custòdia de la qual es trobin aquests llocs s'oposi a l'entrada dels funcionaris de la Inspecció, caldrà autorització escrita de l'Alcalde i per delegació seva del/de la Tinent d'alcalde de l'Àrea d'economia, empresa i ocupació.

Quan es tracti del domicili constitucionalment protegit de l'obligat tributari, caldrà autorització judicial.

3. Els obligats tributaris han d'atendre la Inspecció i li han de prestar la col·laboració deguda en el desenvolupament de les seves funcions.

L'obligat tributari que sigui requerit per la Inspecció ha de personar-se, ell mateix o mitjançant representant, en el lloc, dia i hora assenyalats per a la pràctica de les actuacions, i ha d'aportar o tenir a disposició de la Inspecció la documentació i altres elements sol·licitats. En el moment de la compareixença, serà redactada diligència que signaran conjuntament el compareixent i l'inspector, en la que es recollirà la identificació del compareixent, en el seu cas, la condició de representant o autoritzat per part del subjecte obligat; els canals de comunicació, la documentació aportada i totes aquelles altres circumstàncies que resultin rellevants. En el mateix acte, per tal de facilitar l'obligació referida en el primer paràgraf, l'inspector i el compareixent podran acordar una adreça electrònica que serveixi per a tot tipus de comunicacions durant la substanciació de l'expedient, mitjançant la qual puguin ésser aportats documents addicionals, així com formulats requeriments complementaris i noves citacions per part de l'Administració, àdhuc la comunicació de la proposta de regularització.

Excepcionalment i de manera motivada, la Inspecció pot requerir la compareixença personal de l'obligat tributari quan la naturalesa de les actuacions a realitzar així ho requereixi.

4. El pla d'inspecció, que s'integra en el Pla de control tributari a què es refereix l'article 88è d'aquesta Ordenança, comprèn les estratègies i objectius generals de les actuacions inspectores i es concreta en programes sobre sectors econòmics, àrees d'activitat, supòsits de fet i d'altres, d'acord amb els quals els òrgans inspectors han de desenvolupar la seva activitat. Aquest pla s'aprova pel gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda i té caràcter reservat.

5. Les funcions, facultats i actuacions de la Inspecció s'han d'ajustar a la Llei general tributària, al Reglament de desenvolupament i a totes les altres disposicions que hi siguin d'aplicació.

6. Els funcionaris que realitzen funcions d'inspecció són considerats agents de l'autoritat i han d'acreditar la seva condició, si són requerits per a fer-ho, fora de les oficines públiques.

Les autoritats públiques han de prestar la protecció i l'auxili necessari als funcionaris per a l'exercici de les funcions d'inspecció.

7. Un cop finalitzades l'entrada i reconeixement judicialment autoritzats, es comunicarà a l'òrgan jurisdiccional que les va autoritzar, les circumstàncies, incidències i resultats.

Art. 107è. Procediment d'inspecció. 1. El procediment d'inspecció té per objecte comprovar i investigar el compliment de les obligacions tributàries i procedir, si s'escau, a la regularització de la situació tributària de l'obligat, mitjançant la pràctica de les liquidacions que corresponguin.

2. El procediment pot iniciar-se d'ofici, mitjançant comunicat a l'obligat tributari amb la informació sobre la naturalesa i l'abast de les actuacions. Les actuacions del procediment d'inspecció poden tenir caràcter general o parcial, d'acord amb l'article 148è de la Llei general tributària. Tot obligat tributari, quan sigui objecte d'inspecció de caràcter parcial, pot sol·licitar que aquesta inspecció tingui caràcter general respecte del tribut i períodes afectats.

3. Les actuacions del procediment d'inspecció han de concloure en el termini de 18 mesos amb caràcter general. Aquest termini podrà ampliar-se fins a 27 mesos quan concorri alguna de les següents circumstàncies en qualsevol de les obligacions tributàries o períodes objecte de comprovació:

a) Que la xifra anual de negocis de l'obligat tributari sigui igual o superior al requerit per a auditar els seus

comptes.

- b) Que l'obligat tributari estigui integrat en un grup sotmès al règim de consolidació fiscal o al règim especial de grups d'entitats que estigui sent objecte de comprovació inspectora. Quan es realitzin actuacions inspectores amb diverses persones o entitats vinculades d'acord amb allò establert en l'article 18 de la Llei 27/2014 de 27 de novembre, de l'Impost de Societats, la concurrència de les circumstàncies previstes en aquesta lletra en qualsevol d'ells determinarà l'aplicació d'aquest termini als procediments d'inspecció seguits amb tots ells. El termini de durada del procediment que es refereix aquest apartat podrà ampliar-se en els terminis assenyalats en els apartats 4 i 5 de l'article 150 de la Llei General Tributària.

El termini del procediment inspector es comptarà des de la data de notificació a l'obligat tributari del seu inici fins que es notifiqui o s'entengui notificat l'acte administratiu resultant del mateix. A efectes d'entendre acomplerta l'obligació de notificar i de computar el termini de resolució serà suficient acreditar que s'ha realitzat un intent de notificació que contingui el text íntegre de la resolució. En la comunicació d'inici del procediment inspector s'informarà a l'obligat tributari del termini que li resulti aplicable. En el cas que les circumstàncies a les que es refereix la lletra b) de l'apartat anterior s'apreciïn durant el desenvolupament de les actuacions inspectores el termini serà de 27 mesos, comptats des de la notificació de la comunicació d'inici, cosa que es posarà en coneixement de l'obligat tributari.

El termini serà únic per a totes les obligacions tributàries i períodes que constitueixin l'objecte del procediment inspector, encara que les circumstàncies per a la determinació del termini només afectin a algunes de les obligacions o períodes inclosos en el mateix, excepte en el cas de desagregació previst en l'apartat 3 de l'article 150 de la Llei General Tributària.

A efectes del còmput del termini del procediment inspector no serà d'aplicació allò que disposa l'apartat 2 de l'article 104 de la Llei General Tributària respecte dels períodes d'interrupció justificada ni de les dilacions en el procediment per causa no imputable a l'Administració.

4. S'entenen finalitzades les actuacions del procediment d'inspecció en la data en la qual es notifiqui o s'entengui notificat l'acte administratiu que resulti de les actuacions.

5. Les actuacions de la Inspecció es documenten en comunicacions, diligències, informes i actes.

Art. 108è. Actes d'Inspecció. 1. Les actes són els documents públics que estén la Inspecció amb la finalitat de recollir els resultats de les actuacions inspectores de comprovació i investigació. Poden proposar la regularització de la situació tributària o declarar-la correcta.

2. Les actes tenen naturalesa de documents públics i fan prova dels fets que en motiven la formalització, llevat que s'acrediti el contrari. Els fets acceptats per l'obligat tributari es presumeixen certs i només podran rectificar-se mitjançant prova que hagi existit error de fet.

Les actes d'inspecció no poden ser objecte de recurs o reclamació econòmicoadministrativa, sense perjudici dels que procedeixen contra les liquidacions tributàries que en resultin.

3. A efectes de la seva tramitació, les actes es classifiquen en actes amb acord, actes de conformitat i actes de disconformitat.

4. Es pot estendre acta amb acord en els supòsits següents:

a) Quan per a l'elaboració de la proposta de regularització hagi de concretar-se l'aplicació de conceptes jurídics indeterminats.

b) Quan resulti necessària l'apreciació dels fets determinants per a la correcta aplicació de la norma al cas concret.

c) Quan sigui necessari efectuar estimacions, valoracions o mesuraments de dades, elements o característiques rellevants per a l'obligació tributària, que no es puguin quantificar de forma certa.

En aquests supòsits, l'Administració tributària municipal, mitjançant un acord amb el subjecte tributari, previ a la liquidació del deute tributari, pot concretar aquella aplicació, l'apreciació d'aquells fets o l'estimació, valoració o mesurament.

Tanmateix, per subscriure un acta amb acord és necessari, d'una banda, l'autorització de l'Inspector en cap, i d'altra, garantir el cobrament de les quantitats que puguin derivar-se de l'acta mitjançant la constitució d'un dipòsit, aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o certificat d'assegurança de caució, de quantia suficient per garantir el cobrament de les quantitats que puguin derivar-se de l'acta.

Confirmades les propostes, el dipòsit realitzat s'aplica al pagament d'aquestes quantitats. Si s'ha presentat aval o certificat d'assegurança de caució, l'ingrés s'ha de realitzar en el termini establert a l'apartat 1, lletra b), de l'article 43è d'aquesta Ordenança o en el termini o terminis fixats a l'acord d'ajornament o fraccionament que l'Administració tributària municipal hagués atorgat amb les referides garanties i que l'obligat al pagament hagués sol·licitat amb anterioritat a la finalització del termini establert

a l'esmentat apartat de l'article 43è d'aquesta Ordenança.

La tramitació de les actes amb acord i les limitacions pel que fa a la revisió de la liquidació o la sanció derivades de l'acord són les establertes a l'article 155è de la Llei general tributària.

5. Tractant-se de les actes de conformitat o de disconformitat, amb caràcter previ a la signatura de l'acta, s'ha de concedir audiència a l'interessat perquè al·legui allò que convingui al seu dret.

Quan l'obligat tributari o el seu representant manifestin la seva conformitat amb la proposta de regularització que formuli la Inspecció, s'ha de fer constar expressament aquesta circumstància en l'acta.

Quan l'obligat tributari o el seu representant manifestin la seva disconformitat amb la proposta de regularització i de liquidació contingudes a l'acta o es neguin a subscriure-la o no compareguin en la data assenyalada per a la seva signatura, s'ha d'estendre acta de disconformitat amb constància d'aquestes circumstàncies i s'hi ha d'adjuntar l'informe de l'inspector, exposant els fonaments de dret en què es recolza la proposta de regularització. L'obligat tributari pot formular al·legacions, dins del termini de 15 dies, des de la data en què s'hagi estès l'acta o des de la seva notificació, davant l'inspector en cap, el qual ha de resoldre sobre la liquidació que procedeixi.

Art. 109è. Aplicació del mètode d'estimació indirecta. 1. En cas que el règim d'estimació indirecta de bases tributàries resulti aplicable, la Inspecció d'Hisenda Municipal ha d'annexar a les actes incoades per regularitzar la situació tributària dels subjectes passius, un informe raonat sobre:

- a) Les causes determinants de l'aplicació del règim d'estimació indirecta.
- b) La situació de la comptabilitat i dels registres obligatoris de l'obligat tributari.
- c) La justificació dels mitjans escollits per determinar-ne les bases.
- d) Els càlculs i les estimacions efectuats d'acord amb els punts anteriors.

2. L'aplicació del règim d'estimació indirecta no requereix cap acte administratiu previ que el declari, però en els recursos i les reclamacions que s'interposin contra els actes i liquidacions resultants pot plantejar-se la procedència de l'aplicació del règim d'estimació indirecta.

3. Les dades, documents o proves relacionats amb les circumstàncies que van motivar l'aplicació del mètode d'estimació indirecta únicament poden ser tinguts en compte en la regularització o en la resolució dels recursos o reclamacions que s'interposin contra la regularització en els supòsits següents:

- a) Quan s'aportin amb anterioritat a la proposta de regularització. En aquest cas, el període transcorregut des de l'apreciació de les esmentades circumstàncies fins a l'aportació de les dades, documents o proves no s'ha d'incloure en el còmput del termini de resolució del procediment inspector.
- b) Quan l'obligat tributari demostrí que les dades, documents o proves presentats amb posterioritat a la proposta de regularització van ser d'impossible aportació al procediment. En aquest cas, s'ha d'ordenar la retroacció de les actuacions al moment en què es van apreciar les esmentades circumstàncies.

Art. 110è. Conflicte en l'aplicació de la norma tributària. 1. S'ha d'entendre que existeix conflicte en l'aplicació de la norma tributària quan s'eviti totalment o parcialment la realització del fet imposable o es redueixi la base o el deute tributari mitjançant actes o negocis, els quals siguin notòriament artificiosos o impropis per a la consecució del resultat obtingut i dels quals no resultin altres efectes jurídics o econòmics diferents de l'estalvi fiscal i dels efectes que s'haguessin obtingut amb els actes o negocis usuals o propis.

2. Quan la Inspecció estimi que poden concórrer les circumstàncies assenyalades per a la declaració del conflicte, ho ha de comunicar a l'interessat per tal que, en el termini de 15 dies, presenti al·legacions i aporti o proposi les proves que consideri escaients.

Rebudes les al·legacions i practicades les proves, s'ha de remetre tot l'expedient a una Comissió consultiva, l'informe favorable és necessari per a la declaració del conflicte. Aquesta Comissió està constituïda per dos membres de l'Ajuntament, amb la qualificació tècnica jurídica adequada per a l'exercici de les funcions atribuïdes, un dels quals actua com a president, i per dos representats de l'Institut Municipal d'Hisenda.

3. A l'informe preceptiu per a la declaració del conflicte en aplicació de la norma tributària a què fa referència l'apartat anterior, li és d'aplicació el que disposa l'article 159è de la Llei 58/2003, general tributària, i l'article 194è del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.

Capítol IX

ACTUACIONS I PROCEDIMENT DE RECAPTACIÓ

Secció 1a: Normes generals

Art. 111è. Disposició general.1. La gestió recaptatòria de la Hisenda municipal consisteix en l'exercici de la funció administrativa conduent al cobrament dels deutes i sancions tributàries i altres recursos municipals de naturalesa pública que hagin de satisfer els obligats al pagament.

A aquests efectes, tots els crèdits de naturalesa pública municipal es denominen deutes i es consideren obligades al pagament les persones o entitats a les quals l'Administració tributària municipal exigeix l'ingrés de la totalitat o part d'un deute.

2. La gestió recaptatòria pot realitzar-se en període voluntari o executiu.

3. El procediment recaptatori només se suspèn per les raons i en els casos expressament previstos en la llei.

Art. 112è. Paralització cautelar.1. L'Administració tributària municipal pot paralitzar les actuacions recaptatòries en els casos següents:

- a) Quan se sol·liciti una compensació de deutes.
- b) Quan se sol·licitin ajornaments o fraccionaments.
- c) Quan se sol·liciti una suspensió.

2. L'Administració tributària municipal, en el supòsit de resoldre la procedència del procediment de cobrament, ha de liquidar els interessos de demora establerts a l'article 14è.

Art. 113è. Competència per al cobrament.1. Els òrgans de l'Administració tributària municipal són els òrgans competents per cobrar els deutes, la gestió dels quals tenen atribuïda.

2. Són entitats col·laboradores en la recaptació municipal les entitats financeres que l'Ajuntament autoritzi per a exercir aquesta col·laboració.

3. Els cobraments practicats per òrgans, entitats o persones no competents no alliberen de l'obligació de pagament, sense exclusió de les responsabilitats de tota mena en què el perceptor no autoritzat pot incórrer. L'Ajuntament no assumeix cap responsabilitat en els casos d'usurpació de la funció recaptatòria.

Secció 2a: Mitjans de pagament

Art. 114è. Pagament en efectiu i enumeració de mitjans de pagament. 1. El pagament dels deutes i sancions tributàries, així com d'altres ingressos de dret públic, que s'hagi de realitzar en efectiu podrà efectuar-se en diners de curs legal.

Així mateix, es podrà realitzar per algun dels següents mitjans de pagament, amb els requisits i condicions que per cadascun d'ells s'estableixi en aquesta ordenança:

- a) Domiciliació bancària.
- b) Targeta bancària.
- c) Transferència bancària.
- d) Xec bancari.

e) Gir postal a través de la modalitat Tenvió qualsevol modalitat admesa expressament per l'Ajuntament (com per exemple, T'ENVIO de l'operador Correos)

f) Qualsevol altre que s'autoritzi per l'òrgan municipal competent.

2. El pagament en espècie només s'admet quan la llei ho permet i, en tot cas, restringit als béns integrants del patrimoni historicoartístic.

3. El pagament telemàtic dels tributs, preus públics i altres recursos de naturalesa pública es podrà fer mitjançant targeta bancària o càrrec al compte corrent, d'acord amb l'annex I i II de l'Ordenança municipal reguladora de l'administració electrònica.

4. El pagament en efectiu d'un deute s'entén fet, als efectes alliberadors, en la data en què es fa l'ingrés del seu import a les caixes dels òrgans competents previstos a l'article 113è de la present Ordenança.

No obstant això, quan el pagament es realitza a través d'alguna de les entitats col·laboradores autoritzades, el lliurament a l'obligat tributari del justificant de l'ingrés l'allibera des de la data que es consignin en el justificant i per l'import assenyalat.

Des d'aquell moment, i per l'import corresponent, resta l'entitat col·laboradora obligada davant l'Administració tributària municipal, excepte que pugui provar-se de forma fefaent la inexactitud de la data o de l'import que consti en la validació del justificant.

5. En el document justificatiu de l'ingrés emès per l'Administració tributària municipal o entitat

col·laboradora sempre han de quedar enregistrades la data i la referència del pagament autoritzat.

Art. 115è. Domiciliació bancària. 1. L'obligat al pagament pot ordenar la domiciliació de rebuts de caràcter periòdic en un compte del qual és titular o en un compte d'un altre titular que, no essent l'obligat, autoritzi el pagament.

2. La domiciliació s'ha d'ajustar als requisits següents:

a) Els rebuts de cobrament periòdic es poden domiciliar fins 1 mes abans de l'inici del període voluntari de cobrament.

b) La sol·licitud de domiciliació es pot formalitzar de les maneres següents:

- Comptes IBAN amb denominació inicial "ES":
 - Per via telemàtica al portal de tràmits del web municipal.
 - Mitjançant comunicació telefònica als serveis municipals d'atenció al ciutadà
 - En ambdós casos, se li remetrà al ciutadà el "Mandat de Domiciliació" per ser revisat i retornat a l'Ajuntament signat pel titular del compte de càrrec.

L'Ajuntament no activarà la domiciliació fins no rebre l'original d'aquest document degudament signat.

- Comptes IBAN amb denominació inicial diferent a "ES":

- Mitjançant instància dirigida a l'Institut Municipal d'Hisenda, indicant el compte IBAN a on es vol domiciliar el rebut i les següents dades del banc a on es vol domiciliar:
 - o Nom social, adreça i el codi SWIFT/BIC. També l'adreça a on vol que se li envii el "Mandat de Domiciliació".

Se li remetrà al ciutadà el "Mandat de Domiciliació", per ser revisat signat i retornat a l'Ajuntament pel titular del compte de càrrec.

L'Ajuntament no activarà la domiciliació fins no rebre l'original d'aquest document degudament signat.

c) La domiciliació ha de ser ordenada a través d'entitats financeres autoritzades a operar en els països a on sigui d'obligada aplicació la normativa SEPA: Unió Europea (inclou Mònaco i San Marino), Suïssa, Noruega i Liechtenstein.

c) Respecte als rebuts de cobrament periòdic, la domiciliació té una validesa indefinida, mentre l'ordenant no n'indiqui l'anul·lació o el trasllat a un altre compte o entitat i ho posi en coneixement de l'Institut Municipal d'Hisenda pels mitjans indicats a l'apartat b).

d) Anualment, en el calendari de cobrament, que es publica al Butlletí Oficial de la Província, s'inclouran les dates en què es farà el càrrec dels rebuts de cobrament periòdic domiciliats.

3. Els pagaments s'entenen realitzats en la data de càrrec en compte de la domiciliació. El rebut justificant de l'ingrés és el que expedeix l'entitat financera en què es trobi domiciliat el pagament. Aquest justificant no tindrà validesa en el cas que l'obligat al pagament hagi donat ordre de retrocedir el càrrec financer a la seva entitat bancària, dintre dels terminis i condicions, establerts a la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament.

Quan per motius no imputables a l'obligat al pagament no es realitzi el càrrec en compte dels rebuts domiciliats o es realitzi fora de termini, no se li exigiran ni recàrrecs, ni interessos de demora, ni sancions, sense perjudici dels interessos de demora que, en el seu cas, correspongui liquidar i exigir a l'entitat responsable de la demora en l'ingrés.

4. L'impagament dels rebuts domiciliats per causes imputables a l'obligat tributari originarà la baixa de la domiciliació, sense necessitat que l'administració tributària li notifiqui la baixa esmentada.

5. L'Administració tributària municipal procedirà a la recaptació dels rebuts domiciliats impagats per la via de constrenyiment.

6. Els obligats tributaris que tinguin domiciliat el pagament dels rebuts de venciment periòdic del impost sobre béns immobles gaudiran d'un fraccionament del deute en quatre terminis. Les dades de càrrec en compte de cada termini figuraran en el calendari de cobrament anual.

Art. 116è. Domiciliacions durant el període voluntari.

Si es domicilia el rebut de cobrament periòdic durant el període voluntari de cobrament, el càrrec en compte s'efectuarà a les dates assenyalades al calendari de cobraments per aquests casos específics, i per l'import íntegre de la quota.

Així mateix, la domiciliació es mantindrà per exercicis posteriors, amb les mateixes condicions exposades a l'article 115è d'aquesta Ordenança. Finalitzat el període voluntari de cobrament dels rebuts no domiciliats, qualsevol alta de domiciliació tindrà efectes a partir de l'any següent.

Art. 117è. Pagament amb targeta bancària. 1. El portal de tràmits de la pàgina web de l'Ajuntament, com també el calendari de cobraments que es publica cada any al Butlletí Oficial de la Província, han d'indicar per a

cada exercici quines targetes es poden utilitzar per fer el pagament.

2. Es pot fer efectiu el pagament amb targeta bancària per Internet, mitjançant trucada als telèfons municipals d'atenció ciutadana i a les oficines d'atenció al ciutadà.

3. L'obligat tributari queda alliberat del deute tributari només en el cas que el pagament per targeta sigui autoritzat per l'intermediari financer, llevat dels casos en què el titular de la targeta hagi donat ordre de retrocessió del pagament a la seva entitat financera, seguint els protocols establerts per aquests casos pels intermediaris financers.

No seran admissibles ordres de retrocessió del pagament per:

- Operacions fetes al web i als quioscs.
- Operacions fetes per telèfon en els casos en què el titular de la targeta sigui coincident amb el del deute tributari.

La inadmissibilitat de les ordres de retrocessió dels pagaments ho seran sense perjudici que l'interessat pugui instar, en el seu cas, el corresponent procediment de devolució d'ingressos indeguts.

4. En el cas de pagament amb targeta efectuat per telèfon s'estableix un límit màxim de 3.000€ per rebut per poder fer ús d'aquest mitjà de pagament.

Art. 118è. Transferència bancària.1. Serà admissible el pagament mitjançant transferència bancària a algun dels comptes municipals únicament en aquells supòsits que els òrgans municipals competents ho comuniquin expressament i per escrit a l'obligat al pagament.

2. Han de reunir els requisits següents:

a) Ser nominatives a favor de l'Ajuntament de Barcelona i abonables en els comptes corrents en què l'Ajuntament consti com a únic titular i únicament en aquells supòsits en què els òrgans municipals competents així ho comuniquin a l'obligat al pagament.

b) Ser ordenades a través d'entitats financeres inscrites en els registres oficials i autoritzades per operar a l'Estat.

c) Ser datades en el mateix dia de l'ordre.

d) Tenir especificats el concepte o conceptes del deute a què corresponen mitjançant, si és possible, el número de rebut.

e) Tenir consignats el nom i cognoms complets i el NIF de l'ordenant i el nom de la persona jurídica, si s'escau.

f) Simultàniament, i per correu certificat, l'ordenant ha de trametre les declaracions, liquidacions o notificacions que pertoquin, amb expressió de la data de la transferència, l'import i l'entitat bancària intermediària en l'operació.

3. Efectuada l'entrada de l'import corresponent en l'entitat que presti el servei de caixa, i també la declaració o la notificació de la liquidació que l'origina, l'Administració tributària municipal ha de tornar a l'obligat al pagament la declaració amb la diligència de pagament o l'exemplar de la notificació amb el document acreditatiu d'aquest pagament.

4. Les comissions bancàries o despeses que origina l'ús d'aquest mitjà de pagament han de ser sempre a càrrec de l'obligat al pagament.

5. L'obligat al pagament quedarà alliberat en el moment en què l'import corresponent hagi tingut entrada a l'entitat que, en el seu cas, presti el servei de caixa, sempre i quan hagi complert els requisits establerts al punt 1 i els enumerats a les lletres a) i f) de l'apartat 2.

La transferència no tindrà efectes alliberatoris sobre el deute fins a la data de compliment de tots els requisits esmentats anteriorment, meritant-se, si escau, els recàrrecs d'executiva i interessos de demora corresponents.

6. L'Administració municipal establirà, si s'escau, les condicions per a utilitzar aquest mitjà de pagament per via telemàtica.

Art. 119è. Xecs. 1. Els xecs per satisfer un deute han de complir, a més dels requisits generals exigits per la legislació mercantil, les característiques següents:

a) Ser nominatius a favor de l'Ajuntament de Barcelona i barrats.

b) Estar enregistrats o certificats per l'entitat emissora, en data i forma.

c) Tenir consignat el nom i cognoms del signant, i el nom de la persona jurídica, si s'escau. En cas que el xec sigui estès per mitjà d'un apoderat, el nom complet del titular del compte corrent o llibreta d'estalvi ha de figurar en avantsignatura.

2. L'obligat al pagament queda alliberat per l'import satisfet, quan el xec es faci efectiu. En aquest supòsit, té efectes des de la data en què hagi tingut entrada en la caixa corresponent.

3. Aquest mitjà de pagament queda restringit als pagaments que s'efectuïn mitjançant les entitats

financeres col·laboradores.

En el supòsit de produir-se incidències a l'hora de fer el pagament amb xec bancari o conformat a una de les entitats financeres col·laboradores, l'obligat tributari ho comunicarà a l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona, qui li indicarà en quina Oficina pot fer el pagament amb xec bancari.

Secció 3a: Ajornament i fraccionament del pagament

Art. 120è. Competència i terminis. 1. L'òrgan competent per a concedir els ajornaments i fraccionaments és el gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda.

2. Es pot ajornar o fraccionar el pagament dels deutes tributaris i d'altres de naturalesa pública, la titularitat dels quals correspongui a l'Ajuntament, d'acord amb el que preveuen els articles 65è i 82è de la Llei general tributària.

3. No podran ser objecte d'ajornament ni fraccionament els deutes tributaris que, en cas de concurs de l'obligat tributari, tinguin la consideració de crèdits contra la massa.

4. Un cop liquidat i notificat el deute, l'Institut Municipal d'Hisenda pot ajornar o fraccionar el pagament, prèvia sol·licitud dels obligats quan la seva situació econòmica financera els impedeixi transitòriament fer el pagament dels seus deutes:

Els fraccionaments es concediran per un període màxim de cinc anys.

Els ajornaments es concediran per un període màxim de sis mesos.

Dins d'aquests períodes els terminis de pagament seran fixats definitivament per l'òrgan competent per l'atorgament del fraccionament o l'ajornament en atenció a la situació econòmica i personal acreditada pel sol·licitant.

5. En tot cas, les quantitats el pagament de les quals s'ajorni o fraccioni han de meritjar l'interès de demora. Això no obstant, quan es garanteix el deute en la seva totalitat mitjançant un aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o mitjançant un certificat d'assegurança de caució, l'interès de demora exigible és l'interès legal que correspongui fins a la data del seu ingrés.

6. No s'exigeix interès de demora en els acords d'ajornament o fraccionament de pagament de deutes de venciment periòdic i notificació col·lectiva domiciliats, ni en els que se sol·licitin en període voluntari, sempre que es domiciliï els futurs exercicis i quan el pagament es produeixi en el mateix exercici de la seva meritació, en les dates indicades al calendari de cobraments.

Art. 121è. Sol·licitud.1. Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament dels deutes tributaris i altres de dret públic es poden presentar en el període voluntari d'ingrés o, si aquest ha finalitzat, en el període executiu.

La presentació d'una sol·licitud d'ajornament o fraccionament en període voluntari impedeix l'inici del període executiu, però no la meritació de l'interès de demora en els termes de l'article 120è d'aquesta Ordenança. Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament en període executiu es poden presentar fins al moment en què es notifiqui a l'obligat l'acord d'alienació dels béns embargats.

2. Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament han de contenir, necessàriament, les dades següents:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili fiscal del sol·licitant i, si s'escau, de la persona que el representi.

b) Identificació del deute tributari l'ajornament o fraccionament del qual se sol·licita, amb indicació de l'import, el concepte, la data de finalització del termini d'ingrés en període voluntari o la referència comptable. Quan es tracti de deutes que s'hagin de satisfer mitjançant autoliquidació, s'hi ha d'adjuntar el model oficial de l'autoliquidació degudament formalitzat.

c) Terminis i condicions de l'ajornament o fraccionament que se sol·licita.

d) Causa que motiva la sol·licitud d'ajornament o fraccionament.

e) Garantia que s'ofereix conforme el que disposa l'article 82è de la Llei general tributària.

f) Mandat de domiciliació bancària que ha d'anar signat pel titular del compte.

g) Lloc, data i signatura del sol·licitant.

h) Indicació que el deute respecte del qual se sol·licita l'ajornament o el fraccionament no té el caràcter de crèdit contra la massa en cas que el sol·licitant estigui en procés concursal.

3. En cas de representació, s'ha d'acreditar per qualsevol mitjà vàlid en Dret que permeti deixar constància de la mateixa.

4. A la sol·licitud d'ajornament o fraccionament s'ha d'acompanyar la documentació a què fan referència els paràgrafs de l'article 46è del Reial Decret 939/2005, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació.

5. Les persones físiques poden escollir efectuar la sol·licitud del fraccionament presencialment a l'Institut Municipal d'Hisenda, a través del portal de tràmits del web municipal o del canal d'atenció telefònica.

6. Els professionals de la gestió (gestories, assessories, etc.), les empreses i demés entitats han de fer la sol·licitud del fraccionament a través d'Internet.

7. En els supòsits que s'hagin de demanar condicions especials respecte als terminis o garanties la formalització es farà presencialment a l'Institut Municipal Hisenda.

Art. 122è. Inadmissió de sol·licituds d'ajornament i fraccionament.1. No s'admeten les sol·licituds d'ajornament i fraccionament en els supòsits següents:

a) Quan el deute hagi de ser declarat mitjançant autoliquidació i aquesta no ha estat presentada amb anterioritat o conjuntament amb la sol·licitud d'ajornament o fraccionament.

En aquells supòsits en els quals la concurrència de les circumstàncies previstes en aquest paràgraf es posi de manifest una vegada iniciada la tramitació de la sol·licitud d'ajornament o fraccionament, aquesta última queda sense efecte de forma automàtica, i s'ha de comunicar al Ministeri Fiscal o a l'òrgan jurisdiccional la presentació de l'esmentada sol·licitud.

b) Quan l'autoliquidació s'hagi presentat havent-se iniciat amb anterioritat un procediment d'inspecció que hagi quedat suspès d'acord amb el que preveu l'article 150.3.a) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sempre que la sol·licitud d'ajornament o fraccionament es refereixi a conceptes i períodes afectats per la causa de suspensió respecte dels quals s'hagi remès coneixement a la jurisdicció competent o al Ministeri Fiscal.

2. La presentació de sol·licituds d'ajornament o fraccionament que siguin reiteració d'altres anteriors que han estat objecte de denegació prèvia implica la seva inadmissió quan no continguin modificacions substancials respecte de la sol·licitud prèviament denegada i, en particular, quan l'esmentada reiteració tingui per finalitat dilatar, dificultar o impedir el desenvolupament de la gestió recaptatòria.

3. La inadmissió implicarà que la sol·licitud d'ajornament o fraccionament es tingui per no presentada a tots els efectes.

4. Contra l'acord d'inadmissió es pot interposar recurs d'alçada amb caràcter de reposició.

Art.123è. Procediment. 1. L'Institut Municipal d'Hisenda ha de comprovar les sol·licituds presentades i ha de requerir, si s'escau, la documentació complementària adient.

2. El termini màxim per a resoldre les sol·licituds d'ajornament i fraccionament és de 6 mesos. Transcorregut aquest termini sense que hagin estat resoltes de manera expressa, les sol·licituds s'han d'entendre desestimades, als efectes d'interposar el recurs corresponent o esperar la resolució expressa.

3. Quan la sol·licitud d'ajornament o fraccionament es presenti en període voluntari, si al final d'aquest termini està pendent de resolució, no s'ha de dictar la provisió de constreyniment.

Quan es presenti en període executiu, s'han de suspendre cautelament les actuacions recaptatòries fins a la resolució de la sol·licitud, però si consta iniciat l'embargament de béns, i feta l'anotació en el registre públic corresponent, aquesta inscripció registral es mantindrà.

4. L'atorgament d'un fraccionament no pot comportar la devolució d'ingressos ja recaptats, els quals tindran sempre la consideració de pagament a compte.

Art. 124è Garanties.1. Com a regla general, el sol·licitant ha d'oferir una garantia de pagament en forma d'aval prestat per bancs, caixes d'estalvis, cooperatives de crèdit o societats de garantia recíproca autoritzats per a operar en tot l'Estat.

2. Quan es justifiqui la impossibilitat d'obtenir l'aval esmentat, l'interessat pot oferir com a garanties de pagament les següents:

a) Una hipoteca immobiliària.

b) Una hipoteca mobiliària.

c) Una penyora, amb o sense desplaçament, només per a fraccionaments de deutes en període executiu.

3. No s'ha d'exigir cap garantia quan el sol·licitant sigui una Administració pública.

4. La garantia ha de cobrir l'import del deute en període voluntari i dels interessos de demora que es prevegi que es meritaren, incrementats tots dos conceptes en un 25%.

Quan el deute estigui en període executiu, la garantia ha de cobrir l'import ajornat, incloent-hi el recàrrec del període executiu corresponent, els interessos de demora que generi l'ajornament, més un 5 per cent de la suma de les dues partides.

5. En els fraccionaments es poden constituir garanties parcials i independents per a cadascun dels terminis.

6. La suficiència econòmica i jurídica de les garanties s'ha d'apreciar de conformitat amb allò que estableix l'article 48è apartat 4t del Reglament general de recaptació.

7. La vigència de la garantia constituïda mitjançant aval o certificat d'assegurança de caució ha d'excedir si més no en 6 mesos al venciment del termini o terminis garantits.

Art. 125è. Aval. Les garanties instrumentades mitjançant aval, sigui bancari o personal, han de reunir els requisits següents:

- a) L'aval ha de ser solidari respecte a l'obligat principal, amb renúncia expressa dels beneficis d'excussió i a pagar al primer requeriment de l'Institut Municipal d'Hisenda.
- b) L'aval ha de ser de durada indefinida, i serà vigent fins la cancel·lació del deute.
- c) L'aval s'ha de constituir davant fedatari públic.
- d) El nom, cognoms i NIF de la persona avalada han de coincidir amb els del titular del deute fraccionat. El beneficiari de l'aval ha d'ésser l'Ajuntament de Barcelona.
- e) Els avals bancaris han d'estar inscrits al registre oficial d'aval de l'entitat avaladora.

Art. 126è. Garanties no dineràries. 1. En els supòsits de garantia real no dinerària, cal indicar, en paràgrafs separats i diferenciats, la naturalesa, les característiques, la valoració, la descripció jurídica i, segons sigui procedent, la descripció física, tècnica, econòmica i comptable dels béns aportats en garantia, amb el detall suficient perquè pugui ser examinada i, si s'escau, constituïda, sense altres aclariments, modificacions o ampliacions. S'han d'adjuntar els documents que fonamentin les indicacions de l'interessat i, en especial, una valoració dels béns oferts en garantia, feta per professionals o empreses, especialitzats i independents.

2. En els casos en què la garantia sigui una penyora sense desplaçament, el seu titular en serà nomenat dipositari amb els efectes previstos a la normativa vigent.

Art. 127è. Dispensa de garanties. 1. Si el deute total a fraccionar és inferior a **30.000 €** i el període màxim de duració del fraccionament és de tres anys no s'exigirà cap garantia.

Tampoc no s'exigirà cap garantia quan el deute que es vol ajornar sigui inferior a **30.000 €**

2. En el supòsit que el contribuïent demostrï de manera fefaent una escassa capacitat econòmica o solvència patrimonial, es pot tramitar la sol·licitud sense garanties. En aquest cas, s'ha d'aportar la documentació següent:

- a) Declaració responsable que manifesti la impossibilitat d'obtenir un aval d'una entitat de crèdit o societat de garantia recíproca i de no posseir béns.
- b) Balanç i compte de resultats dels 3 últims anys i informe d'auditoria, en cas que se'n tingui un.
- c) Pla de viabilitat i qualsevol altra informació amb transcendència econòmica financera o patrimonial que s'estimi adequada i que justifiqui la possibilitat de complir l'ajornament o fraccionament sol·licitat.
- d) Si el deutor és una persona física, ha d'aportar també, si s'escau:
 - Full de salari, pensió o prestació social, o certificació negativa de recepció d'aquests ajuts.
 - Justificant de l'estat d'atur.
 - Informe dels serveis socials d'on tingui la residència.

Art. 128è. Procediment en cas de manca de pagament. 1. En els fraccionaments de pagament concedits, si arribat el venciment de qualsevol dels terminis no es fes el pagament, s'ha de procedir de la manera següent:

a) Per a la fracció no pagada i els interessos meritats des de l'endemà del venciment, s'ha d'expedir una nova notificació i s'ha d'establir un termini de pagament d'1 mes. Si no se satisfà l'import notificat en el termini assenyalat, s'han de considerar vençudes les fraccions pendents, les quals han de ser exigides pel procediment de constreyniment, amb execució de la garantia i altres mitjans d'execució forçosa.

b) Si com a conseqüència de l'impagament, es produeix el venciment anticipat de les fraccions pendents, els interessos corresponents a aquestes fraccions, prèviament calculats sobre els terminis concedits, han de ser anul·lats i s'han de liquidar d'acord amb allò previst a l'article 14è d'aquesta Ordenança.

2. En els ajornaments, si no es fa el pagament en la data de venciment del termini concedit, i la sol·licitud es va presentar en període voluntari, s'ha de reclamar el deute per la via de constreyniment; si la sol·licitud es va presentar en període executiu, s'ha de continuar amb la via de constreyniment.

Secció 4a: Recaptació en període voluntari

Art. 129è. Anuncis de cobrament.1. Durant el quart trimestre de cada any, per acord del gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda s'han d'anunciar en el Butlletí Oficial de la Província els conceptes tributaris que seran objecte de cobrament durant l'exercici fiscal següent, per trimestres o altres períodes, amb la discriminació corresponent de conceptes, dates i sistema recaptatori.

2. L'anunci de cobrament ha d'indicar:

- El termini d'ingrés de les liquidacions de cobrament periòdic, que ha de durar 2 mesos, llevat dels casos en què les lleis estableixin expressament un altre termini.
 - La modalitat de cobrament utilitzable de les enumerades a l'article 23è del Reglament general de recaptació.
 - Els llocs d'ingrés.
- L'advertiment que, finalitzat el termini d'ingrés, els deutes s'exigiran pel procediment de constrenyiment i es meritiran els corresponents recàrrecs del període executiu, els interessos de demora i, si s'escau, les costes que es produeixin.

Art. 130è. Terminis d'ingrés i recàrrecs per declaració extemporània.1. S'ha de fer l'ingrés en els terminis assenyalats en l'article 43è d'aquesta Ordenança.

2. El venciment del termini establert per al pagament sense que aquest s'hagi efectuat determinarà la meritació d'interessos de demora.

3. Els ingressos corresponents a declaracions-liquidacions o autoliquidacions presentades fora de termini sense requeriment previ, així com les liquidacions derivades de declaracions presentades fora de termini sense requeriment previ, han d'incloure els recàrrecs següents:

- a) Si l'ingrés es fa en els 3 mesos següents al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'hi aplicarà un recàrrec del 5%, amb exclusió dels interessos de demora i sancions.
- b) Si l'ingrés es fa en els 6 mesos següents al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'hi aplicarà un recàrrec del 10%, amb exclusió dels interessos de demora i sancions.
- c) Si l'ingrés es fa en els 12 mesos següents al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'hi aplicarà un recàrrec del 15%, amb exclusió dels interessos de demora i sancions.
- d) Si l'ingrés es fa passats aquests 12 mesos posteriors al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'hi aplicarà un recàrrec del 20% amb exclusió de les sancions. Així mateix, en aquests casos s'han d'exigir interessos de demora pel període transcorregut des de l'endemà de l'acabament del termini dels 12 mesos següents a la finalització del període voluntari de presentació i ingrés, fins que es produeixi aquesta operació.

4. Quan els obligats tributaris no facin l'ingrés ni presentin sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació en el moment de la presentació de la declaració-liquidació o l'autoliquidació extemporània, aquests recàrrecs seran compatibles amb els recàrrecs del període executiu previstos a l'article 131è d'aquesta Ordenança.

5. L'import dels recàrrecs a què es refereix l'apartat 3r anterior es redueix en un 25% sempre que l'ingrés total de l'import restant del recàrrec es faci en el termini establert a l'apartat 1, lletra b), de l'article 43è d'aquesta Ordenança, iniciat amb la notificació de la liquidació del recàrrec, i sempre que es realitzi l'ingrés total de l'import del deute resultant de l'autoliquidació extemporània, al temps de la seva presentació o en el termini establert a l'apartat 1, lletra b), de l'article 43è d'aquesta Ordenança, respectivament. Així mateix, l'esmentada reducció del 25% en l'import dels recàrrecs a què es refereix l'apartat 3r s'aplica sempre que es realitzi l'ingrés en el termini o terminis fixats a l'acord d'ajornament o fraccionament de l'esmentat deute que l'Administració tributària municipal hagi atorgat amb garantia d'aval o certificat d'assegurança de caució i que l'obligat al pagament hagi sol·licitat al temps de presentar l'autoliquidació extemporània o amb anterioritat a la finalització del termini establert a l'apartat 1, lletra b), de l'article 43è d'aquesta Ordenança, iniciat amb la notificació de la liquidació resultant de la declaració extemporània.

L'import de la reducció practicada d'acord amb allò establert en aquest apartat s'exigeix sense cap més requisit que la notificació a l'interessat, quan no s'hagin efectuat els ingressos a què es refereix el paràgraf anterior en els terminis previstos, inclosos els corresponents als acords d'ajornament o fraccionament.

Secció 5a: Recaptació en període executiu

Art. 131è. Iniciació del període executiu.1. El període executiu s'inicia:

a) Per al cas dels deutes liquidats i notificats per l'Administració tributària municipal, el dia següent al venciment del termini de pagament en període voluntari, sense que hagin estat ingressats.

b) En el cas de deutes a ingressar mitjançant declaracions-liquidacions o autoliquidacions presentades sense practicar el corresponent ingrés, quan acabi el termini fixat en l'article 43è d'aquesta Ordenança o, si aquest termini s'ha exhaurit, el dia següent a la presentació de l'autoliquidació.

2. Una vegada començat el període executiu, l'Administració tributària municipal ha de dur a terme la recaptació dels deutes liquidats o autoliquidats a què es refereix l'apartat anterior pel procediment de constrenyiment sobre el patrimoni de l'obligat al pagament.

3. L'inici del període executiu determina la meritació de tres tipus de recàrrecs:

a) El recàrrec executiu del 5%, que s'aplica quan la totalitat del deute tributari no ingressat en període voluntari se satisfaci abans de la notificació de la provisió de constrenyiment.

b) El recàrrec de constrenyiment reduït del 10%, que s'aplica quan la totalitat del deute no ingressat en període voluntari i el propi recàrrec se satisfacin abans de la finalització del termini atorgat per al pagament del deute contret previst a l'article 43è.4 d'aquesta Ordenança.

c) El recàrrec de constrenyiment ordinari del 20%, que s'aplica quan no concorrin les circumstàncies previstes a les lletres a) i b).

4. El recàrrec de constrenyiment ordinari és compatible amb els interessos de demora meritats des de l'inici del període executiu. Quan resulti exigible el recàrrec executiu o el recàrrec de constrenyiment reduït no s'exigiran els esmentats interessos de demora.

Art. 132è. Iniciació del procediment de constrenyiment.1. El procediment de constrenyiment s'inicia mitjançant una provisió de constrenyiment, dictada pel gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda. La provisió de constrenyiment és l'acte de l'Administració tributària que ordena l'execució contra el patrimoni de l'obligat al pagament.

2. La provisió de constrenyiment ha de contenir:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili de l'obligat al pagament.

b) Concepte, import del deute i període al qual correspon.

c) Indicació expressa que el deute no ha estat satisfet, d'haver finalitzat el corresponent termini d'ingrés en període voluntari i de l'inici de la meritació dels interessos de demora.

d) Liquidació del recàrrec del període executiu.

e) Requeriment exprés perquè s'efectuï el pagament del deute, inclòs el recàrrec de constrenyiment reduït, en el termini de l'apartat 4t de l'article 43è d'aquesta Ordenança.

f) Advertiment que, en cas de no efectuar l'ingrés de l'import total del deute pendent en l'esmentat termini, inclòs el recàrrec de constrenyiment reduït del 10%, es procedirà a l'embargament dels seus béns o a l'execució de les garanties existents per al cobrament del deute, amb inclusió del recàrrec de constrenyiment del 20% i dels interessos de demora que s'acreditin fins la data de cancel·lació del deute.

g) Data d'emissió de la provisió de constrenyiment.

Art. 133è. Notificació de la provisió de constrenyiment.1. En la notificació de la provisió de constrenyiment han de constar, com a mínim, les dades següents:

a) Lloc d'ingrés del deute i del recàrrec.

b) Repercussió de les costes del procediment.

c) Possibilitat de sol·licitar ajornament o fraccionament de pagament.

d) Indicació expressa que la suspensió del procediment es produirà en els casos i condicions previstos a la normativa vigent.

e) Recursos que procedeixin contra la provisió de constrenyiment, òrgans davant els quals es puguin interposar i termini per a la seva interposició.

2. La manca de notificació de la provisió de constrenyiment, és motiu d'impugnació dels actes que es produeixin en el decurs del procediment executiu.

Art. 134è. Oposició a la provisió de constrenyiment. Contra la provisió de constrenyiment només són admissibles els motius d'oposició següents:

a) Extinció total del deute o prescripció del dret a exigir el pagament.

b) Sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació en període voluntari i altres causes de suspensió del procediment de recaptació.

c) Falta de notificació de la liquidació.

- d) Anul·lació de la liquidació.
- e) Error o omissió en el contingut de la provisió de constrenyiment que impedeixi la identificació del deutor o del deute objecte de constrenyiment.

Art. 135è. Conservació d'actuacions. 1. Quan es declari la nul·litat de determinades actuacions del procediment de constrenyiment s'ha de disposar la conservació de les no afectades per la causa de nul·litat.

2. L'anul·lació dels recàrrecs o altres components del deute tributari diferents de la quota o de les sancions, no afecta la validesa de les actuacions realitzades en el decurs del procediment de constrenyiment respecte els components del deute tributari o sancions no anul·lats.

Art. 136è. Acumulació de deutes. L'Institut Municipal d'Hisenda pot acumular, a fi de seguir un mateix procediment d'embargament, els deutes d'un mateix deutor incursos en via de constrenyiment.

Això no obstant, quan les necessitats del procediment ho exigeixin es podrà procedir a la segregació dels deutes acumulats.

Art. 137è. Costes del procediment. El deutor ha de satisfer les costes del procediment de constrenyiment.

A més de les enumerades a l'article 113è del Reglament general de recaptació, les despeses de notificació i publicació en butlletins oficials o en premsa, tenen la consideració de costes del procediment, perquè són despeses que la mateixa execució exigeix i requereix.

Art. 138è. Suspensió. 1. El procediment de constrenyiment s'inicia i s'impulsa d'ofici en tots els seus tràmits i només se suspèn com a conseqüència de la presentació d'un recurs i la prestació d'alguna de les garanties previstes a l'article 190è d'aquesta Ordenança.

2. No s'ha de presentar cap garantia quan l'interessat demostrí que s'ha produït en perjudici seu, error material, aritmètic o de fet en la determinació del deute o que ha estat ingressat, condonat, compensat o suspès o que ha prescrit el dret de l'Administració a exigir-ne el pagament.

Art. 139è. Execució de garanties. Si el deute es troba garantit mitjançant un aval, una penyora, una hipoteca o qualsevol altra garantia personal o real i resulta no pagat en el termini corresponent, s'ha de procedir, en primer lloc, a executar la corresponent garantia, a través del procediment de constrenyiment, establert a l'article 74è del Reglament general de recaptació.

Art. 140è. Embargament de béns. 1. Transcorregut el termini fixat en la provisió de constrenyiment sense que s'hagi fet l'ingrés requerit, el gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda ha d'ordenar l'embargament de béns i drets, amb respecte sempre al principi de proporcionalitat, en quantitat suficient per a cobrir l'import del deute no ingressat, els recàrrecs del període executiu, els interessos i les costes del procediment de constrenyiment.

2. A requeriment dels serveis de recaptació, l'obligat tributari ha de facilitar una relació dels béns i drets integrants del seu patrimoni en quantia suficient per cobrir l'import del deute tributari.

Art. 141è. Quantia i prelació de béns a embargar. 1. Si l'Administració tributària municipal i l'obligat al pagament no han acordat un altre ordre diferent, s'han d'embargar els béns de l'obligat tenint en compte la facilitat més gran de la seva alienació i l'onerositat menor d'aquesta operació per a l'obligat.

2. Si els criteris anteriors són d'aplicació impossible o molt difícil, els béns s'han d'embargar en l'ordre següent:

- a) Diners en efectiu o en comptes oberts en entitats de crèdit.
- b) Crèdits, efectes, valors i drets realitzables a l'acte o a curt termini.
- c) Sous, salaris i pensions.
- d) Béns immobles.
- e) Interessos, rendes i fruits de tota espècie.
- f) Establiments mercantils o industrials.
- g) Metalls preciosos, pedres fines, joieria, orfebreria i antiguitats.
- h) Béns mobles i semovents.
- i) Crèdits, efectes, valors i drets realitzables a llarg termini.

3. Seguint l'ordre anterior, s'han d'embargar successivament els béns i drets coneguts en aquell moment per l'Administració tributària municipal, fins que s'entengui que el deute ha quedat cobert. En tot

cas, s'han d'embargar en darrer lloc els béns per a l'embargament dels quals sigui necessària l'entrada en el domicili del deutor.

A sol·licitud del deutor, es pot alterar l'ordre de l'embargament si els béns que ell fixi garanteixen amb la mateixa eficàcia i rapidesa el cobrament del deute que aquells béns que preferentment haurien de ser embargats, tot això sempre que no es produeixi cap perjudici contra tercers.

4. No s'han d'embargar els béns o drets declarats inembargables amb caràcter general per les lleis, ni aquells la realització dels quals s'estimi que resultarien insuficients per a la cobertura del cost que la realització generaria.

5. Els procediments d'embargament s'han d'efectuar d'acord amb allò que preveu el Reglament general de recaptació.

Art. 142è. Diligència d'embargament i anotació preventiva. 1. Cada actuació d'embargament s'ha de documentar en diligència, que s'ha de notificar a la persona amb qui s'entengui l'esmentada actuació.

Efectuat l'embargament dels béns o drets, la diligència s'ha de notificar a l'obligat tributari i, si s'escau, al tercer titular, posseïdor o dipositari dels béns si no s'haguessin dut a terme les actuacions amb ells, com també al cònjuge de l'obligat tributari quan els béns embargats siguin de guanys, i als seus copropietaris o cotitulars.

2. Si els béns embargats fossin inscriptibles en un registre públic, l'Administració tributària municipal té dret que es practiqui l'anotació preventiva d'embargament en el registre corresponent, en els termes de l'article 170è.2 de la Llei general tributària.

3. Contra la diligència d'embargament només són admissibles els motius d'oposició següents:

- a) Extinció del deute o prescripció del dret a exigir el pagament.
- b) Manca de notificació de la provisió de constreyniment.
- c) Incompliment de les normes reguladores de l'embargament contingudes a la Llei general tributària.
- d) Suspensió del procediment de recaptació.

Art. 143è. Embargaments de béns o drets en entitats de crèdit o de dipòsit.

1. Quan l'Administració tributària municipal tingui coneixement de l'existència de fons, valors, títols o altres béns lliurats o confiats a una determinada oficina d'una entitat de crèdit o una altra persona o entitat dipositària, pot disposar-ne l'embargament en la quantia que escaigui. En la diligència d'embargament s'ha d'identificar el bé o dret conegut per l'Administració actuant, però l'embargament es pot estendre, sense necessitat d'identificació prèvia, a la resta dels béns o drets existents en aquella persona o entitat. Si de la informació subministrada per la persona o entitat dipositària en el moment de l'embargament es dedueix que els fons, valors, títols o altres béns existents no són homogenis o que el seu valor excedeix de l'import assenyalat a l'article 140.1 de la present Ordenança, l'òrgan de recaptació ha de concretar els que han de quedar embargats.

2. Quan els fons o valors es trobin dipositats en comptes a nom de dos o més titulars, s'ha d'embargar la part corresponent a l'obligat tributari. En cas de comptes de titularitat indistinta amb solidaritat activa davant el dipositari o de titularitat conjunta mancomunada, el saldo es presumeix dividit en parts iguals, llevat que es provi una titularitat material diferent.

3. Quan en el compte afectat per l'embargament es faci habitualment el cobrament de sous, salaris o pensions, s'han de respectar les limitacions establertes a la vigent Llei d'enjudiciament civil, mitjançant la seva aplicació sobre l'import que hagi de considerar-se sou, salari o pensió del deutor. A aquests efectes es considera sou, salari o pensió, l'import ingressat en l'esmentat compte per aquest concepte el mes en què es practiqui l'embargament o, si això no és possible, el mes anterior.

Art. 144è. Alienació dels béns embargats. 1. El gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda ha d'acordar l'alienació dels béns embargats mitjançant subhasta per tal de cobrir el deute perseguit, recàrrec, interessos i costes del procediment, evitant si fos possible, la venda d'aquells béns de valor notòriament superior al deute, sense perjudici de poder autoritzar l'alienació dels que siguin necessaris. Així mateix, aprovarà les condicions que han de regir l'alienació.

2. L'acord d'alienació s'ha de notificar a l'obligat al pagament, al seu cònjuge si es tracta de béns de guanys o de l'habitatge habitual, als creditors hipotecaris o pignoratius, als copropietaris i dipositaris i, en general, a tota persona titular de dret inscrit en el registre públic corresponent, amb posterioritat al dret de l'Ajuntament.

3. L'acord d'alienació únicament pot impugnar-se si les diligències d'embargament han estat notificades segons allò que disposa l'apartat 3r de l'article 112è de la Llei general tributària. En aquest cas, contra l'acord d'alienació només són admissibles els motius d'impugnació contra les diligències

d'embargament a què fa referència l'apartat 3r de l'article 170è de l'esmentada Llei 58/2003 i l'apartat 3r de l'article 142è de la present Ordenança.

4. L'Administració tributària municipal no pot procedir a l'alienació dels béns i drets embargats en el curs del procediment de constrenyiment fins que l'acte de liquidació del deute tributari executat sigui ferm, llevat dels supòsits de força major, béns alterables i béns en els quals hi hagi un risc de pèrdua imminent de valor o quan l'obligat tributari en sol·liciti de manera expressa l'alienació.

5. La subhasta pública que s'efectuarà per mitjans electrònics, és el procediment ordinari d'alienació dels béns i drets embargats i s'ha de desenvolupar d'acord amb les previsions de l'article 104è i 104 bis del Reglament general de recaptació.

La Mesa de la subhasta estarà composta per un president, un secretari i fins un màxim de tres vocals.

El President és el gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda, el qual pot delegar les seves atribucions.

El Secretari és el secretari delegat de l'Institut Municipal d'Hisenda.

En tot cas, forma part de la Mesa com a vocal, l'Interventor general de l'Ajuntament o persona en qui delegui.

La resta dels vocals han de ser designats pel gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda d'entre el personal de l'Institut.

6. L'alienació per concurs o per adjudicació directa només és procedent en els supòsits previstos als articles 106è i 107è del Reglament general de recaptació.

7. En qualsevol moment anterior a l'emissió de la certificació de l'acta d'adjudicació dels béns, o, en el seu cas, al de l'atorgament de l'escriptura pública de venda l'Administració tributària municipal ha d'alliberar els béns embargats si l'obligat extingeix el deute tributari i les costes del procediment de constrenyiment.

8. A l'anunci de la subhasta de béns embargats ha de constar les condicions de la subhasta.

9. El procediment de constrenyiment pot concloure amb l'adjudicació de béns a l'Ajuntament quan es tracti de béns immobles o béns mobles, l'adjudicació dels quals pugui interessar a l'Administració tributària municipal i no s'hagin adjudicat en el procediment d'alienació.

Art. 145è. Finalització del procediment de constrenyiment. 1. El procediment de constrenyiment finalitza:

a) Amb el pagament de la quantitat deguda a què fa referència l'apartat 1r de l'article 140è d'aquesta Ordenança.

b) Amb l'acord que declari el crèdit total o parcialment incobrable, un cop declarats fallits tots els obligats al pagament.

c) Amb l'acord d'haver quedat extingit el deute per qualsevol altra causa.

2. En els casos en què s'hagi declarat el crèdit incobrable, el procediment de constrenyiment s'ha de reprendre, dins el termini de prescripció, quan es tingui coneixement de la solvència d'algun obligat al pagament.

Secció 6a: Declaració de crèdits incobrables

Art. 146è. Concepte. Són crèdits incobrables els que no poden fer-se efectius en el procediment de recaptació pel fet de declarar-se fallits els deutors principals i els responsables solidaris i, dirigida l'acció de cobrament envers els responsables subsidiaris, aquests no existeixen o resulten també fallits.

Art. 147è. Procediment.1. S'ha de justificar la inexistència de béns o drets embargables o realitzables dels deutors principals i dels responsables solidaris.

2. Una vegada declarats fallits els deutors principals i els responsables solidaris, s'ha d'investigar l'existència de responsables subsidiaris. Si no hi ha responsables subsidiaris, o si aquests responsables resulten fallits, el crèdit es declara incobrable per l'alcalde.

Art. 148è. Efectes.1. La declaració de crèdit incobrable no produeix immediatament l'extinció del deute, sinó exclusivament la baixa provisional en els crèdits corresponents.

2. La declaració de deutors fallits, en cas de persones físiques o jurídiques inscrites en el Registre Mercantil, s'ha de comunicar mitjançant una ordre d'anotació al Registre, a l'efecte d'allò que estableix l'article 62è del Reglament general de recaptació. Aquest Registre queda obligat a comunicar a l'Administració tributària municipal qualsevol acte relatiu a l'entitat deutora que sigui presentat a inscripció,

a fi i efecte de fer possible la rehabilitació dels crèdits declarats incobrables.

Art. 149è. Baixes per referència. Si un deutor ha estat declarat fallit i no hi ha altres obligats que hagin de respondre del deute, els crèdits que contra aquest deutor tinguin venciment posterior a la corresponent declaració s'han de considerar vençuts i s'han de donar de baixa de la comptabilitat, per referència a la declaració esmentada.

Art. 150è. Revisió d'insolvència i rehabilitació de crèdits incobrables.1. L'Administració tributària municipal ha de vetllar per tal de detectar la possible solvència sobrevinguda dels obligats al pagament declarats fallits.

2. En el cas que sobrevingui aquesta circumstància, i si no hi ha prescripció dels deutes, s'ha de procedir a la rehabilitació dels crèdits no cobrats. Per tant, s'ha de tornar a obrir el procediment de constrenyiment i s'ha de practicar una nova liquidació dels crèdits donats de baixa, a fi i efecte que siguin emesos els títols executius corresponents en la mateixa situació de cobrament en què es trobaven en el moment de fer la declaració de fallida.

Art. 151è. Baixes d'ofici. L'Alcaldia, d'acord amb criteris d'eficiència en la utilització dels recursos disponibles, pot determinar les actuacions concretes que s'han de tenir en compte per tal de justificar la declaració de crèdit incobrable, i disposar la no-liquidació o, si escau, l'anul·lació i baixa en la comptabilitat de les liquidacions, en consideració al seu origen i naturalesa i quan resultin de deutes inferiors a la quantitat que s'estimi i fixi insuficient per a la cobertura del cost de l'exacció i recaptació respectives.

Secció 7a: Concurrencia de procediments

Art. 152è. Procediments. En els supòsits en què s'hagin de fer valer els crèdits de l'Administració tributària municipal en procediments concursals, liquidacions per la Comissió liquidadora d'entitats asseguradores i qualsevol altre procés d'execució singular o universal, judicial o no judicial, del patrimoni d'un deutor a l'Administració tributària municipal, la preferència per a l'execució dels béns travats en el procediment es determinarà d'acord amb les regles establertes a l'article 164è de la Llei general tributària, i 123è del Reglament general de recaptació.

Art. 153è. Convenis. El caràcter privilegiat dels crèdits tributaris atorga a l'Administració tributària municipal el dret d'abstenció en els procediments concursals. No obstant això, l'Administració tributària municipal pot subscriure acords o convenis en els procediments concursals a través dels òrgans i amb els límits següents:

- a) El/la gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda, quan l'import del deute no superi els 60.000 €
- b) El/la president/ta de l'Institut Municipal d'Hisenda, quan l'import del deute excedeixi els 60.000 € i no superi els 600.000 €
- c) La Comissió de govern municipal quan l'import del deute excedeixi els 600.000 € i no superi els 3.000.000€
- d) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona, quan el deute superi els 3.000.000 €

Capítol X

INFRACCIONS I SANCIONS TRIBUTÀRIES

Secció 1a: Disposicions Generals

Art. 154è. Principis de la potestat sancionadora en matèria tributària. La potestat sancionadora en matèria tributària s'ha d'exercir d'acord amb els seus principis reguladors en matèria administrativa, amb les especialitats establertes a la Llei general tributària.

En particular són aplicables els principis de legalitat, tipicitat, responsabilitat, proporcionalitat i no concurrència regulats als articles 178è i 180è de la Llei general tributària.

El principi d'irretroactivitat s'ha d'aplicar amb caràcter general. Això no obstant, les normes que regulen les infraccions i sancions tributàries tenen efectes retroactius respecte dels actes que no siguin fermes, quan la seva aplicació resulti més favorable per a l'interessat.

Art. 155è. Subjectes responsables de les infraccions i sancions tributàries. 1. Són subjectes infractors les persones físiques, jurídiques i les entitats esmentades a l'apartat 4t de l'article 18è d'aquesta Ordenança que efectuïn les accions o omissions tipificades com a infraccions a les lleis.

2. El subjecte infractor té la consideració de deutor principal en relació amb la declaració de responsabilitat, a què fa referència l'apartat 1 de l'article 25è d'aquesta Ordenança.

3. La concurrència de diversos subjectes infractors en la realització d'una infracció tributària determina que quedin solidàriament obligats davant l'Administració al pagament de la sanció.

4. Han de respondre solidàriament del pagament de les sancions tributàries, derivades o no d'un deute tributari, les persones o entitats que es trobin en els supòsits del paràgraf a) i c) de l'apartat 2n i de l'apartat 3r de l'article 26è d'aquesta Ordenança, en els termes que estableix l'article esmentat.

5. Han de respondre subsidiàriament del pagament de les sancions tributàries les persones o entitats que estiguin en els supòsits dels paràgrafs a), e) i f) de l'article 27è d'aquesta Ordenança, en els termes que estableix l'article esmentat.

6. Les sancions tributàries no es transmeten als hereus i legataris de les persones físiques infractores. Les sancions tributàries per infraccions comeses per les societats i entitats dissoltes s'han de transmetre als seus successors en els termes que preveu l'article 24è d'aquesta Ordenança.

Art. 156è. Infraccions tributàries: concepte i classes. 1. Són infraccions tributàries les accions i omissions doloses o culposes, amb qualsevol grau de negligència, que estiguin tipificades i sancionades per la Llei general tributària o per una altra llei.

2. Les infraccions tributàries es classifiquen en lleus, greus i molt greus. Cada infracció tributària s'ha de qualificar de forma unitària en lleu, greu o molt greu, en atenció als criteris de qualificació com l'ocultació de dades a l'Administració tributària municipal i la utilització de mitjans fraudulents, entre d'altres.

S'entén que existeix ocultació de dades a l'Administració tributària municipal quan no es presentin declaracions o les presentades incloguin fets i operacions inexistents o amb imports falsos o en les quals s'ometin totalment o parcialment, operacions, rendes, productes o qualsevol altra dada que incideixi en la determinació del deute tributari, sempre que la incidència del deute derivat de l'ocultació sigui superior al 10% de la base de la sanció.

Es consideren mitjans fraudulents les anomalies substancials en la comptabilitat i en els llibres i registres; l'ús de factures, justificants i altres documents falsos o falsejats, sempre que la seva incidència sigui superior al 10% de la base de la sanció i la utilització de persones o entitats interposades.

Art. 157è. Sancions tributàries: classes, graduació i no concurrència. 1. Les infraccions tributàries se sancionen mitjançant la imposició de sancions pecuniàries, les quals poden consistir en multa fixa o proporcional, i de sancions no pecuniàries de caràcter accessori, establertes en l'article 186è de la Llei general tributària, com:

- a) Pèrdua de la possibilitat d'obtenir subvencions i ajuts públics.
- b) Pèrdua del dret a aplicar-se beneficis i incentius fiscals de caràcter rogat.
- c) Prohibició de contractar amb l'Administració municipal.

2. Les sancions tributàries es graduen tenint en compte els següents criteris o circumstàncies, que són aplicables simultàniament:

a) Comissió repetida d'infraccions tributàries, que s'entén que existeix quan el subjecte infractor hagi estat sancionat, dins dels 4 anys anteriors i per resolució administrativa ferma, per una infracció de la mateixa naturalesa, considerant-se que tenen igual naturalesa les infraccions previstes en un mateix article del capítol III del títol IV de la Llei general tributària, llevat de les infraccions incloses en els articles 191è, 192è i 193è, totes les quals s'entenen de la mateixa naturalesa.

Quan es doni aquesta circumstància, la sanció mínima s'ha d'incrementar en els percentatges següents:

Sanció per infracció lleu: 5%.

Sanció per infracció greu: 15%.

Sanció per infracció molt greu: 25%.

b) El perjudici econòmic per a l'Administració tributària municipal es determina pel percentatge resultant de la relació entre la base de la sanció i la quantia total que s'hagués hagut d'ingressar o l'import de la devolució obtinguda. Quan es doni aquesta circumstància, la sanció mínima s'ha d'incrementar en els percentatges següents:

Perjudici econòmic superior al 10% i inferior o igual al 25%: 10%.

Perjudici econòmic superior al 25% i inferior o igual al 50%: 15%.

Perjudici econòmic superior al 50% i inferior o igual al 75%: 20%.

Perjudici econòmic superior al 75%: 25%.

c) Acord o conformitat de l'interessat, en la forma prevista en l'article següent.

3. Si l'Administració tributària municipal considera que la infracció pot ser constitutiva de delictes contra la Hisenda Pública ho ha de comunicar a la jurisdicció competent i quedant suspès el procediment administratiu fins que resolgui l'autoritat judicial.

La realització de diverses accions o omissions constitutives de diverses infraccions fa possible la imposició de les sancions que corresponguin per totes aquestes infraccions, però quan l'acció o omissió s'aplica com a criteri per a la graduació o qualificació de la infracció, no pot ésser sancionada com a infracció independent.

Les sancions són compatibles amb els interessos de demora i amb els recàrrecs del període executiu.

Art. 158è. Reducció de les sancions. 1. La quantia de les sancions pecuniàries previstes als articles 161è a 165è d'aquesta Ordenança es redueix en els percentatges i supòsits següents:

a) Un 50%, en els casos d'actes amb acord.

b) Un 30%, en els supòsits de conformitat.

2. L'import de la reducció practicada conforme a allò establert a l'apartat anterior s'exigeix sense cap més requisit que la notificació a l'interessat, quan concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) En els casos establerts al paràgraf a) de l'apartat anterior, quedarà sense efecte la reducció i s'exigirà aquest import, quan s'hagi interposat contra la regularització o la sanció el corresponent recurs contenciós administratiu o, en el cas que s'hagi presentat aval o certificat d'assegurança de caució en substitució del dipòsit, quan no s'ingressin les quantitats derivades de l'acta amb acord en el període voluntari o en el termini o terminis fixats en l'acord d'ajornament o fraccionament que s'hagués concedit per l'Administració tributària municipal, amb garantia d'aval o certificat d'assegurança de caució.

b) En els supòsits establerts al paràgraf b) de l'apartat anterior, quedarà també sense efecte i s'exigirà aquest import, quan s'hagi interposat recurs o reclamació contra la regularització. S'entén que existeix conformitat en el procediment d'inspecció si hi ha acta de conformitat i en els procediments de verificació de dades i comprovació limitada, sempre que la liquidació no sigui objecte de recurs o reclamació, llevat que es requereixi conformitat expressa.

3. L'import de la sanció en els supòsits de conformitat, una vegada aplicada en el seu cas, la reducció per conformitat del 30%, es reduirà en el 25% quan s'ingressi l'import en període voluntari o en el termini o terminis fixats en l'acord d'ajornament o fraccionament que s'hagi concedit per l'Administració tributària municipal amb garantia d'aval o certificat d'assegurança de caució i que l'obligat al pagament hagués sol·licitat amb anterioritat a la finalització del període voluntari, sempre que no s'hagi interposat recurs o reclamació contra la liquidació o la sanció.

Art. 159è. Extinció de la responsabilitat derivada de les infraccions i de les sancions. 1. La responsabilitat derivada de les infraccions tributàries s'extingeix per la mort del subjecte infractor i pel transcurs del termini de prescripció per a la imposició de les corresponents sancions. El termini de prescripció per imposar sancions tributàries serà de 4 anys i començarà a comptar-se des del moment en què es varen cometre les corresponents infraccions. Aquesta prescripció s'aplicarà d'ofici per l'Administració tributària municipal, sense necessitat que la invoqui l'interessat.

2. Les sancions tributàries s'extingeixen pel pagament o compliment, prescripció del dret per exigir el seu pagament, compensació i per la mort de tots els obligats a satisfer-les.

Secció 2a: Classificació de les infraccions i sancions tributàries

Art. 160è. Classificació de les infraccions tributàries. Es consideren infraccions tributàries:

a) Deixar d'ingressar dins el termini establert, la totalitat o part del deute tributari que hagi de resultar de la correcta autoliquidació del tribut.

b) No presentar de manera completa i correcta les declaracions i documents necessaris per a la pràctica de les liquidacions.

c) L'obtenció indeguda de devolucions derivades de la normativa de cada tribut.

d) Sol·licitar indegudament devolucions derivades de la normativa de cada tribut, beneficis o incentius fiscals, mitjançant l'omissió de dades rellevants o la inclusió de dades falses.

e) No presentar dins de termini, autoliquidacions o declaracions sense que d'això es derivi perjudici econòmic.

f) Presentar de forma incompleta o incorrecta autoliquidacions o declaracions sense perjudici

econòmic.

g) Contestar o presentar de forma incorrecta requeriments individualitzats d'informació o declaracions d'informació exigides amb caràcter general.

h) Incompliment de les obligacions de comunicar el domicili fiscal i d'utilitzar el número d'identificació fiscal o altres números o codis.

i) La resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària municipal.

j) Les altres assenyalades en les lleis.

Art. 161è. Infracció tributària per deixar d'ingressar, dins el termini establert, la totalitat o part del deute tributari que hagi de resultar d'una autoliquidació.

1. Constitueix infracció tributària no ingressar, dins el termini establert en l'article 43è de la present Ordenança, la totalitat o part del deute tributari que hagi de resultar de la correcta autoliquidació del tribut.

Aquesta infracció és lleu, greu o molt greu, segons l'existència d'ocultació i/o la concurrència de mitjans fraudulents. La base de la sanció és la quantitat no ingressada en l'autoliquidació com a conseqüència de la comissió de la infracció.

2. La infracció tributària és lleu en els supòsits següents:

a) Quan la base de la sanció sigui igual o inferior a 3.000 euros.

b) Quan, tot i que la base de la sanció sigui superior a aquesta xifra, no existeixi ocultació.

c) En tot cas, quan, sense previ requeriment, la manca d'ingrés hagi estat regularitzada per l'obligat tributari en una autoliquidació presentada amb posterioritat al termini de pagament, sense complir els requisits establerts en l'article 27è.4 de la Llei general tributària per a l'aplicació dels recàrrecs per declaració extemporània sense requeriment previ, que són els consistents en identificar expressament el període impositiu a que es refereix la regularització i contenir únicament les dades relatives a aquest període.

3. La infracció tributària és greu:

a) Quan la base de la sanció sigui superior a 3.000 euros i existeixi ocultació.

b) Quan, sigui quina sigui la base de la sanció, s'hagin utilitzat documents falsos o falsejats o una incorrecta comptabilitat, sense que aquests fets constitueixin mitjans fraudulents.

4. La infracció tributària és molt greu quan s'hagin utilitzat mitjans fraudulents.

5. Aquestes infraccions se sancionen amb multa pecuniària del 50%, del 50 al 100% o del 100 al 150% de la quantitat no ingressada, segons que la infracció sigui lleu, greu o molt greu, graduant-se en aquests dos últims supòsits mitjançant l'increment del percentatge mínim d'acord amb els criteris de comissió repetida i perjudici econòmic als quals es refereix l'article 157è.2 d'aquesta Ordenança.

Art. 162è. Infracció tributària pel fet de no presentar de forma completa i correcta les declaracions o documents necessaris per a la pràctica de les liquidacions. 1. Constitueix infracció tributària l'incompliment de l'obligació de presentar de manera completa i correcta les declaracions i documents necessaris perquè l'Administració tributària municipal pugui practicar la liquidació dels tributs que no s'exigeixin per autoliquidació.

2. Aquesta infracció és lleu, greu o molt greu, d'acord amb els mateixos criteris establerts en l'article precedent. Es considera com a base de la sanció la quantia de la liquidació, quan no s'hagi presentat declaració, o la diferència entre el resultat de la liquidació adequada i la que hagi procedit d'acord amb les dades declarades.

3. Les sancions corresponents a aquestes infraccions, com també la seva quantia i graduació, són les mateixes de l'article precedent.

Art. 163è. Infracció tributària per l'obtenció indeguda de devolucions derivades de la normativa de cada tribut. 1. Aquesta infracció és lleu, greu o molt greu d'acord amb els mateixos criteris assenyalats en l'article 161è d'aquesta Ordenança, i es considerarà base de la sanció la quantitat tornada indegudament com a conseqüència de la comissió de la infracció.

2. Les sancions a aquestes infraccions, la seva quantia i graduació seran les assenyalades en l'esmentat article d'aquesta Ordenança.

Art. 164è. Infracció tributària per sol·licitar indegudament devolucions. 1. Constitueix infracció tributària la sol·licitud indeguda de devolucions derivades de la normativa de cada tribut mitjançant l'omissió de dades rellevants o la inclusió de dades falses en autoliquidacions, comunicacions o sol·licituds, sense que s'hagin obtingut les devolucions.

2. Aquesta infracció tributària és greu i se sanciona amb multa pecuniària proporcional del 15% de la quantitat indegudament sol·licitada.

Art. 165è. Infracció tributària per la sol·licitud indeguda de beneficis o incentius fiscals. 1. Constitueix infracció tributària la sol·licitud indeguda de beneficis o incentius fiscals mitjançant l'omissió de dades rellevants o la inclusió de dades falses sense que els esmentats beneficis o incentius s'hagin obtingut, i sempre que no sigui procedent imposar al mateix subjecte sanció per alguna de les infraccions previstes en els articles 161è, 162è i 164è d'aquesta Ordenança.

2. Aquesta infracció és greu i se sanciona amb multa pecuniària fixa de 300 euros.

Art. 166è. Infracció tributària per la manca de presentació, dins de termini, d'autoliquidacions o declaracions sense perjudici econòmic. 1. Constitueix infracció tributària no presentar, dins de termini, autoliquidacions o declaracions sempre que no s'hagi produït o no es pugui produir perjudici econòmic a l'Administració tributària municipal.

2. Aquesta infracció és lleu.

3. La sanció consisteix en multa pecuniària fixa de 200 euros.

La quantia de la sanció és de 400 euros, quan es tracti de declaracions censals o de comunicació de la designació de representant, quan ho exigeixi la normativa.

La sanció també consisteix en multa pecuniària fixa de 20 euros per cada dada o conjunt de dades referides a una mateixa persona o entitat que s'hagi hagut d'incloure en la declaració, amb un mínim de 300 euros i un màxim de 20.000 euros, quan es tracti de declaracions exigides en compliment de l'obligació de subministrar informació a què es refereixen els articles 93è i 94è de la Llei general tributària.

La sanció i els límits mínim i màxim es redueixen a la meitat si les autoliquidacions i declaracions es presenten fora de termini sense requeriment previ.

Si s'han realitzat requeriments, aquestes sancions són compatibles amb les establertes per resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària municipal.

Art. 167è. Infracció tributària per l'incompliment de l'obligació de comunicar el domicili fiscal. 1. Constitueix infracció tributària l'incompliment de l'obligació de comunicar el domicili fiscal o el seu canvi per les persones físiques que no realitzin activitats econòmiques.

2. Aquesta infracció és lleu i se sanciona amb multa pecuniària fixa de 100 euros.

Art. 168è. Infracció tributària per la presentació incorrecta d'autoliquidacions o declaracions sense que es produeixi perjudici econòmic. 1. Constitueix infracció tributària la presentació de forma incompleta, inexacta o amb dades falses d'autoliquidacions o declaracions, sempre que no hagi produït ni es pugui produir perjudici econòmic a l'Administració tributària municipal.

2. Aquesta infracció és greu i la seva sanció consisteix en multa pecuniària fixa de 150 euros, llevat que es tracti de declaracions censals, en què la sanció és de 250 euros.

Art. 169è. Infracció tributària per la contestació o presentació de forma incorrecta de requeriments individualitzats d'informació o declaracions d'informació exigides amb caràcter general. 1. Constitueix infracció tributària la contestació o presentació de forma incompleta, inexacta o amb dades falses dels requeriments individualitzats d'informació o declaracions exigides amb caràcter general en el compliment de l'obligació de subministrament d'informació a què es refereixen els articles 93è i 94è de la Llei general tributària.

2. Aquesta infracció és greu i se sanciona de la manera següent:

a) Quan la informació no tingui per objecte dades expressades en magnituds monetàries, la sanció consisteix en multa pecuniària fixa de 200 euros per cada dada o conjunt de dades referides a una mateixa persona o entitat omesa, inexacta o falsa.

b) Quan la informació sigui sobre dades expressades en magnituds monetàries, la sanció consisteix en multa proporcional de fins el 2% de l'import de les operacions no declarades o declarades incorrectament.

Quan l'import no declarat representi un percentatge igual o inferior al 10% de l'import de les operacions que es van haver de declarar, s'ha d'imposar una multa pecuniària fixa de 500 euros.

En els supòsits en què el percentatge no declarat fos superior al 10, 25, 50 o 75 per cent, la sanció és una multa pecuniària proporcional del 0,5, 1, 1,5 o 2 per cent de l'import de les operacions no declarades o declarades incorrectament, respectivament.

Aquesta sanció, en el cas de comissió repetida de infraccions tributàries, es gradua incrementant la

quantia resultant en un 100%.

Art. 170è. Infracció tributària per incompliment de les obligacions d'utilització del número de identificació fiscal o d'altres números o codis. 1. Constitueix infracció tributària l'incompliment de les obligacions relatives a la utilització del número d'identificació fiscal i d'altres números o codis establerts en la normativa tributària i, especialment, la referència cadastral dels béns immobles.

2. Aquesta infracció és lleu i se sanciona amb multa pecuniària fixa de 150 euros, llevat dels casos en què es tracti de l'incompliment de la utilització del número d'identificació fiscal per les entitats de crèdit en els comptes i operacions o en el lliurament o abonament dels xecs al portador, supòsits en els quals la infracció és greu i se sanciona d'acord amb l'article 202è.2 de la Llei general tributària.

Art. 171è. Infracció tributària per resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària municipal. 1. Es produeix resistència, obstrucció, excusa o negativa quan el subjecte infractor, degudament notificat a l'efecte, realitza actuacions amb tendència a dilatar, entorpir o impedir les actuacions de l'Administració tributària municipal en relació amb el compliment de les seves obligacions.

Entre d'altres, constitueixen resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària municipal les conductes següents:

a) No facilitar l'examen de documents, informes, antecedents, llibres, registres, fitxers, factures, justificants, assentaments de comptabilitat, arxius informàtics i qualsevol altra dada amb transcendència tributària.

b) No atendre algun requeriment degudament notificat.

c) No comparèixer en el lloc i temps assenyalats, llevat l'existència de causa justificada.

d) Prohibir indegudament als funcionaris de l'Administració tributària municipal l'entrada en locals o finques o el reconeixement de locals, maquinària, instal·lacions i explotacions relacionades amb les obligacions tributàries.

e) Les coaccions als funcionaris de l'Administració tributària municipal.

2. Aquesta infracció es qualifica de greu i la seva sanció consisteix en multa pecuniària fixa de 150 euros, llevat que sigui d'aplicació allò que es preveu en els apartats següents.

3. Quan la resistència, obstrucció, excusa o negativa a l'actuació de l'Administració tributària municipal consisteixi a desatendre, dins de termini, requeriments diferents als que es preveuen en els apartats següents, la sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 150, 300 o 600 euros, segons que s'hagi incomplert el requeriment per primera, segona o tercera vegada.

4. Quan es tracti de conductes contingudes en les lletres a) i d) de l'apartat 1r, o de l'incompliment del deure de comparèixer per persones o entitats que realitzin activitats econòmiques, o del deure d'aportació d'informació dels articles 93è i 94è de la Llei general tributària, la sanció consisteix en:

a) Si no es compareix o no es facilita l'actuació administrativa o la informació exigida en el termini assenyalat en el primer requeriment, la multa és de 300 euros.

b) Quan s'incompleixi el segon requeriment, la multa és de 1.500 euros.

c) En cas d'incompliment del tercer requeriment, la sanció consisteix en multa proporcional fins al 2% de la xifra de negocis del subjecte infractor en l'any natural anterior al de la comissió de la infracció, amb un mínim de 10.000 i un màxim de 400.000 euros. Però si es tracta de l'incompliment de l'obligació de subministrament d'informació dels articles 93è i 94è de la Llei general tributària, la multa proporcional s'eleva fins al 3% de la xifra de negocis, amb un mínim de 15.000 i un màxim de 600.000 euros. Aquesta multa proporcional es gradua d'acord amb el que estableix l'article 203è de la Llei esmentada. En tot cas, si es dona compliment total al requeriment abans de l'acabament del procediment, la sanció és de 6.000 euros.

5. Quan la resistència, obstrucció, excusa o negativa es refereixi al trencament de les mesures cautelars, la sanció consisteix en multa pecuniària proporcional fins al 2% de la xifra de negocis del subjecte infractor en l'any natural anterior a aquell en què es va produir la infracció, amb un mínim de 3.000 euros.

Secció 3a: Procediment sancionador en matèria tributària

Art. 172è. Regulació i competència. 1. El procediment sancionador en l'àmbit tributari local es regula per la Llei general tributària i el Reglament general del règim sancionador tributari i, supletòriament, per les normes reguladores del procediment sancionador en matèria administrativa.

2. Són òrgans competents per a la imposició de sancions:

- a) L'alcalde, o l'òrgan en qui delegui, quan es tracti de sancions no pecuniàries, a les quals es refereix l'article 157è.1 d'aquesta Ordenança.
- b) En els altres supòsits, l'òrgan competent per a liquidar o l'òrgan superior immediat de la unitat administrativa que ha proposat l'inici del procediment sancionador.

Art. 173è. Procediment per a la imposició de sancions tributàries. 1. El procediment sancionador en matèria tributària local es tramita de forma separada als d'aplicació de tributs, llevat que es tracti d'actes amb acord i d'aquells en què l'obligat tributari hagi renunciat a la tramitació separada.

En les actes amb acord o quan l'obligat tributari hagi renunciat a la tramitació separada, les qüestions relatives a la infracció s'han d'analitzar en el procediment d'aplicació del tribut, sense perjudici que cada procediment finalitzi amb acte resolutori diferent.

La renúncia s'ha de fer mitjançant manifestació expressa, que s'ha de formular:

a) En el procediment d'aplicació dels tributs, abans de la notificació de la proposta de resolució, amb excepció de dos supòsits:

a') Quan l'òrgan encarregat de la tramitació del procediment d'aplicació dels tributs requereixi a l'obligat tributari perquè manifesti, en el termini de 10 dies, la seva renúncia a la tramitació separada del procediment sancionador que, si s'escau, pugui iniciar-se.

a'') Quan el procediment d'aplicació dels tributs s'iniciï amb la notificació de la proposta de resolució, també es pot renunciar a la tramitació separada en el termini concedit per efectuar al·legacions.

b) En el procediment d'inspecció, en el moment de la finalització del tràmit d'audiència prèvia a la subscripció de l'acta.

Els procediments sancionadors incoats com a conseqüència d'un procediment iniciat mitjançant declaració o d'un procediment de verificació de dades, comprovació o inspecció, no poden iniciar-se respecte a la persona o entitat que hagi estat objecte del procediment, un cop transcorregut el termini de 3 mesos des que s'hagi notificat o s'entengui notificada la corresponent liquidació o resolució.

2. Els procediments sancionadors garantiran als afectats per aquests procediments els drets següents:

a) A ser notificat dels fets que se li imputin, de les infraccions que aquests fets puguin constituir i de les sancions que, si s'escau, se li poguessin imposar, així com de la identitat de l'instructor, de l'autoritat competent per interposar la sanció i de la norma que atribueixi dita competència.

b) A formular al·legacions i utilitzar els mitjans de defensa admesos per l'ordenament jurídic que resultin procedents.

c) La resta de drets reconeguts per l'article 16è d'aquesta Ordenança.

3. En cas de tramitació separada, el procediment s'ha d'iniciar d'ofici mitjançant acord de l'òrgan competent per a resoldre d'acord amb el que disposa l'article anterior, resolució que ha de ser notificada a l'interessat.

4. Una vegada acabades les actuacions que procedeixin, s'ha de formular proposta de resolució, amb expressió dels fets i de la seva qualificació, la classe d'infracció i la sanció corresponent amb indicació dels criteris de graduació aplicats. Aquesta proposta s'ha de notificar a l'interessat i se li ha de posar de manifest l'expedient perquè, dins del termini de 15 dies, pugui al·legar el que consideri escaient i presentar els documents i proves que consideri oportunes.

Quan, a l'inici del procediment, l'òrgan competent tingui tots els elements que permetin formular la proposta d'imposició de sanció, aquesta s'ha d'incorporar a l'acord d'iniciació. Aquest acord s'ha de notificar a l'interessat, al qual se li ha de posar de manifest l'expedient als mateixos efectes assenyalats en el paràgraf anterior i se li ha de concedir un termini de 15 dies perquè al·legui el que consideri convenient amb l'advertència que, en cas de no formular al·legacions, ni aportar nous documents i proves, es podrà dictar resolució d'acord amb la proposta.

5. Quan els procediments sancionadors derivin de procediments de comprovació o investigació que realitzi la Inspecció d'Hisenda municipal, s'han d'iniciar pel funcionari actuari amb autorització de l'Inspector en cap. La tramitació i instrucció de la proposta de resolució pot encomanar-se a aquest funcionari o a un altre adscrit a la Inspecció, i la resolució de l'expedient correspon a l'Inspector en cap.

No obstant això, quan les sancions siguin no pecuniàries, el funcionari actuari ha de proposar la iniciació mitjançant una moció dirigida a l'Inspector en cap, el qual, si ho considera procedent, l'ha de remetre a l'òrgan competent per a acordar la iniciació i la seva resolució.

6. El procediment sancionador en matèria tributària ha de concloure en el termini màxim de 6 mesos a comptar des de la notificació de la comunicació d'inici del procediment. Quan havent estat iniciat el procediment sancionador, concorri en el procediment inspector del qual en porti causa alguna de les circumstàncies previstes en l'apartat 5 de l'article 150 de la Llei General Tributària, el termini per finalitzar el procediment sancionador s'ampliarà pel mateix període que resulti procedent d'acord amb allò disposat

en el mencionat apartat.

S'entendrà que el procediment finalitza en la data en que es notifiqui la resolució. A efectes d'entendre acomplerta l'obligació de notificar i computar el termini de resolució, seran aplicables les regles contingudes en l'apartat 2 de l'art. 104 de la Llei General Tributària.

Art. 174è. Suspensió de l'execució de les sancions.1. L'execució de les sancions tributàries se suspèn automàticament, sense necessitat d'aportar cap tipus de garantia, mitjançant la presentació del recurs en el termini establert, i sense que es puguin executar fins que siguin fermes en via administrativa. Aquesta suspensió s'aplica automàticament per l'Administració sense necessitat que el contribuïent ho sol·liciti.

No són exigibles interessos de demora pel temps que transcorri fins l'acabament del termini de pagament en període voluntari obert per la notificació de la resolució que exhaureixi la via administrativa.

2. Una vegada la sanció sigui ferma en via administrativa, els òrgans de recaptació no han de començar les actuacions del procediment de constrenyiment, mentre no acabi el termini per interposar recurs contenciós administratiu. Si durant aquest termini l'interessat comunica a l'òrgan esmentat la interposició del recurs, amb petició de suspensió i oferiment de garantia per garantir el deute, s'ha de mantenir la paralització del procediment mentre conservi la seva vigència i eficàcia la garantia aportada. El procediment s'ha de reprendre o suspendre segons la decisió que adopti l'òrgan judicial en la peça de suspensió.

Capítol XI

REVISIÓ D'ACTES EN LA VIA ADMINISTRATIVA

Secció 1a: Disposicions generals

Art. 175è. Contingut de la sol·licitud o de l'escrit d'iniciació.1. En els procediments que s'iniciïn a instància de l'interessat, la sol·licitud o l'escrit d'iniciació ha de contenir les dades següents:

- a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili de l'interessat. En el cas que s'actui mitjançant representant, s'hi ha d'incloure les seves dades complertes.
- b) Òrgan davant del qual es formula el recurs o se sol·licita l'inici del procediment.
- c) Acte administratiu o actuació que s'impugna o que és objecte de l'expedient, data en la qual es va dictar, número de l'expedient o clau alfanumèrica que identifiqui l'acte administratiu objecte d'impugnació i la resta de dades relatives l'acte objecte d'impugnació que es considerin convenients, així com la pretensió de l'interessat.
- d) Domicili que l'interessat assenyala als efectes de notificacions.
- e) Lloc, data i signatura de l'escrit o sol·licitud.
- f) Qualsevol altre establert en la normativa aplicable.

2. Si la sol·licitud o l'escrit d'iniciació no reuneix els requisits esmentats al paràgraf anterior, s'ha de requerir l'interessat per tal que, en un termini de 10 dies, comptats des del dia següent al de la notificació del requeriment, esmeni la falta o adjunti els documents preceptius amb indicació que la manca d'atenció al requeriment determinarà el desistiment de l'interessat i es procedirà a l'arxivament de les actuacions sense més tràmit.

3. La representació s'ha d'acreditar per qualsevol dels mitjans admesos en dret.

L'òrgan competent ha de concedir un termini de 10 dies, comptats des del dia següent al de la notificació del requeriment, per poder realitzar l'aportació o esmena del document que acrediti la representació. En el mateix termini, l'interessat pot ratificar l'actuació realitzada pel representant en el seu nom i aportar el document acreditatiu de la representació per actuacions posteriors.

Secció 2a: Procediments especials de revisió

Art. 176è. Declaració de nul·litat de ple dret. De conformitat amb allò que disposa l'article 110è de la Llei reguladora de les bases del règim local, la declaració de nul·litat de ple dret l'acordarà el Plenari del Consell Municipal. El procediment és l'establert pels articles 217è de la Llei general tributària i 4t a 6è del Reglament general de desenvolupament de la Llei 58/2003 general tributària en matèria de revisió d'actes en via administrativa. L'òrgan competent per tramitar l'expedient és el gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda. La declaració de nul·litat requereix el dictamen favorable de la Comissió Jurídica Assessora,

en els termes previstos a l'article 8è.3.c) de la Llei 5/2005, de 2 de maig, aprovada pel Parlament de Catalunya.

Art. 177è. Declaració de lesivitat d'actes anul·lables. D'acord amb allò disposat a l'article 16è n) de la Llei 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta Municipal de Barcelona, la declaració de lesivitat d'actes anul·lables s'ha d'acordar per la Comissió de Govern. El procediment és l'establert pels articles 218è de la Llei general tributària i 7è a 9è del Reglament general de desenvolupament de la Llei 58/2003 general tributària en matèria de revisió d'actes en via administrativa. L'òrgan competent per a tramitar l'expedient és el gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda. Correspon als Serveis Jurídics municipals l'emissió d'informe sobre la procedència que l'acte sigui declarat lesiu.

Art. 178è. Revocació dels actes d'aplicació dels tributs i d'imposició de sancions. 1. L'Administració tributària municipal pot revocar els seus actes en benefici dels interessats en els supòsits següents:

a) Si infringeixen manifestament la llei.

b) Quan circumstàncies sobrevingudes que afectin una situació jurídica particular posin de manifest la im procedència de l'acte dictat.

c) Quan en la tramitació del procediment s'hagi produït indefensió als interessats.

La revocació no pot constituir dispensa o exempció no permesa per les normes tributàries, ni ser contrària al principi d'igualtat, a l'interès públic o a l'ordenament jurídic.

2. La revocació només és possible mentre no hagi transcorregut el termini de prescripció.

3. El procediment de revocació s'inicia exclusivament d'ofici, sense perjudici que els interessats puguin promoure la iniciació del procediment per a la seva declaració, mitjançant escrit dirigit a l'òrgan que va dictar l'acte.

4. L'òrgan competent per a tramitar l'expedient és el gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda.

5. És competent per declarar-la el/la el/la Regidor/ra que tingui atribuïda per delegació de l'Alcalde/essa la competència de resolució dels recursos en matèria tributària, quan es tracti d'un acte de l'Institut Municipal d'Hisenda i la persona que ostenti el càrrec de Tinent d'Alcaldia i designi l'Alcalde/essa quan es tracti de revocar actes del/de la Regidor/a que tingui atribuïda la competència de resolució dels recursos.

6. El termini màxim pera notificar la resolució és de 6 mesos des de la notificació de l'acord d'iniciació del procediment. Transcorregut el termini esmentat sense que s'hagi notificat resolució expressa, es produeix la caducitat del procediment.

7. Les resolucions de revocació exhaureixen la via administrativa.

Art. 179è Rectificació d'errors.1. L'òrgan que hagi dictat l'acte, ha de rectificar en qualsevol moment, d'ofici o a instància de l'interessat, els errors materials, de fet o aritmètics, sempre que no hagi transcorregut el termini de prescripció.

2. Quan el procediment s'hagi iniciat d'ofici, juntament amb l'acord d'inici s'ha de notificar la proposta de rectificació per tal que l'interessat pugui formular al·legacions en el termini de 15 dies, comptats a partir del següent al de la notificació de la proposta. Quan la rectificació sigui en benefici dels interessats es pot notificar directament la resolució del procediment.

3. Quan el procediment s'hagi iniciat a instància de l'interessat, l'Administració pot resoldre directament, quan no figurin en el procediment ni siguin tinguts en compte en la resolució altres fets, al·legacions o proves que els presentats per l'interessat. En cas contrari, ha de notificar la proposta de resolució per tal que l'interessat pugui fer al·legacions en el termini de 15 dies, comptats a partir del següent al de la notificació de la proposta.

4. El termini màxim per a notificar la resolució expressa és de 6 mesos des que es presenti la sol·licitud per l'interessat, o des que se li notifiqui l'acord d'iniciació d'ofici del procediment.

El transcurs d'aquest termini sense que s'hagi notificat resolució expressa produeix els efectes següents:

a) La caducitat del procediment iniciat d'ofici, sense que això impedeixi que se'n pugui iniciar un altre de nou.

b) La desestimació per silenci administratiu de la sol·licitud, si el procediment s'ha iniciat a instància de l'interessat.

5. Les resolucions que es dictin en aquest procediment són susceptibles de recurs d'alçada i si l'acte és dictat per delegació de l'Administració tributària de l'Estat es pot interposar reclamació economicoadministrativa.

Secció 3a: Devolució d'ingressos

Art. 180è. Devolucions derivades de la normativa de cada tribut. 1. L'Administració tributària retornarà les quantitats que procedeixin d'acord amb el que es preveu a la normativa de cada tribut.

Són devolucions derivades de la normativa de cada tribut les corresponents a quantitats ingressades o suportades degudament com a conseqüència de l'aplicació del tribut.

2. Transcorregut el termini fixat en les normes reguladores de cada tribut i, en tot cas, el termini de 6 mesos, sense que s'hagués ordenat el pagament de la devolució per causa imputable a l'Administració tributària, aquesta administració abonarà l'interès de demora regulat a l'article 14è d'aquesta Ordenança fiscal general sense necessitat que l'obligat ho sol·liciti. A aquests efectes, l'interès de demora es meritara des de la finalització de l'esmentat termini fins la data en què s'ordeni el pagament de la devolució.

Art. 181è. Devolució d'ingressos indeguts: titulars i contingut del dret a la devolució. 1. Els obligats tributaris i els subjectes infractors tenen dret a la devolució dels ingressos que hagin fet indegudament a favor de la Hisenda municipal en el pagament d'obligacions i sancions tributàries.

2. El dret a la devolució d'ingressos indeguts es transmet als hereus o drethavents del titular inicial.

3. L'import de la devolució està constituït per la suma de les quantitats següents:

a) L'import principal de l'ingrés indegudament efectuat.

b) El recàrrec, les costes i els interessos satisfets durant el procediment, quan l'ingrés indegut s'hagi fet per la via de constrenyiment.

c) L'interès de demora aplicat a les quantitats indegudament ingressades, corresponent al temps transcorregut des de la data de l'ingrés fins a la de l'ordre de pagament.

El tipus d'interès aplicable és el tipus d'interès de demora vigent al llarg del període segons el que determini per a cada exercici la Llei de Pressupostos de l'Estat.

Quan s'abonin interessos de demora d'acord amb el que estableixen els articles 31è.2 de la Llei general tributària i 125è.2 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, la base sobre la qual s'aplica el tipus d'interès té com a límit l'import de la devolució sol·licitada en l'autoliquidació, comunicació de dades o sol·licitud.

En el càlcul dels interessos de demora no es computen els períodes de dilació per causa no imputable a l'Administració a què es refereixen els articles 104è.2 de la Llei general tributària i 104è del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, i que es produeixen en el decurs d'un procediment de verificació de dades, de comprovació limitada o d'inspecció pel qual el procediment de devolució hagi finalitzat.

4. Quan es procedeix a la devolució d'un ingrés indegut consistent en pagaments fraccionats de deutes de notificació col·lectiva i periòdica, s'entén que la quantitat retornada es va ingressar en l'últim termini, i si no resulta una quantitat suficient, la diferència es considera satisfeta en els terminis immediatament anteriors.

Art. 182è. Supòsits de devolució d'ingressos indeguts. El dret a obtenir la devolució d'ingressos indeguts es pot reconèixer:

1. En el procediment per al reconeixement del dret a la devolució d'ingressos indeguts iniciat d'ofici o a instància de l'interessat, en els supòsits següents:

a) Quan s'hagi produït una duplictat en el pagament de deutes tributaris o sancions.

b) Quan la quantitat pagada hagi estat superior a l'import a ingressar resultant d'un acte administratiu o d'una autoliquidació.

c) Quan s'hagin ingressat quantitats corresponents a deutes o sancions tributàries després d'haver transcorregut els terminis de prescripció. En cap cas es retornaran les quantitats satisfetes en la regularització voluntària prevista a l'article 252 de la Llei general tributària.

d) Quan així ho estableixi la normativa tributària.

2. En un procediment especial de revisió. En aquest sentit, quan l'acte d'aplicació dels tributs o d'imposició de sancions en virtut del qual es va realitzar l'ingrés indegut hagi adquirit fermesa, es pot sol·licitar únicament la seva devolució instant o promovent la revisió de l'acte mitjançant algun dels

procediments especials de revisió que estableixen els paràgrafs a), c) i d) de l'article 216è de la Llei general tributària i mitjançant el recurs extraordinari de revisió de l'article 244è de la mateixa llei.

3. En virtut de la resolució d'un recurs administratiu o d'una resolució judicial fermes.

4. En un procediment d'aplicació dels tributs.

5. En un procediment de rectificació d'autoliquidacions, d'acord amb el que disposen els articles 120è.3 de la Llei general tributària i 126è i 128è del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.

6. Per qualsevol altre procediment establert en la normativa tributària.

Art. 183è. Procediment per al reconeixement del dret a la devolució. Si el procediment s'inicia a petició de la persona interessada, en l'escrit que presenti davant l'òrgan corresponent s'ha de fer constar les dades previstes en l'article 175è d'aquesta Ordenança i en l'article 17è del Reglament general de desenvolupament de la Llei 58/2003, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa i, especialment:

a) El justificant de l'ingrés indegut. A la sol·licitud s'han d'adjuntar els documents que acreditin el dret a la devolució i els elements de prova que es considerin oportuns. Els justificants d'ingrés poden ésser substituïts per la menció exacta de les dades identificadores de l'ingrés efectuat, entre elles, la data i el lloc de l'ingrés i el seu import.

b) Una declaració expressa del mitjà escollit pel qual s'hagi de fer la devolució. Es pot escollir entre transferència bancària o compensació.

Art. 184è. Instrucció. Iniciat el procediment, l'òrgan competent de l'Administració tributària municipal ha de practicar les actuacions necessàries per tal de comprovar la procedència de la devolució d'ingressos indeguts i pot sol·licitar els informes o actuacions que estimi necessaris.

Prèviament a la resolució, s'ha de notificar la proposta de resolució a l'obligat tributari per tal que, en el termini de 10 dies, presenti les al·legacions i els justificants que estimi necessaris. Tanmateix es pot prescindir d'aquest tràmit quan no es tinguin en compte altres fets o al·legacions que les realitzades per l'obligat tributari o quan la quantia proposada per a retornar sigui igual a la sol·licitada, exclosos els interessos de demora.

Art. 185è. Resolució. En els supòsits en què resulti procedent la devolució, el gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda dictarà la resolució corresponent. Contra la resolució que posi fi a l'expedient es podrà interposar recurs d'alçada, el qual té els mateixos efectes que el recurs de reposició previ al contenciós administratiu.

Si el procediment s'ha iniciat a instància de l'interessat, la sol·licitud de devolució es considerarà desestimada un cop transcorreguts 6 mesos sense que se n'hagi notificat la resolució.

Si el procediment s'ha iniciat d'ofici, el transcurs de 6 mesos des de que es notifica a l'interessat l'acord d'iniciació sense que s'hagi notificat resolució expressa produirà la caducitat del procediment, sense que això impedeixi que es pugui iniciar de nou un altre procediment posteriorment.

Art. 186è. Execució. Dictada una resolució per la qual es reconegui el dret a la devolució d'un ingrés indegut, s'ha de notificar a l'interessat i s'ha d'emetre l'oportuna ordre de pagament en favor de la persona o entitat creditora, sense necessitat d'esperar-ne la fermesa.

Art. 187è. Altres normes aplicables. Per a la resta de qüestions en matèria de devolució d'ingressos indeguts no recollides expressament en aquesta Ordenança fiscal general, s'ha de procedir d'acord amb el que disposen la Llei general tributària i, en particular, el Reial decret 520/2005, de 13 de maig, que aprova el Reglament general de desenvolupament d'aquesta Llei en matèria de revisió en via administrativa, així com el Reial Decret 1065/2007, de 27 de juliol, que aprova el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.

Secció 4a: Recursos i reclamacions econòmic administratives

Art. 188è. Recurs d'alçada.1. Contra els actes d'aplicació i efectivitat dels tributs locals i altres ingressos de dret públic que siguin de competència municipal es pot interposar recurs d'alçada davant

l'Alcaldia, amb efectes de reposició, tot aplicant-se el règim jurídic del recurs regulat a l'article 14. 2è del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2 /2004, de 5 de març.

2. El recurs es pot presentar, amb els requisits establerts a l'article 175è de la present Ordenança, en el termini d'1 mes comptat des del dia següent al de la notificació expressa de l'acte recorregut o al de la finalització del període d'exposició pública dels corresponents padrons o matrícules de contribuents o obligats al pagament.

Tractant-se de deutes de venciment periòdic i notificació col·lectiva, el termini per a la interposició es computa a partir de l'endemà de l'acabament del període voluntari de pagament.

3. El recurs s'ha de resoldre en el termini d'1 mes a comptar des del dia següent a la seva presentació, excloent del còmput de l'esmentat termini els períodes d'interrupció justificada i de les dilacions no imputables a l'administració tributària municipal, en els termes establerts als articles 102è a 104è del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, així com el termini empleat per altres òrgans de l'Administració per a la remissió d'informes i/o dictàmens preceptius, sense que aquest últim període pugui excedir de dos mesos.

La notificació de la resolució s'ha de realitzar en el termini dels 10 dies següents a la data en què hagi estat dictada.

Transcorreguts els terminis anteriors sense que s'hagi notificat resolució expressa, i sempre que s'hagi acordat la suspensió de l'acte objecte de recurs, es deixa de meritjar l'interès de demora en els termes de l'article 14è.

4. El recurs es considera desestimat un cop transcorreguts els terminis a què fa referència l'apartat 3 d'aquest article sense que se n'hagi notificat la resolució. En tal cas, la via contenciosa administrativa queda expedita.

5. La resolució d'aquest recurs d'alçada posa fi a la via administrativa i únicament pot interposar-se recurs contenciós administratiu. Contra la resolució d'un recurs d'alçada no es pot interposar cap altre recurs administratiu, tret de l'extraordinari de revisió.

Tampoc no es pot interposar recurs d'alçada quan un acte sigui reiteració d'altres actes fermes i consentits o quan es tracti d'un acte d'execució d'una resolució judicial ferma.

6. El recurs d'alçada regulat en aquest article s'entén sense perjudici dels supòsits en què la Llei preveu la reclamació econòmica administrativa contra actes dictats en via de gestió dels tributs locals.

7. La competència per resoldre els recursos que es presentin contra actes tributaris de l'Ajuntament de Barcelona correspon a l'alcalde/ssa o a aquella persona en qui aquest/a delegui, la qual, sempre, ha de tenir la condició de regidor/a.

Art. 189è. Reclamació econòmica administrativa. De conformitat amb el que disposa l'art. 18.4 del Real Decret 243/1995, pel qual es dicten normes per a la gestió de l'impost sobre activitats econòmiques i es regula la delegació de competències en matèria de gestió censal d'aquest impost, contra els actes derivats de les actuacions d'inspecció que suposin inclusió, exclusió o alteració de les dades contingudes als censos quan aquests actes són dictats per l'Ajuntament, es pot interposar reclamació econòmica administrativa davant el Tribunal Econòmic Administratiu Regional de Catalunya, prèvia interposició preceptiva **al recurs d'alçada** a què fa referència l'article 188è de la present ordenança fiscal general. Fins que aquest recurs **d'alçada** no es resolgui, de forma expressa o per silenci, no es podrà plantejar reclamació econòmica administrativa.

Secció 5a: Suspensió

Art.190è. Suspensió.1. La mera interposició de recurs d'alçada no suspèn l'execució de l'acte impugnat. Això no obstant, a sol·licitud de l'interessat, procedeix la suspensió en els supòsits següents:

a) Quan s'aporti alguna de les garanties següents:

- Dipòsit de diners en efectiu o en valors públics a la Tresoreria Municipal.
- Aval o fiança de caràcter solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o certificat d'assegurança de caució.
- Aval personal i solidari de dos contribuents de la localitat que tinguin solvència reconeguda, únicament per a deutes inferiors a 601,01 €

La garantia ha de cobrir l'import de l'obligació a què es refereix l'acte impugnat, els interessos de demora que generi la suspensió i els recàrrecs que puguin ser procedents en el moment de la sol·licitud de

suspensió.

La sol·licitud de suspensió ha d'anar necessàriament acompanyada del document en què es formalitzi la garantia aportada. En cas contrari no produirà efectes i es tindrà per no presentada i es procedirà al seu arxivament, amb notificació prèvia a l'interessat.

b) Sense necessitat d'aportar garantia, quan s'aprecii que en dictar l'acte impugnat, s'ha pogut incórrer en error aritmètic, material o de fet.

c) L'execució de les sancions que siguin objecte d'un recurs d'alçada, queda automàticament suspesa en període voluntari, sense necessitat d'aportar garanties, fins que siguin fermes en via administrativa.

2. Quan el contribuent interposi un recurs contenciós administratiu, la suspensió acordada en via administrativa es manté sempre que hi hagi garantia suficient, fins que l'òrgan judicial competent adopti la decisió que correspongui en relació a la suspensió de l'acte impugnat.

Tanmateix, en els supòsits d'estimació parcial del recurs interposat en via administrativa, la resolució del qual no pugui ésser executada perquè es manté la suspensió en la via jurisdiccional, l'obligat tributari té dret, si així ho sol·licita, a reduir proporcionalment la garantia.

A aquests efectes, s'ha de practicar en el termini de 15 dies, des de la sol·licitud de l'interessat, una quantificació de l'obligació que, en el seu cas, hagués resultat de l'execució de la resolució, la qual s'ha d'utilitzar per a determinar l'import de la reducció procedent, i, per tant, de la garantia que ha de subsistir.

Fins que no es formalitzi la nova garantia, l'anterior continua afectant al pagament de l'import de la liquidació, deute o obligació subsistent.

3. La concessió de la suspensió comporta l'obligació de satisfer interessos de demora durant tot el temps de la suspensió, tret que, resolt el recurs, l'acord o sentència declari totalment improcedent l'acte impugnat.

Això no obstant, quan es garanteix el deute en la seva totalitat mitjançant un aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o mitjançant un certificat d'assegurança de caució, l'interès de demora exigible és l'interès legal.

Tanmateix, no s'exigirà l'interès de demora, ni l'interès legal, quan s'escaigui, des del moment en què l'Administració tributària municipal incompleixi algun dels terminis fixats a la Llei general tributària per a resoldre, fins que es dicti la resolució procedent o s'interposi recurs contra la resolució presumpta.

4. La impugnació d'un acte censal d'un tribut de gestió compartida amb l'Administració tributària de l'Estat no és motiu suficient per a suspendre la liquidació que es pugui practicar, sense perjudici que, si la resolució que es dicta en matèria censal afecta el resultat de la liquidació satisfeta, es realitzi la devolució d'ingressos corresponent.

5. L'òrgan competent per a acordar la suspensió dels actes impugnats i la devolució de les garanties és el gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda.

Secció 6a: El Consell Tributari

Art. 191è. Naturalesa i funcions. 1. El Consell Tributari és l'òrgan de l'Ajuntament de Barcelona especialitzat en matèria de gestió, recaptació i inspecció i revisió dels ingressos de dret públic. El seu funcionament es basa en criteris d'independència tècnica, objectivitat, celeritat i gratuïtat.

2. Les funcions que el Consell Tributari desenvolupa, en els termes previstos en el seu Reglament orgànic, són:

- a) Dictaminar les propostes de resolució dels recursos interposats contra els actes d'aplicació dels tributs i preus públics i de recaptació d'aquests i dels altres ingressos de dret públic que pertanyin a la hisenda municipal, tramesos pels serveis d'Hisenda o per qualsevol altra dependència o organisme municipal que emeti propostes d'aquesta naturalesa.
- b) Informar, amb caràcter previ a la seva aprovació provisional, sobre les ordenances reguladores dels ingressos de dret públic, així com sobre qualsevol altra disposició de caràcter general, relativa totalment o parcialment als ingressos de dret públic, que li encomani l'Alcaldia o els òrgans competents en aquestes matèries.
- c) Atendre les queixes i suggeriments que presentin els contribuents sobre l'activitat tributària municipal.
- d) Elaborar informes, estudis i propostes en matèria tributària, quan així ho sol·licitin l'alcalde o alcaldessa, el tinent o la tinent d'alcalde, o el regidor o regidora competent en matèria d'hisenda.
- e) Emetre els informes i formular les propostes que jutgi oportuns referents a qualsevol assumpte que la pràctica i l'experiència li suggereixin en matèria de la seva competència.

Art. 192è. Composició.1. El Consell Tributari estarà constituït per ~~cin~~ **sis membres, atenent al criteri de paritat de gènere**, designats per decret motivat de l'Alcaldia, un cop escoltats els portaveus dels diferents grups municipals i donant-ne compte al Plenari del Consell Municipal, entre persones juristes de prestigi reconegut en matèria tributària, que comptin amb un mínim de deu anys d'experiència professional.

La seva composició, competències, organització i funcionament es regula en el seu Reglament orgànic.

2. El mandat dels membres del Consell Tributari serà de quatre anys, renovables per uns altres quatre. La renovació **parcial** es farà per meitats cada dos anys. ~~Tenint en compte que el nombre de membres fixat és imparell, la renovació es farà alternativament per defecte i per excés, seguint sempre el mateix ordre.~~

Durant el seu mandat, els membres del Consell són inamovibles.

Art. 193è. Queixes i suggeriments. Els contribuents poden adreçar directament al Consell les queixes sobre el funcionament de la gestió, la liquidació i la recaptació dels tributs locals, com també els suggeriments que considerin convenients de formular sobre aquestes matèries.

El Consell ha d'estudiar aquestes queixes i aquests suggeriments i proposar les mesures pertinents al o a la titular de la Tinència d'Alcaldia o de la Regidoria competent en matèria d'hisenda.

Secció 7a: Execució de resolucions

Art. 194è. Resolucions administratives. 1. Les resolucions s'han d'executar en els seus propis termes llevat que s'hagi acordat la suspensió de l'acte impugnat i aquesta suspensió es mantingui en altres instàncies.

2. Els actes resultants de l'execució de la resolució d'un recurs han de ser notificats en el termini d'un mes des que la resolució té entrada en el registre de l'òrgan competent per a la seva execució.

Els actes d'execució no formen part del procediment origen de l'acte objecte d'impugnació.

En l'execució de les resolucions són d'aplicació les normes sobre transmissibilitat, conversió d'actes viciats, conservació d'actes i tràmits i convalidacions previstes en les disposicions generals de dret administratiu.

3. Quan es resolgui sobre el fons de l'assumpte i s'anul·li totalment o parcialment l'acte impugnat, s'han de conservar els actes i tràmits no afectats per la causa d'anul·lació, amb manteniment íntegre del seu contingut.

En el supòsit que s'anul·li una liquidació i se'n realitzi una de nova, s'ha d'exigir els interessos de demora, segons allò establert a l'article 14è d'aquesta ordenança.

Quan la resolució parcialment estimatòria deixi inalterada la quota tributària, la quantitat a ingressar o la sanció, la resolució s'ha d'executar modificant parcialment l'acte impugnat i els posteriors que se'n derivin, però s'han de mantenir els actes recaptatoris, prèviament realitzats, sense perjudici, si s'escau, d'adaptar les quanties de les traves i dels embargaments realitzats.

4. Quan s'aprecii vici de forma i no es resolgui sobre el fons de l'assumpte, la resolució ha d'ordenar la retroacció d'actuacions, s'han d'anul·lar tots els actes posteriors que portin causa en l'anul·lat i, si s'escau, s'han de retornar les garanties o les quantitats indegudament ingressades i els interessos de demora.

5. Quan la resolució estimi totalment el recurs i no sigui necessari dictar un nou acte, s'han d'anul·lar totes les actuacions posteriors a l'acte impugnat i, si s'escau, s'han de retornar les garanties o les quantitats indegudament ingressades i els interessos de demora.

6. Quan la resolució administrativa confirmi l'acte impugnat i aquest hagi estat suspès en període voluntari, la notificació de la resolució ha d'anar acompanyada d'un duplicat de la liquidació i s'ha d'iniciar el termini de pagament en període voluntari. Si la suspensió es va produir en període executiu, la notificació de la resolució ha de determinar la procedència de la continuació o de l'inici del procediment de constreyniment, segons que la provisió de constreyniment hagi estat notificada o no, amb anterioritat a la data de suspensió.

La liquidació d'interessos de demora meritats durant la suspensió, s'ha de realitzar de la manera següent:

a) Si la suspensió ha produït efectes en període voluntari, s'han de liquidar els interessos de demora pel temps comprès entre el dia següent al del venciment del termini d'ingrés en període voluntari i la data de la resolució administrativa, sense que el final d'aquest còmput pugui ser posterior al termini màxim per dictar la resolució, d'acord amb el que estableix l'apartat tercer de l'article 188è d'aquesta Ordenança.

b) Si la suspensió ha produït efectes en període executiu, s'han de liquidar els interessos de demora pel temps transcorregut entre la data de suspensió i la data de la resolució administrativa, sense que el final d'aquest còmput pugui ser posterior al termini màxim per dictar la resolució, d'acord amb el que estableix l'apartat tercer de l'article 188è d'aquesta Ordenança.

Art. 195è. Resolucions judicials. L'execució de les resolucions dels tribunals de justícia s'han d'efectuar d'acord amb l'establert en la normativa reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i al previst en els articles 70 i 71 del Reglament general de desenvolupament de la Llei 58/2003, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa.

Secció 8a: Reemborsament del cost de les garanties

Art. 196è. Àmbit d'aplicació. El reemborsament dels costos de les garanties aportades per suspendre un acte o per ajornar o fraccionar el pagament d'un deute, ha d'abastar les despeses necessàries per a la seva formalització, manteniment i cancel·lació, i s'ha de fer efectiu tan bon punt aquest deute sigui declarat improcedent per una sentència judicial o resolució administrativa fermes.

En els supòsits de resolucions administratives o sentències judicials que declarin parcialment improcedent l'acte impugnat, el reemborsament ha d'abastar els costos proporcionals de la garantia que s'hagi reduït.

L'obligat al pagament pot instar, en relació amb altres costos o conceptes diferents, el procediment de responsabilitat patrimonial previst, a les normes del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i en el seu cas, a les normes aplicables del règim jurídic del sector públic.

Art. 197è. Garanties, el cost de les quals és objecte de reemborsament. El dret de reemborsament del cost abasta, quan hagin estat acceptades, les garanties següents:

- a) Avals o fiances de caràcter solidari d'entitats de crèdit o societats de garantia recíproca o certificats d'assegurança de caució.
- b) Hipoteques mobiliàries i immobiliàries.
- c) Penyores amb o sense desplaçament.
- d) Qualsevol altra que l'Administració o els tribunals hagin acceptat.

Art. 198è. Determinació del cost. 1. El cost de les garanties està integrat per les següents partides:

a) En els avals o fiances de caràcter solidari i certificats d'assegurança de caució, per les quantitats efectivament satisfetes a l'entitat de crèdit, societat de garantia recíproca o entitat asseguradora en concepte de primes, comissions i despeses de formalització, manteniment i cancel·lació de l'aval, fiança o certificat, meritats fins a la data en què es produeixi la devolució de la garantia.

També es consideraran costos les despeses derivades de la intervenció d'un fedatari públic.

No es consideraran costos d'aquestes garanties altres imports exigits per les entitats financeres i que corresponen a les relacions entre la entitat i el seu client (clàusules de contra garantia i/o comissions de risc o altres clàusules similars).

- b) En les hipoteques i les penyores, el cost inclou les quantitats satisfetes pels conceptes següents:
 1. Despeses derivades de la intervenció d'un fedatari públic.
 2. Despeses registrals.
 3. Tributs derivats de la constitució de la garantia i, en el seu cas, de la seva cancel·lació.
- c) En el supòsit d'altres garanties acceptades per l'Administració o els Tribunals, el reemborsament es limita a les despeses derivades, de manera directa, de la seva formalització, manteniment i cancel·lació, meritades fins a la data en què es procedeixi a la devolució de les esmentades garanties.
- d) En tot cas, s'ha d'abonar l'interès legal vigent que es meriti des de la data acreditada en què s'hagi incorregut en les esmentades despeses, fins a la data en què se n'ordeni el pagament.
 2. En el supòsit que la garantia hagi estat constituïda mitjançant dipòsit de diners, sense perjudici de l'aplicació dels paràgrafs c) i d) de l'apartat 1 d'aquest article, respecte de les despeses de constitució del dipòsit, s'ha d'abonar l'interès legal fins a la data en què es produeixi la seva devolució.

Art. 199è. Procediment. 1. L'òrgan competent per acordar el reemborsament del cost de les garanties és el gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda.

2. El procediment s'inicia mitjançant sol·licitud de l'interessat, a la qual ha d'adjuntar els documents

següents:

a) Còpia de la resolució administrativa o sentència judicial per la qual es declari improcedent total o parcialment l'acte administratiu o deute que es va suspendre.

b) Acreditació de l'import a què es va elevar el cost de les garanties i indicació de la data efectiva de pagament.

c) Declaració expressa del mitjà escollit, mitjançant el qual s'ha d'efectuar el reemborsament. Es pot escollir entre transferència bancària o compensació.

3. Si l'escrit de sol·licitud no reuneix les dades expressades a l'article 175è.1 d'aquesta Ordenança o no s'hi adjunta la documentació expressada a l'apartat anterior, s'ha de procedir a l'esmena d'acord amb allò disposat a l'article 175è.2 de la present Ordenança.

4. L'òrgan competent ha de dur a terme les actuacions necessàries per comprovar la procedència del reemborsament sol·licitat, i, un cop finalitzades i, abans de redactar la proposta de resolució, s'ha de donar audiència a l'interessat. Es pot prescindir d'aquest tràmit quan no figurin en el procediment, ni siguin tinguts en compte altres fets, ni altres al·legacions que les presentades per l'interessat.

5. L'òrgan competent ha de dictar resolució, que s'ha de notificar en un termini màxim de 6 mesos, comptats des de la data de presentació de la corresponent sol·licitud.

6. Transcorregut el termini per a efectuar la notificació sense que s'hagi realitzat, l'interessat pot entendre desestimada la seva sol·licitud als efectes d'interposar recurs contra la resolució presumpta.

7. Dictada una resolució per la qual es reconeix el dret al reemborsament del cost de les garanties, s'emet l'oportuna ordre de pagament a favor de la persona o entitat creditora.

Disposició addicional. Les modificacions produïdes per la Llei de pressupostos generals de l'Estat o qualsevol altra norma de rang legal que afectin qualsevol regulació anterior són d'aplicació automàtica dins l'àmbit d'aquesta Ordenança.

Disposició final. Aquesta Ordenança, aprovada definitivament pel Plenari del Consell Municipal en data 23 de desembre de 2021, començarà a regir a partir de l'1 de gener de 2022 i continuarà vigent mentre no se n'acordi la modificació o derogació